

Novi svećenici Crkve u Hrvata

Donosimo izvještaje sa slavlja svećeničkih ređenja u Splitu, Rijeci, Požegi i Sisku

Misa zahvalnica za službu nuncija D'Errica u Hrvatskoj

Svakome napose i svima zajedno - a preko vas, svemu Božjem narodu u Hrvatskoj neka mi bude dopušteno ponoviti: hvala, hvala za sve, od srca hvala. Došlo je vrijeme da si kažemo doviđenja. Nije mi to jednostavno izreći, nakon više od jedanaest godina služenja hrvatskom narodu i kad bi ovisilo o meni - još dugo bih ostao ovdje, istaknuo nadbiskup D'Errico na zahvalnom slavlju u zagrebačkoj katedrali – Predsjednica RH odlikovala nuncija D'Errica Redom kneza Trpimira s ogrlicom i Danicom za njegov izniman doprinos razvijanju dobrih odnosa između Republike Hrvatske i Svete Stolice

Kardinal Bozanić predvodio Misu za domovinu u zagrebačkoj katedrali

„Ondje gdje se slabi uporište narodne opstojnosti iz kojega raste svaka druga snaga narod je najranjiviji. A istinski življena vjera snaga je i pojedinaca i naroda“

Ne ljubimo riječima, već djelima

U rubrici Dokumenti donosimo cjeloviti tekst poruke pape Franje za 1. svjetski dan siromašnih, 19. studenoga 2017.

Domovinske vijesti

Proslava 50. obljetnice prvih diplomanata instituta za crkvenu glazbu
Sastanak članova Upravnog vijeća Hrvatskog Caritasa
Priopćenje sa susreta članova HBK i HKVRPP
Predstavljanje zbornika „Kaptolski Sisak 1215. – 2015.“
Hodočašće svećenika Riječke nadbiskupije i Gospičko-senjske biskupije na grob bl. Alojzija Stepinca
Susret vjeroučitelja i odgojiteljica u vjeri Riječke metropolije
Posveta crkve Sv. Ivana Krstitelja u Puli
Biskup Mrzljak predvodio slavlje 40. obljetnice kapele u Jerovcu

Crkva u Hrvata

Bugojno: Tri zlatne mise i susret duhovnih zvanja skopaljske doline
Proslavljena 25. obljetnica uvođenja vjeronauka u škole u Bosni i Hercegovini
Obljetnica Merčeve beatifikacije proslavljena na Filipinima
26. hrvatski folklorni festival s 4. dječjim festivalom hrvatskih katoličkih misija i zajednica u Njemačkoj
Trojezična misa u Vaihingenu na Enzu

Inozemne vijesti

Papin pohod Bozzolu i Barbiani
Umro kardinal Ivan Dias
Novi patrijarh Melkitske grkokatoličke Crkve Joseph Absi
Novi predsjednik Papinske akademije znanosti Joachim von Braun

Prilog dokumenti

Sveci – svjedoci i sputnici nade (usp. Heb 11, 40-12, 2a)
Teškoće i kušnje su dio evangelizacijskog djela

Prilog prikazi

Predsjednik HBK na predstavljanju knjige „Hrvatska zajednica Herceg-Bosna i (pre)ustroj BiH“

Domovinske vijesti

Sprovod vlč. Alojzija Bafa

Poreč, 20.6.2017. (IKA) - Sprovodna misa i ukop pok. vlč. Alojzija Bafa, umirovljenog svećenika Porečke i Pulske biskupije, održani su u utorak 20. lipnja u Tinjanu, u Porečkom dekanatu. Misu u župnoj crkvi Sv. Šimuna i Jude Tadeja predvodio je umirovljeni porečki i pulski biskup Ivan Milovan u suslavlju s 45 svećenika. Župna crkva bila je posve ispunjena vjernicima, a veliko mnoštvo misu je pratilo i na trgu izvan crkve.

Biskup je u homiliji istaknuo da je ta sprovodna misa nadasve zahvala Bogu za život i svećeničko služenje pokojnika. Mnoštvo okupljeno na sprovodnoj misi izraz je zahvale pokojniku za blizinu, dobrotu i prijateljstvo koje je oko sebe širio. U svim župama gdje je služio ostavljao je trag vedrine, dobrote i brige za čovjeka. Kao dobar učenik i nasljedovatelj Isusa Krista Dobrog Pastira i on je cijelog života hrabrio i tješio, pozivao i poučavao, okupljao i molio za sve. Odrastao je u brojnoj plemenitoj i pobožnoj vjerničkoj obitelji, obilježen urođenom dobrotom i vedrinom srca po kojoj je ljudima bio blizak i drag, i svima je, na svim župama gdje je službovao, praćen brigom i podrškom svoje sestre Marte, pružao svoje iskreno svećeničko služenje. Obdaren od Boga praktičnim duhom ulagao je sebe ne štedeći se, također i u obnovu brojnih crkvenih objekata. Poslovična je bila i njegova brzina, spretnost i okretnost u životu, što je često prelazilo u prave anegdote. Svi mi, cijela naša velika biskupijska obitelj iskazujemo zato svoju veliku zahvalnost i pratimo ga na njegovu prijelazu s ovoga svijeta Bogu usrdnom molitvom. Poput sv. Franje koji je u Pjesmi nad pjesmama zahvaljivao za „sestricu smrt” mi ovdje danas zahvaljujemo za život pokojnog svećenika koji je svoje dane ispunio svjedočeći svima Božju dobrotu. Ova pogrebna misa je također naša zagovorna molitva za vječni pokoj naših preminulih. Katekizam Katoličke Crkve uči nas da Crkva od svojih početak časti spomen mrtvih, i za njih prinosi molitve, poglavito misnu žrtvu, da bi očišćeni mogli prispijeti blaženom gledanju Boga. Crkva također preporučuje milostinju, oprostite i djela pokore u korist pokojnika.

Sv. Pavao u svojoj poslanicama progonjenim kršćanima piše „Živimo ili umiremo, Gospodinovi smo”. Hrabrio je tako Pavao kršćane u teškoćama i poticao na ustrajnost i vjernost. Evanđelje o blaženstvima divna je, ali i zahtjevna Gospodinova Riječ. Često ju je u životu čitao i navijestao naš pokojnik, pa kada ga je već u visokim godina snašao težak i nezaslužen križ, on se utvrđivao u vjeri u istinitosti Isusove riječi: „Blago vama kad vas prognaju i sve zlo slažu protiv vas, velika je plaća vaša na nebesima.” Molimo da Gospodin primi doista njegovo trpljenje kao ovozemaljsko čistilište te ga primi u svoj Nebeski dom, zaključio je biskup. Na kraju mise od pokojnika se u ime biskupa ordinarija te svih svećenika, redovnika i redovnica Porečke i Pulske biskupije oprostio generalni vikar mons. Vilim Grbac, koji je ukratko iznio životopis vlč. Bafa. Istaknuo je kako je vlč. Baf živio svoje svećeništvo s radošću, služeći svima koji su mu bili povjereni. U svom pastoralnom radu s vjernicima, ali i u brizi za crkvena dobra bio je neumoran. „Svima bijah sve, da pošto-poto neke spasim”, riječi su sv. Pavla, te riječi se itekako mogu prepoznati u životu vlč. Bafa, nastojao je svima biti sve jer je volio svoje svećeništvo, jer je nastojao svakome čovjeku približiti Isusa Krista, jer se trudio svakome čovjeku donijeti radost vjere koju je u životu svjedočio, naglasio je mons. Grbac.

Duhovni testament, koji je pokojnik napisao 16. travnja

2016., na svoj zemaljski rođendan, pročitao je porečki dekan preč. Milan Zgrablić. U testamentu, koji započinje riječima „Veliča duša moja Gospodina, u ime Oca i Sina i Duha Svetoga” vlč. Baf je zahvalio Bogu na daru života, svećeništva i svim primljenim milostima. Riječima zahvalnosti spomenuo se roditelja, braće i sestara, odgojitelja i profesora te svih župljana. Kao duhovnu ostavštinu preporučio je svima: „Čuvajte svoju vjeru, jačajte je i podržavajte molitvom, primanjem svetih sakramenata ispovijedi i pričesti. Djecu svoju odgajajte u školi evanđelja, dajte im lijepi primjer života.” U testamentu je nadalje izrazio želju da bude pokopan u Tinjanu, nakon sprovodne mise u župnoj crkvi, što je i ostvareno.

Potom je veoma emotivni posljednji pozdrav pokojniku uputio vlč. Anton Kolić, koji je otišao u sjemenište u vrijeme kada je vlč. Baf bio župnikom u njegovoj rodnoj župi Barban, selu Šaini. On se, uz ostalo, prisjetio riječi vlč. Bafa koje je uputio njemu i drugoj djeci, prije nego im je dopustio da ministriraju, dao im je napisane na hrvatskom i talijanskom, 10 Božjih zapovijedi i rekao „Prije nego ćete ministrirati, naučite se što morate delati: 'Boga i ljude poštivati.'” Vlč. Kolić pak danas, među Gradišćanskim Hrvatima gdje djeluje, daje djeci 10 Božjih zapovijedi na hrvatskom, njemačkom, mađarskom i romskom jeziku. Gdje god je služio uvijek je, u spomen na dragog vlč. Bafa, dijelio 10 Božjih zapovijedi.

U ime obitelji riječi zahvale izrekao je pokojnikov brat Franko Baf. Po završetku sprovodnih obreda, impresivno duga pogrebna povorka krenula je kroz mjesto prema groblju, gdje je lijes spušten u grobnicu na novom dijelu groblja, uz pjesmu, kako je vlč. Baf sam poželio u Duhovnom testamentu - „Kraljice neba”.

Veliko mnoštvo koje se okupilo na posljednjem ispraćaju vlč. Alojzija Bafa, kao i prošle godine na proslavi njegova dijamantnog svećeničkog jubileja, dokaz je ljubavi, poštovanja i podrške koju su i u ovom posljednjem trenutku ljudi htjeli izraziti tom izuzetno omiljenom svećeniku.

Premijer Plenković s nuncijem D'Erricom

Predsjednik Vlade RH zahvalio je nadbiskupu D'Erricu na službi u Republici Hrvatskoj kojom je dao snažan doprinos jačanju dobrih odnosa između dvije zemlje

Zagreb, 20.6.2017. (IKA) - Predsjednik Vlade Republike Hrvatske Andrej Plenković primio je 20. lipnja u oproštajni posjet apostolskog nuncija u RH nadbiskupa Alessandra D'Errica.

U razgovoru su potvrđeni tradicionalno dobri i prijateljski odnosi između Republike Hrvatske i Svete Stolice. Također je istaknuta dobra suradnja Biskupske komisije HBK za odnose s državom i Komisije za odnose s vjerskim zajednicama Vlade Republike Hrvatske.

Predsjednik Vlade Plenković zahvalio je nadbiskupu D'Erricu na službi u Republici Hrvatskoj kojom je dao snažan doprinos jačanju dobrih odnosa između dvije zemlje.

Uz predsjednika Vlade bila je potpredsjednica Vlade i ministrica vanjskih i europskih poslova Marija Pejčinović Burić, objavljeno je na mrežnim stranicama Vlade RH.

Predsjednik Hrvatskoga sabora primio u oproštajni posjet nuncija D'Errica

Zagreb, 20.6.2017. (IKA) - Predsjednik Hrvatskoga sabora Gordan Jandroković primio je 20. lipnja u oproštajni posjet apostolskog nuncija u Republici Hrvatskoj nadbiskupa Alessandra D'Errica. U otvorenom i prijateljskom razgovoru sugovornici su se prisjetili višegodišnje suradnje koja seže još iz vremena mandata nuncija u BiH, koju su obilježili niz zajedničkih inicijativa, između ostalih i briga o položaju Hrvata u toj zemlji. Sugovornici su potvrdili odlične bilateralne odnose između Republike Hrvatske i Svete Stolice, pri čemu se posebno ističe pomoć i podrška Vatikana u borbi Hrvatske za neovisnost, međunarodno priznanje i članstvo u Europskoj uniji.

Predsjednik Sabora Jandroković zahvalio je apostolskom nunciju D'Erricu na proteklom petogodišnjem djelovanju u Hrvatskoj. Sugovornici su razmijenili mišljenja i o promjenama koje su se dogodile u hrvatskom društvu za vrijeme mandata apostolskog nuncija. U tom kontekstu nuncij je istaknuo važnost prepoznavanja i djelovanja na temeljnim postulatima pravednog društva – toleranciji i zajedničkom dijalogu. Razgovaralo se i o postupku kanonizacije bl. Stepinca, a predsjednik Sabora Jandroković zaključno je izrazio nadu da će do kanonizacije kardinala Stepinca doći što prije, objavljeno je na mrežnim stranicama Hrvatskoga sabora.

Oproštaj od don Marka Klarića

Split, 20.6.2017. (IKA) - Misu zadušnicu za pokojnog don Marka Klarića, svećenika Splitsko-makarske nadbiskupije, predvodio je u utorak 20. lipnja u crkvi Sv. Petra na Sumpetru u Jesenicama župnik don Tomislav Bašić. U koncelebraciji bilo je oko pedeset svećenika predvođenih generalnim vikarom mons. Miroslavom Vidovićem i pastoralnim vikarom mons. Nediljkom Antom Ančićem.

Članovi obitelji, rodbina, redovnice, vjernici i osobni prijatelji došli su se oprostiti od pokojnog don Marka. U propovijedi je župnik Bašić govorio o zemaljskoj smrti i slavi uskrsnuća. „Pred ljudskom smrću, osobito pred onom naših bližnjih svatko od nas stoji potresena srca, začuđena razuma i tužna oka. Svi odlazimo, a ne znamo u kojem trenutku i u kojim okolnostima dolazi kraj zemaljskoga života. Bog nam jamči da nas neće zadesiti vječna propast. On je stvoritelj našega tijela i duše, apsolutni gospodar vremena i vječnosti te materijalnih prostora i duhovnih sfera. Zato pred Njim stojimo u poniznosti i vjeri“, kazao je don Tomislav te nastavio: „Pred Božjim pozivom umuknu sve ljudske primjedbe i priče, ostaje samo naš ljudski zagovor pred milosrdnim Isusom. Kad umre čovjek kojega volimo njegova smrt nam otvara ranu na duši. Žalosni smo i pitamo se što može biti utjeha ovoj boli?“ Kršćanska vjera nam govori kako život s Bogom i kod Boga ne prestaje smrću. Bol i žalost vrijedi i za vjernike ali mi ne plačemo kao oni što nemaju nade. Svoju nadu polazemo u onoga koji je uskrsnuće i život. S tom je nadom don Marko živio i s njom se u 39 godini života i 14 godini svećeništva preselio u vječnu domovinu, kazao je župnik Bašić.

Don Marko Klarić rođen je 23. veljače 1978. god. u Splitu, od majke Nevenke i oca Zvonimira. Odrastao je i osnovnu školu završio u Jasenicama. Nadbiskupijsku klasičnu gimnaziju te teološki fakultet (KBF) završio je u Splitu. Zaređen je za svećenika 2003. god. u Makarskoj. U Nadbiskupiji je služio u župama: Pujanke, Mejaši, Veli Varoš, Sitno Donje te kao kapelan bolnice Križine. Nakon mise zadušnice don Marko je pokopan na mjesnom groblju na Sumpetru.

Proslava 50. obljetnice prvih diplomanata instituta za crkvenu glazbu

Zagreb, 20.6.2017. (IKA) - O pedesetoj obljetnici prvih diplomanata Instituta za crkvenu glazbu, prvi naraštaj diplomiranih crkvenih glazbenika okupio se u utorak 20. lipnja u kapeli Presvetoga Srca Isusova Nadbiskupskoga bogoslovnog sjemeništa u Zagrebu. U toj prigodi euharistijsko slavlje predvodio je zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško u koncelebraciji s mo Miroslavom Martinjakom i rektorom bogoslovije mr. Anđelkom Koščakom. Božja je Providnost odabrala bremenito vrijeme komunističkoga bezbožnog sustava, u koje je, po svećeniku, skladatelju, dirigentu, muzikologu i pedagogu Albi Vidakoviću, utemeljitelju Instituta za crkvenu glazbu, posijala sjeme koje je tiho, samozatajno i ponizno desetljećima djelovalo i raslo služeći i njegujući crkvenu i liturgijsku glazbu. „Vi ste djetinje lice Instituta, lice i glas započete povijesti koja traje više od pola stoljeća. Ovdje smo, da bismo zahvalili Gospodinu i ljudima, spominjući se i 1967., kada ste diplomirale, ali i 1963., kada ste upisale prvu godinu. Tada je od 49-ero kandidata upisano 25-ero: trinaest redovnica, deset kandidatice, jedan franjevac trećoredac i jedna laikinja. Diplomiralo vas je petnaestero, a četiri su sestre prešle u vječnost te se nadamo da ih je, zajedno s vašim pokojnim profesorima, Gospodin pridružio zboru i melodijama nebeske slave“.

U homiliji biskup Šaško, povezivši i tumačeći govor o ljubavi i skladu; skladati, ugoditi i usklađivati svoje misli, riječi i djela s Božjom voljom, istaknuo je: „Lijepo je Gospodin posložio da na vaš jubilej čujemo završetak predivnoga petoga poglavlja Evanđelja po Mateju, koje započinje Blaženstvima, a završava Isusovom rečenicom: Budite savršeni kao što je savršen Otac vaš nebeski. Uz to sam Evanđelje i psalam od dana stavio onaj dio Poslanice Efežanima (Ef 5, 15-20) u kojemu je izravan poticaj na povezivanje kršćanskoga života i glazbe, to jest pjevanja: dakle, puno šire od liturgijskoga pjevanja, jer se tiče cjelokupnoga nasljedovanja Krista“, te dodao: „Znamo da sličan poticaj postoji još u Poslanici Kološanima, gdje se također povezuje objava Božje Riječi, mudrost, pjevanje i davanje hvale Bogu: 'Riječ Kristova neka u svem bogatstvu prebiva u vama! U svakoj se mudrosti poučavajte i urazumljajte! Psalmima, hvalospjevima, pjesmama duhovnim od srca pjevajte hvalu Bogu! I sve što god riječju ili djelom činite, sve činite u imenu Gospodina Isusa, zahvaljujući Bogu Ocu po njemu!' (Kol 3, 16-17). Tu se otkriva ona novost nove pjesme koja je zapravo Isus u ljepoti i zahtjevnosti Radosne vijesti koju se može živjeti samo milosnim darom. Sveti Augustin tumači izraz 'nova pjesma' tako da ga promatra u svjetlu Isusovih riječi: 'Zapovijed vam novu dajem: ljubite jedni druge' (Iv 13, 34)“.

Biskup je na tragu trostrukoga govora o ljubavi privlačnost, prijateljstvo, agape progovorio i o tri 'vrste' glazbe, istaknuvši njihove nosive naglaske, iz kojih ističemo: „Treća je razina analogna ljubavi opisanoj riječju agape. To je glazba ispunjena Duhom Svetim. To je glazba Crkve, a u njoj najodličnije mjesto ima liturgijska glazba. Ona ima sastavnice koje povezuju u zajedništvo, ali njoj zadnji kriterij nije čovjek, niti njegova osjećajnost, niti isključivo estetika, nego otajstvo, Bog koji se objavljuje i koji nam je darovao svoju Riječ i Crkvu. Njegova ljubav pokreće našu ljubav i glazbu te ljubavi, darovanu, nesebičnu, služiteljsku, poniznu, vedru i zahvalnu. Glazba te ljubavi mora imati estetsku vrijednost, jer komunicira otajstvo koje nije banalno, ali vrijednost koja je u svojoj istinitosti svima prisna, jer smo stvoreni sa svojim čežnjama, osjećajima i usmjerenosti prema ljepoti, istini i dobru. Ta je glazba takva

jer nas odgaja, poučava, daje nam živjeti iskustvo neizrecivosti koju jedino ljubav preriče".

I kada bih vas pitao što vas je prije pedeset i četiri godine uputilo na studij crkvene glazbe, možda biste našle neke jednostavne razloge, kao što su: želja poglavarice, potrebe pastoralna, odgojno nadopunjavanje, stjecanje korisne vještine, znatiželja. A ipak, ako zavirite dublje, naći ćete se pred pitanjem ljubavi na koje nailazimo svaki put kada govorimo o pozivu i zvanju u Crkvi. „Studirati crkvenu glazbu znači željeti uskladiti se s govorom Crkve; naučiti jedan njezin važan jezik kojim se daruje Otajstvo. Glazbu kao glazbu, kao eros i filiju može se naučiti drugdje i imati glazbenu karijeru, ali govoriti jezikom Kristove ljubavi znači odreći se sebe, služiti drugima, voljeti bez slave i uzvrata, ulazeći kroz vrata vječnosti. Zato ste upisujući taj studij zapravo molile psalamske riječi: 'Hvalit ću Gospodina sveg života svojeg, dok me bude, Bogu svom ću pjevati' (Ps 146, 2). Hvala vam za to. Molimo da to nastavi živjeti u našoj Crkvi i u sadašnjim prilikama traženja onoga što Duh, u raznim previranjima, govori našoj Crkvi glede liturgijske glazbe".

Nakon euharistijskoga slavlja, prve diplomantice Instituta za crkvenu glazbu otišle su na Mirogoj te se pomolile i na taj način zahvalile svojim učiteljima, profesorima i kolegama.

Sastanak članova Upravnog vijeća Hrvatskog Caritasa

Zagreb, 20.6.2017. (IKA) - Sastanak članova Upravnog vijeća Hrvatskog Caritasa održan je 20. lipnja u prostorijama Hrvatske biskupske konferencije u Zagrebu. Sastanak je otvorio predsjednik Hrvatskog Caritasa varaždinski biskup Josip Mrzljak, a moderirao je ravnatelj Hrvatskog Caritasa mons. Fabijan Svalina.

Uz redovno izvješće o radu Hrvatskog Caritasa u proteklom razdoblju i aktualnim i dolazećim aktivnostima, glavna tema sastanka bilo je predstavljanje „Strateških smjernica Hrvatskog Caritasa za razdoblje 2018.-2023. god." te softvera za praćenje i unaprjeđivanje rada mreže nad/biskupijskih Caritasa. Temeljem iskustava iz nedavne migrantske krize i prije toga katastrofe izazvane poplavama, ukazala se potreba za specifičnim profiliranjem određenih aktivnosti usmjerenih na realizaciju postavljenih ciljeva kroz provođenja aktivnosti podjelom na specifične zadatke koji će biti realizirani kroz određeno vrijeme, zajedno s osiguranjem kvalitete. Strateški plan je odgovor na izazove u području humanitarno-socijalnog djelovanja i rada Caritasa u narednom razdoblju, a da bi prikladno odgovorio na izazove mora i ići u korak s vremenom, ojačati kapacitet mreže Hrvatskog Caritasa te stvoriti odgovarajuće strukture i procedure. Upravo je u skladu s tim predstavljen i projekt izrade novog softvera. Funkcija softvera bit će prije će svega unaprjeđenje rada Caritasove mreže, ali i partnersko povezivanje s drugim institucijama koje se bave socijalno-karitativnim radom u Republici Hrvatskoj.

Mons. Svalina izložio je i rezultate akcija „Pomagati je lako" i „Za 1000 radosti", kojima je izravno potpomognuto oko 5000 obitelji, akcije „Nedjelja Caritasa" te „Tjedan solidarnosti i zajedništva s Crkvom i ljudima u BiH", iz koje se prikupljena sredstva uplaćuju Caritasu BiH. Izvijestio je također da je u travnju završen i Projekt zbrinjavanja izbjeglica i migranata, koji je započeo 2015. god. a odnosio se na tražitelje i korisnike međunarodne zaštite u Hrvatskoj, kojima se u posljednjoj fazi pomoglo financiranjem različitih integracijskih aktivnosti. Sudionike je obavijestio kako je u akademskoj godini 2015./2016. Hrvatski Caritas stipendirao 15 studentica i studenata, od toga njih deset u suradnji s Hrvatskim katoličkim radijem, a još 5 u suradnji s

nad/biskupijskim Caritasima. Predstavio je i publikaciju koju je izdao Hrvatski Caritas pod naslovom „Izbjeglička kriza u Hrvatskoj - Program žurne pomoći 2015.-2016.", koja dokumentira rad Caritasove mreže i prati uključivanje volontera te sadrži sve relevantne informacije i statističke podatke vezane uz izbjegličku krizu.

Biskup Mrzljak obavijestio je članove Upravnog vijeća Hrvatskog Caritasa kako je stigla poruka Svetog Oca uz proglašenje 1. Svjetskog dana siromašnih. Svjetski dan siromašnih obilježavat će se 33. nedjelju kroz godinu, a ove godine 19. studenoga pod geslom „Ne ljubimo riječju, već djelima!". U njoj je papa Franjo pozvao sve ravnatelje Caritasa da se u svojim nad/biskupijama zauzmu za ovaj „Svjetski dan siromašnih" kako bi on postao tradicija koja će konkretno pridonijeti evangelizaciji i snažno podsjećati naše vjerničke savjesti, omogućujući rast u uvjerenju da nam dijeljenje sa siromasima omogućuje shvatiti najdublju istinu evanđelja. „Siromašni nisu problem: oni su bogatstvo iz kojega treba crpiti dok težimo prihvatiti i prakticirati u našem životu bit evanđelja", istaknuo je papa Franjo u svojoj poruci. Biskup Mrzljak zatražio je da se u nad/biskupijama primjereno obilježi taj dan, podsjećajući istodobno kako je poslanje Caritas svakoga dana brinuti i skrbiti za potrebite i siromašne, priopćeno je iz Hrvatskog Caritasa.

Priopćenje sa susreta članova HBK i HKVRPP

Zagreb, 20.6.2017. (IKA) - Redoviti godišnji susret biskupa, članova Hrvatske biskupske konferencije, s redovničkim poglavarima, članovima Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica (HKVRPP), održan je u ponedjeljak 19. lipnja u prostorima Hrvatske biskupske konferencije u Zagrebu. Sve nazočne na početku susreta pozdravio je predsjednik HBK zadarski nadbiskup Želimir Puljić, podsjetivši ih na važnija događanja u Crkvi u Hrvatskoj od posljednjeg susreta i na promjene koje su se dogodile s obzirom na članove, bilo u episkopatu, bilo među redovničkim poglavarima.

Predsjednik HKVRPP fra Jure Šarčević zahvalio je na pozdravima i izrazio svoju radost zbog susreta i što u bratskom zajedništvu mogu zajednički promišljati o važnim temama „za bolju suradnju i uspješnije apostolsko pastoralno djelovanje sviju nas na dobrobit naroda Božjega koji nam je povjeren". Obavijestio je biskupe da će se sljedeća plenarna skupština HKVRPP, koja je prošle godine proslavila svoj zlatni jubilej – 50 godina postojanja, održati zajedno sa sestrinskom konferencijom iz Bosne i Hercegovine u Zagrebu, 18. i 19. listopada ove godine. Jedno od pitanja kojemu će se posvetiti posebna pozornost bit će: „Što učiniti da se zaustavi proces iseljavanja vjernika iz BiH i Hrvatske"? U radnom dijelu susreta prof. dr. Nikola Stanković, DI, predstavio je nazočnima dokument Kongregacije za nauk vjere Iuvenescit Ecclesia, koji govori o odnosu između hijerarhijskih i karizmatičkih darova za život i poslanje Crkve. Istoga dana u poslijepodnevnom satima održano je izvanredno zasjedanje Hrvatske biskupske konferencije.

U utorak 20. lipnja održan je susret članova Stalnog vijeća HBK i poglavarica, članica Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica (HKVRPP). Nakon uvodnog pozdrava predsjednika HBK i s. Miroslave Bradice, potpredsjednice HKVRPP, prof. s. Valerija Kovač predstavila je nazočnima dokument Kongregacije za nauk vjere Iuvenescit Ecclesia.

Uz diskusiju o nekim naglascima iz dokumenta, članovi Stalnog vijeća HBK i poglavarice razmijenili su mišljenja i o aktualnim izazovima u življenju karizmi redovničkih zajednica, priopćio je Tiskovni ured HBK.

Oproštaj od benediktinke s. M. Dinke Ane Duvnjak*Misu zadušnicu predvodio je biskup Ivica Petanjak*

Krk, 21.6.2017. (IKA) - U benediktinskoj crkvi Uznesenja BDM u Krku održani su u srijedu 21. lipnja sprovodni obred i misa zadušnica za pok. s. M. Dinku koja je preminula u ponedjeljak 19. lipnja. Misu je, uz koncelebraciju tridesetak svećenika i redovnika, predvodio krčki biskup Ivica Petanjak. U homiliji biskup je najprije ukratko prikazao životni put pokojnice. Sestra M. Dinka krsnim imenom Ana Duvnjak, rođena je 14. kolovoza 1939. u Matkovini pokraj Vrlike, u Dalmatinskoj Zagori, od oca Duje i majke Boje. Sezdesetih godina prošlog stoljeća obitelj se doselila u Đakovo. Tu je Dinka upoznala Milosrdne sestre svetog Križa i odlučila se i sama postati redovnica 1963. Kao svečano zavjetovana redovnica došla je na službu u Krk, gdje je upoznala sestre benediktinke i odlučila se na još radikalniji način redovničkog života. Tu je svoju želju ostvarila 1975. godine, uz pomoć s. Hidelgarde, časne majke u ono vrijeme. S. Dinka vršila je sve poslove koji se mogu naći u jednoj kući i klauzurnoj samostanskoj zajednici. Kao časna majka – opatica u četiri mandata, poduzela je temeljitu obnovu ovog samostana i nastojala dosljedno živjeti Duh i Pravilo svetog Benedikta: Ora et labora, Moli i radi.

Dalje biskup objašnjava njezin poziv: „Kršćanin ne može živjeti podvojenim životom. Za kršćanina ne postoji privatni i službeni život. Sveti Ivan Pavao II. govorio je: 'Vjera koja ne prerasta u kulturu je vjera koja nije u potpunosti prihvaćena, nije u potpunosti promišljena, nije vjerodostojno življena.' Drugim riječima, za kršćanina evanđelje Isusa Krista postaje stil i oblik njegova života. Postaje njegova kultura. Evanđelje prožima sve ono što on misli, radi, živi, kako se ponaša. Evanđelje je njegov život. Samo se tako može razumjeti zašto je s. Dinka zamijenila jedan način redovničkog života drugim." I zatim nastavlja: „U ono vrijeme, kada se u samostanima živjelo u vrlo skromnim i teškim uvjetima, zamijeniti jedan oblik redovničkog života drugim, i to strožim, značilo je herojstvo, ali je značilo i ispravno shvaćanje redovničkog poziva, radikalnije nasljedovanje Isusa Krista. Nije se tražila svoja volja nego Božja.

Znalo se da postoji samo jedan put spasenja, a to je križ. I da postoji samo jedno sredstvo posvećenja i savršenstva, a to je opet križ. U samostan se ulazilo jer se željelo služiti Bogu i ljudima."

Da bi se ustrajalo u takvom odabiru i pozivu, potrebno je imati stalni kontakt s Bogom. „Zato je na prvom mjestu molitva. Molitva nije tek dodatak dnevnim aktivnostima ili sredstvo za kojim se posize kad nema drugog izlaza. Ne, dan počinje i završava s molitvom. Molitva je najsvetiji posao. Iz nje proizlazi sve ostalo kako to sažima benediktinsko geslo: Ora et labora! - Moli i radi!"

Biskup Ivica istaknuo je još jednu značajku koja je bila tako izražena kod s. Dinke: čvrstina karaktera. „Odlazak takvih osoba", ističe, „za sobom neminovno ostavlja jednu prazninu i cijelu zajednicu stavlja pred velike izazove pa čak i krize. Zato je ova redovnička zajednica pozvana sada žarko moliti vodstvo i svjetlost Duha Svetoga da on pokaže kojim putem treba krenuti. Za tu će zajednicu sigurno moliti i sestra Dinka, koja je zajednici dala cijeli svoj život i služila joj i koja sada, iz kuće Očeve, može bolje vidjeti stvarno stanje i potrebe zajednice."

Nakon mise uslijedio je ukop na samostanskom groblju.

Predstavljanje zbornika „Kaptolski Sisak 1215. – 2015."

Sisak, 21.6.2017. (IKA) - Predstavljanje zbornika radova „Kaptolski Sisak 1215. – 2015." održano je u srijedu 21. lipnja u Dvorani sv. Ivana Pavla II. u sisačkom Velikom Kaptolu. Zbornik su predstavili doc. dr. Tomislav Anić, dr. Stipica Grgić i doc. dr. Hrvoje Kekez, a predstavljanju je nazočio i prepošt Stolnog Kaptola Sv. Križa u Sisku mons. Marko Cvitkušić. Zbornik radova s istoimenoga znanstvenog skupa održanog o osamstotoj obljetnici Kaptolskog Siska u prostorijama Sisačke biskupije 19. rujna 2015. godine, tiskan u izdanju Sisačke biskupije, Hrvatskoga katoličkog sveučilišta i Hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu. Sadrži ukupno deset radova povjesničara koji su oertali osmostoljetnu povijest Siska koji je, kao svoje vlastelinstvo, zagrebački biskup Stjepan I. darovao Prvostolnom Kaptolu zagrebačkom. Na početku uime Hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu svima je zahvalio dr. Stipica Grgić, posebno istaknuvši kako bez velikoga zalaganja sisačkog biskupa Vlade Košića i kancelara mons. Marka Cvitkušića ne bi bilo bi moguće održati ovaj znanstveni skup, ali i objaviti zbornik. „Sve je započelo 2014. godine kada mi je mons. Cvitkušić dao prijedlog da održimo jedan znanstveni skup koji bi se ticao 800. obljetnice dobivanja sisačkog vlastelinstva u posjed zagrebačkog Kaptola. Upravo je 1215. godine zagrebački Kaptol dobio darovnicu biskupa i postao vlasnik prvih imanja u Sisku. Kasnijih godina Kaptol će kupnjom i darovima povećati svoje posjede na ono što će postati sisačko vlastelinstvo, a koje će biti toliko bogato da će moći izgraditi utvrdu Stari grad, karitativno pomagati i imati veliku gospodarsku i obrazovnu ulogu u cijelom kraju", rekao je dr. Grgić.

Sadržaj Zbornika detaljno je predstavio doc. dr. Hrvoje Kekez s Odjela za povijest Hrvatskoga katoličkog sveučilišta. On je opisao svako poglavlje Zbornika, spomenuvši autora i naslov znanstvenoga rada. „Kolega dr. Stipica Grgić s Hrvatskih studija Sveučilišta Zagrebu i ja za tisak smo uredili radove s istoimenog znanstvenog skupa koji je održan o osamstotoj obljetnici prisutnosti Zagrebačkog kaptola u Sisku. Zbornik je objavljen. Unutar korica ovoga zbornika ukupno se nalazi deset znanstvenih radova mlađih ili već afirmiranih hrvatskih povjesničara. Svi radovi popraćeni su uobičajenom znanstvenom aparaturom, što uključuje bilješke s izvorima i literaturom, kratke sažetke na hrvatskom i engleskom jeziku, te je svaki pojedini rad prošao recenziju glavnog recenzenta Zbornika dr. Ivana Hrstića s Instituta društvenih istraživanja 'Ivo Pilar'... Ovaj zbornik radova predstavlja do sada najobuhvatniji znanstveni pokušaj davanja odgovora na povijesnu ulogu i značaj zagrebačkog Kaptola na razvoj Siska i sisačkog društva kroz period od 800 godina, osvjetljavajući pri tome brojne segmente tog dugog trajanja", ustvrdio je Kekez.

Doc. dr. Tomislav Anić s Odjela za povijest HKS-a istaknuo je kako radovi unutar zbornika pričaju priču kronološkim slijedom od 800 godina. Kroz sve obrađene teme autori nastoje istražiti povezanost geografske zadanosti, društvenih struktura, institucija i ekonomije i na taj način tvore jednu zaokruženu povijesnu cjelinu iz koje se može iščitati sisačka političko - crkvena povijest i njen utjecaj na širu nacionalnu i europsku povijest. Ta nit u većoj ili manjoj mjeri prožima svih deset radova... Gledamo li sve ove radove kao cjelinu možemo ustvrditi kako je riječ o iznimno vrijednom i korisnom znanstvenom djelu. Zbornik nam pokazuje da ne postoje velike i male teme već je on još jedna potvrda kako se u velikim temama nerijetko može ostati malen, a zato se s druge strane u naoko malim temama može biti velik. To su kolegice i kolege ovim zbornikom dokazali i pokazali", zaključio je Anić.

Otvaranje izložbe „Lice milosrđa“ prof. Kruna Bošnjaka
Split, 21.6.2017. (IKA) - Splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić otvorio je u srijedu 21. lipnja u palači Skočibušić –Lukaris na Peristilu u Splitu izložbu „Lice milosrđa“ akademskog kipara i slikara prof. Kruna Bošnjaka. Svečanom programu nazočili su i dubrovački biskup Mate Uzinić, splitsko-dalmatinski župan Blaženko Boban, splitski gradonačelnik Andro Krstulović Opara i brojni drugi predstavnici Crkve, društveno-političkog i kulturnog života grada Splita i Splitsko-dalmatinske županije. Prvi se nazočnima obratio župan Blaženko Boban, koji je naglasio da iako je prošla liturgijska godina posvećena temi milosrđa vrijeme milosrđa nije završilo, nego ono ne prestaje trajati što se vidi i iz radova prof. Bošnjaka. Milosrđe u duši prof. Bošnjaka dugo tinja i nadamo se da će se ono još dugo nastaviti i u njegovu umjetničkom opusu na slavu hrvatskoga naroda, kazao je između ostaloga župan.

U dvostrukoj ulozi kao splitski gradonačelnik i kao izaslanik predsjednika Vlade Republike Hrvatske nazočnima se obratio Andro Krstulović Opara. Kazao je kako će uskoro ovaj prostor palače Skočibušić ugostiti najbogatiju riznicu na jugoistočnoj obali Jadrana te da je izložba „Lice milosrđa“ pravi početak takvog Muzeja. Istinski umjetnik prof. Bošnjak od samoga početka svoga više desetljetnog rada nije se odmaknuo od svoga načela: figurativnost, klasika i istinitost. Primio je znanje svoga učitelja Kršinića, a on od Meštrovića i upravo ta njegova snažna uklopljenost u baštini koja isplivava iz svakoga centimetra njegova djela je podjednako čvrsta kao i kamen iz kojega je iznikao iz tvrdoga, plemićkog Lovrečkog kamena, naglasio je splitski gradonačelnik pozvavši nazočne da uživaju u ovoj izložbi kao i u novom Muzeju sakralne umjetnosti.

O Izložbi i umjetničkom opusu prof. Kruna Bošnjaka govorila je profesorica Maja Juras, autorica izložbe i zajedno s prof. Bošnjakom likovnog postava. „Otvaranje izložbe u trenutku jednoga umjetnika je velika radost i uzbuđenje ali i krhkost. To je trenutak kad umjetnik pred svima, ali i pred svakim osobno otvara svoju dušu i biće do same srži. Ona se predaje našim pogledima, sudovima i prosudbama. To je veličanstven trenutak objave, dubokog otkrivenja, ali i velike umjetničke i ljudske poniznosti, trenutak ispovijedi umjetnika i njegove umjetnosti“, kazala je prof. Juras. Od samih početaka njegov je život i opus duboko uronjen u religiozno, on pokušava proniknuti u misterij božanstva, prekoračiti granicu između ovozemaljskog i nebeskog. Krist je za Bošnjaka sinonim apsolutne čistoće, svetosti i duhovnosti života u kojem je začel i u kojem je rastao, naglasila je prof. Juras te dodala: „Stajući pred Njegovim licem u svom stvaralačkom činu, Bošnjak kao da čini jedno unutarnje poklonstvo ne samo pred ljepotom nego pred postignutom otajstvenošću njegova djela. Zato kao vjerniku i kao umjetniku Bošnjaku nikada nije bio cilj prikazivati samo puku vanjštinu nego duh, jezgru, skriveno iza skrivenoga, lica osvijetljena sadržajem njihove nutrine. Zato promatrajući njegovog Krista u mucu, patnji, slavi i uskrsnuću, promatrajući njegova raspela, križeve, Bogorodicu, svece kao i lik njegove rođene majke, osjećamo se približeni svijetu duha i Božje ljepote pozvani na sabranost i molitvu, na blizinu od koje staje dah. Bošnjak snažno svjedoči njihovu patnju i bol, ljubav i milosrđe, snagu i značaj njihove istine i smisla.“

U ime organizatora Splitsko-makarske nadbiskupije mons. Barišić pozdravio je nazočne, naglasivši da je izložba „Lice milosrđa“ prof. Bošnjaka najbolji blagoslov prostorija novoga Muzeja, ali i blagoslov gradu Splitu. Posebno je zahvalio prof. Bošnjaku i autorici izložbe prof. Juras te katedralnom župniku don Tomislavu Čubeliću, mr. don

Josipu Perišu i konzervatorici dr. Vanji Kovačić na uloženom trudu u postavljanje ove izložbe u palači Skočibušić. Naglasio je da izložba o milosrđu nije u zakašnjenju - kao što neki govore jer je završila Godina izvanrednog milosrđa - ona je svojevrsna „memorija na tu važnu dimenziju ljudskoga života. Srce je vidljivo u licu, koje izražava dubinu. Ono je ekran duše. Promatrajući njegove likove vidimo da su oni skupljeni od boli i patnje ali njihova lica izražavaju nadu i vjeru.“ Ako i nemamo talent poput Krunovog, nastavio je nadbiskup, „imamo dar življenja milosrđa na koji smo svi pozvani jer pravednost svoju puninu ima u milosrđu.“ Proglasivši izložbu „Lice milosrđa“ otvorenom nadbiskup je pozvao nazočne da se predaju vibracijama milosrđa i da postanu umjetnici življenja milosrđa. Program je moderirala lic. Theol. Silvana Burilović Crnov, a pjesmom su ga uzveličali „Vokalisti Salone“.

Na izložbi „Lice milosrđa“ – koja je posjetiteljima dostupna od 21. lipnja do 20. kolovoza svakoga dana, osim ponedjeljkom, od 10 do 13 te od 18 do 21 sat, a obuhvaća umjetnikova djela nastala u zadnjih 50-ak godina – Kruno Bošnjak izložio je oko 30 skulptura, tj. kiparskih motiva, među njima i nekoliko skica i fragmenata. Učinjene su u raznim tehnikama: gips, terakota, glina, kamen i bronca. Izloženo je i oko 30 Bošnjakovih crteža odnosno slika, u kombiniranim tehnikama pastel – olovka – plakatna tempera. Kruno Bošnjak rođen je 1936. u Lovreću kraj Imotskoga. U Zagrebu je završio školu primijenjenih umjetnosti, a na Akademiji likovne umjetnosti, također u Zagrebu, diplomirao je kiparstvo godine 1964., u klasi profesora Frane Kršinića. Do 1968. bio je suradnik Kršinićeve majstorske radionice, a od 1969. radi na ALU te kao redovni profesor odlazi 2000. u mirovinu. Od 1996. do 2000. bio je zastupnik u Hrvatskome saboru. Kruno Bošnjak izlagao je na dvadesetak samostalnih i stotinjak skupnih izložbi u Hrvatskoj i inozemstvu. Napravio je brojne javne spomenike i spomen-obilježja u domovini i izvan nje. K tome je autor čitava niza plaketa i spomen-medalja, uključujući i osam hrvatskih ordena. Djela mu se nahode u brojnim muzejima i galerijama te u privatnim zbirkama u Hrvatskoj i inozemstvu. Dodijeljene su mu nagrade na različitim javnim natjecanjima, a odlikovan je ordenom Danice hrvatske s likom Marka Marulića za osobite zasluge u kulturi.

Predsjednica Grabar-Kitarović primila u oproštajni posjet nuncija D'Errica

Predsjednica odlikovala apostolskog nuncija Redom kneza Trpimira s ogrlicom i Danicom za njegov izniman doprinos razvijanju dobrih odnosa između Republike Hrvatske i Svete Stolice

Zagreb, 21.6.2017. (IKA) - Predsjednica Republike Kolinda Grabar-Kitarović primila je 21. lipnja u oproštajni posjet apostolskog nuncija u Republici Hrvatskoj nadbiskupa Alessandra D'Errica, s kojim se osvrnula na ključne događaje u tradicionalno dobrim odnosima između Republike Hrvatske i Svete Stolice u njegovih skoro pet godina službe u Republici Hrvatskoj.

Predsjednica se posebno prisjetila svojeg susreta sa Svetim Ocem i podsjetila na otvoren poziv papi Franji za posjet Republici Hrvatskoj. Tom prigodom Predsjednica Republike odlikovala je apostolskog nuncija Redom kneza Trpimira s ogrlicom i Danicom za njegov izniman doprinos razvijanju dobrih odnosa između Republike Hrvatske i Svete Stolice, izvijestio je Ured Predsjednice.

Hodočašće svećenika Riječke nadbiskupije i Gospičko-senjske biskupije na grob bl. Alojzija Stepinca

Zagreb, 22.6.2017. (IKA) - U prigodi svećeničkog dana Riječke nadbiskupije i Gospičko-senjske biskupije u četvrtak 22. lipnja sedamdesetak svećenika krenulo je stopama bl. kardinala Alojzija Stepinca. Njima su se pridružili i bogoslovi Riječke i Zadarske nadbiskupije, te Gospičko-senjske, Krčke i Porečko-pulske biskupije. U zagrebačkoj katedrali euharistijsko slavlje predvodio je nadbiskup Ivan Devčić u koncelecijaciji s biskupom Zdenkom Križićem, te svećenicima-hodočasnicima. Uvodeći u slavlje, nadbiskup Devčić rekao je da je „bl. Alojzije sve svoje pouzdanje stavio u Gospodina. U ovom slavlju i mi želimo naše poteškoće i probleme, nade i radosti staviti pred Gospodina, staviti u njegove ruke po uzoru na našega blaženika. Želimo se preporučiti i njegovu zagovoru, da možemo služiti Crkvi i narodu u ovome vremenu, kao što je on to činio u svoje vrijeme kad je bio 'vjerni svjedok'".

U homiliji biskup Križić svećenicima je posvijestio poimanje svećeništva kod bl. Alojzija, što je približio kroz Stepinčeve poruke svećenicima, a koje su i danas jednako aktualne, kao što su bile u njegovo vrijeme. Uvodno je približio njegov lik kao svećenika kako bi se vidjelo da njegove poruke proizlaze iz onoga „što je on živio, a ne iz onoga što je on naučio, jer je odgajao riječima, ali još više životom". Svećeništvo je živio kao poseban Božji dar. Tako je napisao: „Ako postoji na svijetu štogod lijepo i uzvišeno, onda je to sigurno svećeničko služenje. Postoji li na zemlji neko služenje koje bi bilo na korist vidljivom i nevidljivom svijetu kao što je svećeničko služenje? Nema ga: to je mogao ustanoviti samo Bog", podsjetio je biskup, te naglasio kako je Stepinac „volio svoje svećeništvo, ali je bio svjestan odgovornosti svećeničke službe, jer je u pitanju rad na spasenju duša. Bio je uvjeren da vjera u svakoj župnoj zajednici zavisi od svećenika. 'Župa koja ima dobrog svećenika, tu je i vjera naroda puno jača'".

Propovjednik je podsjetio da kad je zaređen, Stepinac se radovao svom svećeničkom djelovanju među pukom, a želja mu je bila da to bude seoska župa gdje bi imao više mira i jednostavniji način života. No, dobivši imenovanje nadbiskupskog ceremonijara umjesto na župu odlazi u kuriju, umjesto na selo odlazi u najveći grad. Volju svog nadbiskupa primio je kao volju Božju, te je imenovanje primio bez pogovora. Ukazao je i na prve službe u župe gdje su bile pobune vjernika, te ukazao na Stepinčevu strpljivost, ali i oprostjenje svih uvreda koje su mu nanesene. „Ovo se ne može snagom naravi, nego snagom Duha Svetoga. Sposobnost praštanja jest dokaz prisutnosti Duha Svetoga u nečijem životu." Nažalost, nije mali broj onih, pa i svećenika koji neguju svoje uvrede koje su zadobili i prije nekoliko desetljeća. Često znaju to tako živo ispričati kao da se dogodilo prije tri dana. Ne pokazuje se želja za praštanjem, a to je najgore. No, Stepinac je u kućnom pritvoru vidio da ga je Bog preko toga spremao za puno teže stvari koje će doći kasnije. Vidimo: Bog ima svoju pedagogiju formacije čovjeka, a u tome i trpljenja imaju svoju blagoslovnu ulogu koju redovito tek kasnije otkrijemo", rekao je biskup Križić.

Kao nadbiskup posebnu je pažnju posvetio svećenicima, njihovoj duhovnoj formaciji, njihovu djelovanju u mjesnim Crkvama, ali i njihovim problemima. Bio je uvjeren da će više učiniti jedna sveta osoba, nego mnoštvo osrednjih. Također je bio uvjeren da je bolje za neku župu nemati redovitog svećenika, nego svakakvog svećenika, jer po Stepincu je briga svećenika prije svega svetost naroda. Ako se svećenik oko toga ne trudi, onda on je zlo za narod. „Nisam susreo ništa bolnije u cijelom svom biskupskom službovanju nego što je propali svećenik. Bez duhovnosti

svećenici narodu nemaju što ponuditi. Više škode, negoli koriste. Bez duhovnosti nemoguće je prikazati Isusa koji bi bio privlačan i ukorijenio se u njihovoj nutрини", pisao je Stepinac. Propovjednik je naglasio kako je kardinala Stepinca posebno žalostilo kad je vidio da je neki svećenik navezan na materijalno. Dodao je i kako se jako zauzimao za jedinstvo klera svećenika i redovnika. Često je ponavljao: „Držimo se zajedno: biti zajedno smo jači, osim toga to zajedništvo čuva kler od drugih mogućih zastranjenja".

Nakon popričesne molitve pozdravnu riječ u ime zagrebačkog nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića hodočasnicima je uputio rektor katedrale preč. Josip Kuhtić, a potom je zahvalu Bogu za zajedničko hodočašće izrekao nadbiskup Devčić. Podsjetio je kako su „do 1969. godine tadašnja Modruško-senjska biskupija i dio današnje Riječke nadbiskupije bili sufragani Zagrebačke nadbiskupije, a bl. Alojzije je bio naš metropolit". Dodao je, kako je prošlu subotu na Vežici u Rijeci posvećena nova crkva kojoj je glavna naslovnica sv. Ana, a suzaštitnik s njegovim moćima u glavnom oltaru je bl. Alojzije Stepinac. „Nadam se, da će u Riječkoj nadbiskupiji, a i drugdje ovo biti poticaj da intenzivnije molimo da skoro doživimo njegovo proglašenje svetim. Vama, braćo svećenici, stavljam na srce da vjernike potičete na molitvu, jer bl. Alojzije je veliki svjedok vjere. U njemu imamo primjer kako se ljubi Crkva do kraja. Svima nama i biskupima, svećenicima i vjernicima on je veliki uzor, pa neka nam bude i zagovornik pred Gospodinom da služimo Boga, narodu i Crkvi onako kako je on služio." Nakon blagoslova, svećenici su se predvođeni svojim pastirima uputili na grob bl. Alojzija Stepinca gdje su položili cvijeće i zapalili svijeće, te izmolili litanije i molitvu za njegovo proglašenje svetim. Po završetku mise razgledali su Muzej bl. Alojzija Stepinca, a potom se uputili u Krašić.

Pastiri obiju mjesnih Crkava dali su i kraću izjavu za Informativnu katoličku agenciju. Došli smo pomoliti se na grobu bl. Alojzija i sluge Božjeg Franje Kuharića i nadahnuti se njihovim primjerom kako bi mogli širiti štovanje bl. Alojzija i molitvu da bude proglašen svetim među vjernicima u župama, rekao je nadbiskup Devčić. Biskup Križić rekao je da je ovo dan kada se sastaju svećenici Riječke nadbiskupije i Gospičko-senjske biskupije. „Uvijek organiziramo duhovne sadržaje i druženje, jer je do 2000. to bila jedna nadbiskupija. Ove smo godine odlučili doći na Stepinčev grob, a potom u njegovu rodnu župu. Istodobno želimo pohoditi rodnu župu sluge Božjega kardinala Kuharića koji je bez sumnje itekako zaslužan za našu Crkvu i domovinu u mnogočemu". Dodao je i kako je plan obići i Jazovku i tamo se pomoliti za stradalnike nakon rata, jer znamo što je naš narod pretrpio. Na pitanje koja je poruka bl. kardinala Stepinca svećenicima 21. stoljeća, biskup Križić odgovorio je: „Da budu vjerni svome pozivu. Kako Stepinac reče: 'To očekuje od nas i Crkva i narod'. Druge stvari su sve manje bitne. Kada smo vjerni svome pozivu i kada činimo ono što nam poziv nalaže da činimo, odnosno Crkva mi tada na najbolji način služimo svome narodu".

Zagrebački nadbiskup primio veleposlanika Islamske Republike Iran

Zagreb, 22.6.2017. (IKA) - Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić primio je u četvrtak 22. lipnja u Nadbiskupskom dvoru u Zagrebu veleposlanika Islamske Republike Iran u RH Mohammada Rezu Sadegha. U veleposlanikovoj pratnji bili su njegova supruga Rafatosadat Sadegh i savjetnik u veleposlanstvu Saeid Khalouzadeh. Sastanku je prisustvovao i mr. Marko Kovač, moderator Nadbiskupskoga duhovnog stola.

Dubrovnik: Dan molitve i posta za posvećenje svećenika i molitva za zvanja

Don Marinko Šljivić održao razmatranje „Prorok Jona, njegove i naše poteškoće u svećeničkom/redovničkom služenju“, a misno slavlje predvodio biskup Mate Uzinić

Dubrovnik, 22.6.2017. (IKA) - U Dubrovačkoj biskupiji uoči blagdana Presvetog Srca Isusova u četvrtak 22. lipnja proslavljen je Dan molitve i posta za posvećenje svećenika i molitva za nova duhovna zvanja. Prigodni duhovno-molitveni program u crkvi Sv. Ignacija u Dubrovniku počeo je molitvom Trećeg časa. Uslijedilo je duhovno razmatranje koje je održao mr. don Marinko Šljivić, predstojnik Katehetskog ureda i župni vikar u župi sv. Mihajla, o temi „Prorok Jona, njegove i naše poteškoće u svećeničkom/redovničkom služenju“, a predstojnik Šljivić predvodio je i euharistijsko klanjanje nakon razmatranja. Misno slavlje predvodio je dubrovački biskup Mate Uzinić, a koncelebrirao je veći broj svećenika.

Na početku razmatranja mr. Šljivić pročitao je ulomak iz čitanja Knjige proroka Jone, a koji govori o Joninu odbijanju da poslušna Božju riječ i pođe propovijedati, što nevoljko i prihvati. Govornik je upozorio kako povijest proroka Jone sadrži bogatu poruku za duhovni život, s posebnim osvrtom na svećeničko/redovničko služenje te kazao kako ta povijest nudi tri velike teme: Jonin bijeg, Jonino propovijedanje protiv volje i Jonino pomirenje sa sobom kao temelj za pomirenje s drugima. Za Jonin bijeg rekao je kako može pomoći u shvaćanju potencijalnih napasti u svećeničkom i redovničkom životu, te da ima više vrsta bjegova, između ostalog bijeg od nemogućeg poslanja, bijeg od ljudi i bijeg od suvremenog života. Objasnio je kako u njihovu životu bijeg može biti od svećeničkog ili redovničkog služenja, ali i da taj bijeg mogu izbjeći ustrajnošću u svom poslanju pronalazeći snagu u Bogu. Za drugi primjer naveo je bijeg od suočavanja od neugodnih i nepodnošljivih tereta, te istaknuo kako u takvim situacijama trebaju znati kad treba intervenirati, kad napraviti stanku, paziti da se ne pretjera s radom ali i da će zadovoljstvo pronaći onda kad se s nečim suoče bez odgađanja. Za bijeg od suvremenosti kazao je da se sastoji u tome kako se ne želi suočiti s mučnim pitanjima vremena u kojem se nalaze, kako u pastoralu tako i u svakodnevnom službama. Za izbjeći taj strah napomenuo je da je potrebno gledati na osnove istine, na Isusa Krista, znati razlikovati vidljive probleme od onih zavijenih tamom, i znati prihvatiti poniznost ograničenja svećeničkog/redovničkog poslanja.

Kao drugi problem svakog svećenika predstojnik Katehetskog ureda naglasio je propovijedanje, odnosno kada se nakon dugogodišnjeg naviještanja Božje riječi ne vidi napor u zajednici, te kako onda dolazi do zasićenja. Za rješenje te poteškoće predložio je okupljenima da se unaprijed pripreme za propovijedi, da dopuste da ih ponekad muči malo nekoherentnost, ali i da se povjere Božjoj riječi. Naglasio je kako je pomirenje sa sobom temelj pomirenja s drugima, a i radosnog vršenja službe sakramenta pomirenja, te da kad mole „Oče naš“ mole Božje oprostjenje za sebe. Kazao je i kako će sebi jedino oprostiti neki grijeh koji Bog ipak rado oprašta ako u tihoj molitvi pred Bogom prihvate da ih Bog neizmerno voli. Zaključio je da su poteškoće u svećeničkoj službi sredstva putem kojih ih Gospodin čisti, te da „ako pak pogledamo na Križ, onda će svako ogorčenje, bilo ono veliko ili malo, poprimiti novi smisao, pretvorit će se u dobronamjerno čišćenje, dapače, pretvorit će se u utjehu“.

U propovijedi biskup Uzinić kazao je kako nas je Isus naučio moliti „Oče naš“, ali i to da smo Božji sinovi i kćeri za koje Gospodin uvijek brine, odnosno kako je Bog naš otac.

Dodao je kako je poslanje svećenika i posvećenih osoba uz moljenje „Oče naša“ učenje i drugih te molitve koja nam govori istinu da nas Otac ljubi. No, upozorio je kako svećenici, posvećene osobe, ne smiju stati na tome već drugima pokazati Boga kao oca, biti Njegova prisutnost, biti očevi i majke. Upozorio je vjernike kako nije smisao samo u ponavljanju riječi molitve, nego u svjedočenju vlastitim životom da je Bog otac i majka, pokazujući tako da je sve što se događa na zemlji Boža volja i kako je već sada i ovdje moguće da se dogodi Kraljevstvo Božje. Te da će se onda moći u potpunosti suočiti s vlastitim poslanjem koje je prepuno izazova. Rekao je kako poslanje biti otac i majka, da Bog u njima bude dohvatljiv i prepoznatljiv, nije lako te da zato postoji ovaj Dan molitve kako bi mogli biti dorasli toj zadaći. Za suočavanje s tim izazovima i sa svojim bjegovima, kada se više razračunavaju s Crkvom a manje sa sobom, kao ohrabrenje ponudio im je riječi pape Franje: „Gledajući u Crkvu, svetu i grešnu, vide se stalni nedostaci i grijesi, ali se ne smije izgubiti iz vida niti svetost mnogih muškaraca i žena koji danas rade u Crkvi. Neće me sablazniti, jer Crkva je moja majka. Nedostatke i grijehe moram gledati onako kako bih gledao na nedostatke i grijehe moje majke. I kad se sjetim majke, sjećam se prije svega lijepih stvari koje je činila, a ne toliko nedostataka i mana. Majku se, više nego riječima, brani srcem punim ljubavi“. Istaknuo je kako upravo takvim srcem, koje sliči Presvetom Srcu, trebaju Boga posvjedočiti ljudima kao očevi i majke. Biskup je također čestitao i 50 godina svećeničke službe četvorici svećenika koji ove godine slave, don Stanku Lasiću, don Grgu Tomiću, don Jerku Sutonu i don Franu Markiću. Također je na kraju misnog slavlja zahvalio isusovcima na pruženom gostoprimstvu te im čestitao blagdan Presvetog Srca Isusova koji se posebno slavi u njihovoj crkvi. Sudionici slavlja na kraju su se okupili na zajedničkom posnom objedu i druženju.

Susret vjeroučitelja i odgojiteljica u vjeri Riječke metropolije

Imati vjeroučiteljski poziv nije posao koji se radi samo za plaću već on mora biti znak oduševljenosti za Boga i ljude, poručio biskup Petanjak

Cres, 22.6.2017. (IKA) - U organizaciji Katehetskog ureda Krčke biskupije održan je 22. lipnja 15. u nizu susret vjeroučitelja i odgajateljica u vjeri Riječke metropolije. Susret, koji je okupio osamdesetak vjeroučitelja i odgojiteljica u vjeri, održan je na otoku Cresu u Creskom dekanatu na području župe Cres uključujući pripadajuće župe i mjesta Loznati, Lubenice i Valun.

Susret je započeo gostoprimstvom domaćina u čije je ime nazočne dočekao i pozdravio creski župnik Marijan Kosić. Nakon razgledavanja znamenitosti grada Cresa uz stručno vodstvo, okupljeni su u zajedništvu dvanaestorice svećenika i krčkim biskupom Ivicom Petanjkom proslavili misu zahvalnicu za proteklu školsku godinu i sva primljena dobra, a župnoj crkvi u Cresu. U propovijedi biskup se osvrnuo na djelovanje apostola Pavla koji je svojom zauzetošću oko svakovrsnoga dobra kršćanske zajednice sam prije svega činio ono što je propovijedao te tako davao primjer revnosti u nastojanju oko obraćenja i kršćanskog odgajanja duša, na što je biskup pozvao i sve vjeroučitelje/ice i odgajatelje/ce u vjeri. Imati vjeroučiteljski poziv nije posao koji se radi samo za plaću već on mora biti znak oduševljenosti za Boga i ljude, rekao je biskup Petanjak, potičući okupljene da još bolje i više oduševljeno navještaju Evandjelje živeći svoj vjeroučiteljski poziv.

Na kraju mise nazočnima se obratio i predstojnik

Katehetskog ureda Krčke biskupije vlč. Anton Peranić koji je zahvalio creskim vjeroučiteljima i svećenicima za rado prihvaćenu i kvalitetno ostvarenu organizaciju susreta. Nakon jutarnjeg djela uslijedio je zajednički ručak i nastavak obilaska ostalih znamenitosti od čega je posebno bila zanimljiva povijest Lubenica, o čemu je govorio lubenički župnik Denis Žuškin. Nakon ovoga posebnoga mjesta sudionici su nastavili do živopisnoga Valuna, gdje je susret završio u radosnom ozračju bratskoga druženja.

Biskup Košić čestitao vjernicima islamske vjeroispovijesti Ramazanski bajram

Sisak, 23.6.2017. (IKA) - Predsjednik Vijeća HBK za ekumenizam i dijalog sisački biskup Vlado Košić uputio je u petak 23. lipnja čestitku predsjedniku Mešihata Islamske zajednice u Hrvatskoj muftiji Azizu Hasanoviću te vjernicima islamske vjeroispovijesti u Republici Hrvatskoj u povodu Ramazanskog bajrama.

„Čestitam Vama i Vašim vjernicima Ramazanski bajram kao krunu mjesečnog posta i molitve upućene Svevišnjemu. Neka Vam dobri i svemogućí Bog podari zdravlje, mir i radost te osobito spremnost na suradnju s drugima u zajedničkoj nam domovini Hrvatskoj! Neka je plemeniti Bajram blagoslovljen!“, zaželio je u čestitki sisački biskup.

Biskup Košić čestitku je poslao i saborskom zastupniku Zlatku Hasanbegoviću, umirovljenom muftiji Ševku Omerbašiću, imamu sisačkom Alemu Crnkčiću te umirovljenom sisačkom imamu Fuadu Karagi.

Biskup Uzinić primio novog dubrovačkoga gradonačelnika

Dubrovnik, 23.6.2017. (IKA) - Dubrovački biskup Mate Uzinić je u petak 23. lipnja primio u posjet novoizabranoga gradonačelnika Dubrovnika Mata Frankovića i privremenu pročelnica Upravnog odjela za kulturu i baštinu Grada Dubrovnika Anu Hilje. Susretu je nazočio i generalni vikar Dubrovačke biskupije don Stanko Lasić.

Na prvom susretu novoga gradonačelnika i biskupa razgovaralo se o dosadašnjoj i budućoj suradnji Grada i biskupije te o mogućim budućim projektima.

Vlč. Antun Štefan primio mons. Lea Maasburga

Zagreb, 23.6.2017. (IKA) – Nacionalni ravnatelj Papinskih misijskih djela vlč. Antun Štefan primio je 23. lipnja u službeni posjet mons. dr. Lea Maasburga iz Austrije. Mons. Maasburg došao je u Zagreb na poziv direktora Ozbora filma Miljenka Marinca, kako bi sudjelovao na snimanju dokumentarno-igranog filma o životu Majke Terezije: „Moj put od Skopja preko Zagreba do svetosti“, koji će istaknuti veliki utjecaj koji su u životu svete Majke Terezije imali Hrvati općenito, a posebno Katolička Crkva u Hrvata. Scenarij i režiju filma potpisuje Mirjana Novak Perjanec.

Mons. Maasburg godinama je bio blizak suradnik Majke Terezije kao njezin duhovni pratitelj, prevoditelj i ispovjednik. Putovao je zajedno s njom Indijom, u Rim te ju je pratio na mnogim putovanjima od Moskve do Kube i New Yorka. Od 2005. do 2015. bio je nacionalni ravnatelj Papinskih misijskih djela Austrije.

Biskup Košić predvodio zahvalno slavlje povodom 10. desete obljetnice dolaska kćeri Srca Isusova u Lasinju

Lasinja, 23.6.2017. (IKA) - Sisački biskup Vlado Košić predvodio je na blagdan Srca Isusova, u petak 23. lipnja, svečano misno slavlje u samostanskoj kapeli sestara kćeri Srca Isusova u Lasinju, a povodom desete obljetnice dolaska sestara u Lasinju. U koncelebraciji bili su mons. Franjo Čuk, domaći župnik preč. Stjepan Bradica, fra Bogdan Cvetković i duhovnik sestara vlč. Stjepan Račić koji je na početku i pozdravio okupljene.

Na početku homilije biskup je čestitao sestrama obljetnicu i, kako je istaknuo, „10 godina boravka i molitve ovdje za našu Biskupiju i za našu Domovinu Hrvatsku“. Biskup je podsjetio i kako je to bilo u lipnju 2007. godine, kada se na taj način i ostvarila želja blaženog Alojzija Stepinca koji je već za vrijeme II. svjetskog rata zaželio da upravo kćeri Srca Isusova dođu u Hrvatsku moliti za svećenike. „Naime, vaša je posebna misija služiti svojim molitvama pred Presvetim Oltarskim Sakramentom u neprestanom klanjanju moleći na prvom mjestu za svećenike mjesne Crkve, tj. biskupije i čitave zemlje u kojoj živite. To je bila prije 10 godina Zagrebačka nadbiskupija a od 2010. to je naša Sisačka biskupija. I danas, na vaš blagdan – na svetkovinu Srca Isusova – prilika je da vam ja kao mjesni biskup kažem veliko hvala, da vas ohrabrim u vašem toliko potrebnom zauzimanju za duhovna zvanja u našem hrvatskom narodu i u našoj Sisačkoj biskupiji. Mi vas trebamo, drage bijele sestre, vi ste svojom nazočnošću i molitvom bogatstvo naše Crkve. Neka je blagoslovljen i vaš budući boravak i vaše djelovanje među nama, za nas i s nama. Neka vaše molitve pospješe i kanonizaciju blaženog Alojzija Stepinca! Neka vaše molitve i žrtve utvrde naše svećenike da s još više žara i ljubavi istroše svoje sile za Kraljevstvo Nebesko! Neka vaše molitve isprose kod Gospodina mnogo odaziva u duhovni poziv: da se što više mladića odazove na Kristov poziv i pođu putem svećeništva i redovništva; da se što više djevojaka odazove Kristu i krenu putem redovničkog života; da ustraju kandidati i kandidatice, sjemeništarci i bogoslovi, da bude dobrih i svetih svećenika u našem narodu, u našoj biskupiji“, poručio je biskup.

Govoreći o pročitanom Evanđelju po Mateju (Mt 11, 25-30) biskup je rekao kako se u njemu od svega što Gospodin učenicima stavlja u nasljedovanje spominje samo jedno: Učite se od mene jer sam krotka i ponizna srca. „Ne traži Gospodin ni veliko znanje, ne traži ni silnu snagu i trajnu djelatnost. On traži samo jedno – da se učimo nasljedovati njegovo srce, tj. njegovu nutrinu. A on je u sebi, u svom srcu: krotak i ponizan. Kao da čujemo tu Isusovo blaženstvo: 'Blago krotkima, oni će baštiniti zemlju!' te: 'tko god se uzvisuje, bit će ponižen, a tko se ponizuje, bit će uzvišen'. Isusove su također riječi: 'Vi znate da vladari ovoga svijeta gospoduju i svoje podanike drže u pokornosti. Među vama ne smije biti tako. Naprotiv, tko među vama želi biti najveći, neka bude najmanji, i onaj tko želi biti prvi, neka svima bude sluga'. Sve je u ovome: nasljedovati Gospodina! A srce njegovo nije srce u smislu naših današnjih prikazivanja slatunjavog srca koje je tako iskrivljeni znak ljubavi koja ne boli, koja samo uživa, koja samo traži slast i vlastito ispunjenje. Ne! Gospodinovo je srce – srčika svega, središte nutrine. On nije 'srce drapatelj' Bog, on je naprotiv katkad i opor, on je srčani borac, ali sa velikom zauzetošću on hoda s nama na našem životnom putu da bi nas brižno pratio i vodio. Riječ 'srce' može se dovesti u vezu i s riječju 'srdačnost', ali prvenstveno treba to povezivati s riječju „srčanost“, što označuje: hrabrost, upornost, neustrašivost“, ustvrdio je biskup.

Biskup je podsjetio i na utemeljiteljice Družbe kćeri Srca

Isusova, bl. s. Mariju od Isusa, spomenuvši jednu od njenih poruka svojim sestrama, ali i svim kršćanima: Trčite Bogu koji vam širi ruke i otvara vam svoje Srce. Zaboravite sve, gledajte samo Njega. Da bismo se tako, bez straha mogli predati u ruke Isusu, koji nam širi ruke dočekuje nas otvorena Srca, potrebna je hrabrost. Da bi se sve zaboravilo i gledalo samo njega, potrebna je srčanost i spremnost na rizik. Predanje je uvijek rizik, ali Bogu se uvijek isplati vjerovati i sve njemu predati. Sveti Bonaventura u svojem razmišljanju za današnji blagdan kao da svoje misli upućuje vama, drage sestre, pa ću i ja završiti ovo razmatranje s njegovim riječima i porukama: 'Ustani dakle, prijateljice Kristova, i budi poput golubice u spiljama kamenim, u skrovištima vrletnima; ondje poput vrapca koji nalazi sebi kuću bdij bez prestanka; ondje usta svoja primakni da s radošću crpiš vodu iz izvora Spasenja. On je naime izvor... Živom željom trči k tom izvoru života i svjetlosti, ti Bogu odana dušo, pa iz dna svoga srca njemu zavapi: 'O neizrecivi uresu velikoga Boga i najčišći sjaju vječnoga svjetla, života što svaki život oživljuješ, svjetlosti što svako svjetlo svjetlošću napajaš te činiš da mnogobrojna svjetla trajno blistaju pred prijestoljem tvoga božanstva sve od prvog praskozorja'. Amen', zaključio je biskup.

Nakon popričesne molitve okupljenima se obratio i preč. Bradica kojim putem je Božja providnost vodila i njega i sestre kako bi ovaj „bijeli Karmel“ stigao u Hrvatsku i Lasinju gdje danas djeluju dvadeset i tri sestre koje svakodnevno pred izloženim Presvetim Oltarskim Sakramentom mole za duhovna zvanja, hrvatski narod i sveopću Crkvu. Uz župljane samostansku kapelu su u potpunosti ispunili i brojni hodočasnici te članovi Počasne straže Presvetog Srca Isusova, a slavlje je animirao Mješoviti zbor župe Lasinja.

Proslava svetkovine Presvetoga Srca Isusova u Zagrebu

Isusovci zahvalili nunciju D'Erricu u kojem su imali iskrenog prijatelja za sve ono što je činio za vrijeme svoje službe u Hrvatskoj

Zagreb, 23.6.2017. (IKA) – Na svetkovinu Presvetoga Srca Isusova, 23. lipnja, u istoimenoj zagrebačkoj bazilici središnje euharistijsko slavlje umjesto apostolskog nuncija u RH nadbiskupa Alessandra D'Errica predvodio je prvi tajnik Apostolske nuncijature mons. Janusz Stanislaw Blachowiak. U koncelecijaciji bili su i provincijal Hrvatske pokrajine Družbe Isusove o. Ante Tustonjić, kao i imenovani provincijal o. Dalibor Renić, dekan Maksimirsko-trnjanskog dekanata preč. Josip Golubić, domaći župnik o. Ivan Matić, te još petnaestak svećenika.

Na početku homilije mons. Blachowiak prenio je pozdrave nuncija D'Errica, te ga ispričao, a u njegovo ime zahvalio je isusovcima na pozivu da predvodi to euharistijsko slavlje. Potom je pročitao homiliju koju je za tu prigodu pripremio nuncij.

U homiliji je istaknuto kako je pobožnost Presvetom Srcu jedna od najraširenijih među kršćanskim narodom. „Ne radi se o jednoj pobožnosti među tolikima, jer nas vraća na ono bitno naše kršćanske vjere. U Svetom pismu, riječ 'srce' je središte, izvor osobnosti. Naznačuje ne samo osjećaje neke osobe – kao što se uglavnom događa s ovom riječju u suvremenim kulturama – nego samu osobu, njezine planove, odluke, volju, a također njezinu inteligenciju i njezin um. Stoga, kult Isusova Srca jest kult same Isusove osobe, koju se razmatra kao tajnu ljubavi što nam se objavljuje u znaku njegova Srca. Tako da, ono što mi se čini važno za istaknuti je da naša pobožnost Srcu Isusovu ne bi smjela izgubiti iz vida ono bitno da: u Srcu Isusovu razmatramo tajnu ljubavi

koju Bog ima prema nama i – u isto vrijeme – pozvani smo da 'ostanemo u njemu', u njegovoj ljubavi, dajući prikladan odgovor ljubavi, u svojim odnosima s Bogom i u svojim odnosima s drugima".

Također se podsjeća da je Isus govorio o velikoj Božjoj ljubavi za nas u različitim prilikama a osobito u nekoliko prisposoba kao što su one iz 15. poglavlja Evanđelja svetoga Luke - to je osobna ljubav, zato jer Bog ljubi sve bez razlike i za njega svaka osoba ima beskrajnu vrijednost u sebi i po sebi; to je brižna ljubav koja ima inicijativu kao Dobar Pastir koji ide tražiti izgublenu ovcu sve dok je ne nađe; te naposljetku to je ljubav bez granica, koja se trudi sve do krajnjih posljedica, sve do toga da šalje Sina, koji umire na križu za naše spasenje.

Stoga bi nam razmatranje Božje ljubavi u Srcu Isusovu trebalo dati toliku utjehu i toliku obnovljenu nadu posebice danas, kad se trebamo suočiti s tolikim poteškoćama. „Vremena nisu laka, a to znate bolje od mene, jer ste to iskusili u svom svakidašnjem životu. Dakle, razmatranje Srca Isusova, koje nam govori o velikoj Božjoj ljubavi za svakoga od nas, podsjeća nas osobito na jednu stvar: Bog nam je blizu, usprkos svemu, bez obzira o kojim poteškoćama se radi. Bog nas ne ostavlja same, iako dopušta trenutke kušnje. Bog je Otac, bogat milosrdem, i zna što nam treba, prije negoli ga za to zamolimo“, poručuje nuncij u homiliji, te podsjeća kako „ćemo s ovim uvjerenjem znati Gospodinu prikazati također male i velike križeve svakodnevnoga života, s radošću što sudjelujemo u njegovu križu, jer je on otkupio i otkupljuje svijet. Znat ćemo mu prikazati također pokoju gorčinu, sa sviješću da nam je dosta njegova milost, jer se u slabosti očituje njegova snaga (usp. 2 Kor 12)".

U kontekstu razmatranja Srca Isusova, Božje ljubavi prema svakom od nas, u homiliji je ukazano na Isusove riječi: „Po ovome će prepoznati da ste moji učenici, ako budete ljubili jedni druge“ (Iv 13,35). „Razmatrajući Srce Isusovo, ponovno smo dovedeni do 'nove' zapovijedi (Iv 13,34) ljubavi prema bližnjemu, koju treba vršiti tako kako je Isus nas ljubio" ističe nuncij, te posvješćuje kako „očito trebamo živjeti ovu riječ Isusovu posebno u svojim zajednicama, u Crkvi, na svim razinama“. No, podsjeća kako se ljubav Isusove „nove“ zapovijedi ne može ograničiti na unutarcrkvene vidike. „Ona mora biti kao ona Isusova. To jest, bez prepreka, prema svima, također prema neprijateljima“. U tom kontekstu vjernike se upućuje da papa Franjo naglašava da „nije moguće mirno živjeti kršćansku vjeru, zanemarujući krik materijalnih i duhovnih periferija, koji nam dolazi s tolikih strana“.

Stoga na kraju homilije nuncij izražava nadu „da ćemo i u razmatranju Srca Isusova moći pronaći nova nadahnuća kako bismo bili pozorni prema onome tko se nalazi u potrebi. Bog je ljubav, i sudjelujući u njegovu dinamizmu života, trebamo činiti kao on: uvijek, usprkos svemu, također s onima koji se smatraju našim protivnicima“.

U molitvama vjernika na oltar je prineseno više od 12.000 pristiglih molitvenih nakana što su ih na poticaj Glasnika Srca Isusova i Marijina uputili vjernici iz Hrvatske, ali i iz čitavoga svijeta. Neke od tih nakana pročitao je urednik Glasnika o. Petar Nodilo.

Nakon popričesne molitve, predvoditelju slavljia, koncelebrantima kao i vjernicima zahvalio je župnik Matić. Provincijal Tustonjić naglasio je kako se na ovom slavlju željelo zahvaliti apostolskom nunciju nadbiskupu D'Erricu za sve ono što je činio za vrijeme svoje službe u Hrvatskoj, te mu predati dar u znak zahvalnosti jer su isusovci u nunciju imali iskrenog prijatelja i čovjeka koji ih je često savjetovao kako nastupiti spram državnih i akademskih institucija. U

tom je kontekstu o. Tustonjić podsjetio kako je nedavno Fakultet filozofije i religijskih znanosti ušao u sastav Sveučilišta u Zagrebu, a u tome je bila velika uloga i nuncija. Mons. Blachowiaku predan je dar za nuncija. Riječ je o reljefu koji je izradio akademski kipar isusovački brat Zdenko Vidović. Reljef prikazuje Srce Isusovo i Srce Marijino i križ u pleteru i plamen koji izvire iz oba srca koji se uzdiže prema nebesima. „Poklanjamo to nunciju D'Erricu, želeći da se kada pogleda Srce Isusovo i Srce Marijino sjeti nas isusovaca i hrvatskoga naroda. Na njegovoj novoj službi želimo mu puno Božjega blagoslova, neka ga prate i naše molitve, a mi se nadamo da nas neće zaboraviti kad će pred oltarom moliti, da će moliti i za nas Hrvate”.

Prije blagoslova, mons. Blachowiak je uime nuncija D'Errica sve pozvao na euharistijsko slavlje prigodom Papina dana i nuncijeva oproštaja koje će se održati u ponedjeljak 26. lipnja u zagrebačkoj prvostolnici u 19 sati.

Nakon mise u crkvenom dvorištu je nastavljeno druženje uz agape, te koncert duhovne glazbe na kojem je nastupio i Zbor SKAC-a koji je predstavio novi nosač zvuka „Tebi se posvećujem”.

Prezbiterstvo u požeškoj katedrali

Slavlje svećeničkog ređenja Ivana Ereiza iz župe Uznesenja Blažene Djevice Marije u Novoj Bukovici i Tomislava Sanića iz župe sv. Antuna Padovanskog u Daruvaru

Požega, 24.6.2017. (IKA) - Na svetkovinu Rođenja sv. Ivana Krstitelja, 24. lipnja, požeški biskup Antun Škvorčević predvodio je u požeškoj katedrali slavlje svećeničkog ređenja Ivana Ereiza iz župe Uznesenja Blažene Djevice Marije u Novoj Bukovici, i Tomislava Sanića iz župe sv. Antuna Padovanskog u Daruvaru. Na slavlju su sudjelovali brojni svećenici, među kojima i poglavari Nadbiskupskoga bogoslovnog sjemeništa u Zagrebu, rektor Anđelko Koščak, i prefekt Ivica Cujzek, bogoslovi, roditelji ređenika i vjernici iz njihovih rodnih župa na čelu sa župnicima.

Pozdravljajući svećenike i vjernike biskup je kazao kako slavimo svetkovinu rođenja sv. Ivana Krstitelja a da će danas po sakramentu svetog Reda dvojica đakona biti rođena na svećeništvo. Nazvao je to događajem koji je smislio Bog, te pozvao ređenike i druge nazočne da mu pristupe sabranim i poniznim srcem koje vjeruje, koje to Božje djelo prepoznaje i njemu se raduje.

Biskup je na početku homilije zapitao tko su dvojica današnjih ređenika, i tko smo zapravo mi ljudi? Kazao je, kad odgovaramo na to pitanje redovito navedemo svoje ime i prezime, datum rođenja, ime roditelja te dodamo još koji tehnički podatak. Ustvrdio je da je čovjek mnogo više od toga. Polazeći od evanđeoskog ulomka o rođenju Ivana Krstitelja spomenuo je kako Zaharija i Elizabeta ne daju ime novorođenome prema obiteljskoj tradiciji kako to okolina očekuje, nego traže da se njihovu djetetu dade ime Ivan, kako ga je prozvao anđeo pri navještenju njegova rođenja, a to ime znači dar Božji, Božidar. Mi smo Božji podatak, nastavio je, jer svoje postojanje dugujemo Bogu koji nas je smislio.

Na temelju Izaijina ulomka protumačio je da se Božje pozivanje u život odvija po određenom redosljedu. Bog u svojoj ljubavi čovjeka najprije izabire, potom ga poziva u život, i na koncu mu dodjeljuje poslanje. Istaknuo je kako Ivan odlazi u pustinju, gdje postaje čovjek osobite osjetljivosti za Boga, oslušujući ga u svom srcu i živeći od njegove blizine. Kazao je kako je osobito važno za današnji svijet, da postoje ljudi koji usred suvremene buke znaju pronalaziti trenutke sabranosti i tišine, oslušivati Božji glas i prihvaćati njegov poziv. Spomenuo je da se usuđuje

kandidate za prezbiterat svrstati među takve osobe, jer su u sabranosti svoga mladenačkog srca čuli Božji poziv i odlučili ga slijediti te danas Bogu izgovaraju svoj „evo me”. Poželio je da se po sakramentu svetoga Reda ispune snagom Duha Svetoga te po primjeru Ivana Krstitelja budu posvema usmjereni na Isusa Krista, da se oni smanjuju a on u njima raste, postanu glas koji ga naviješta, pozivaju ljude na obraćenje, poravnavanje staza da bi ga mogli susresti i u njemu prepoznati Jaganca koji oduzima grijeha svijeta te bili dionicima njegove ljubavi na križu i pobjede nad smrću.

Biskup je spomenuo kako je Ivan Krstitelj na obalama Jordana podsjećao ljude da se njihova istinska sudbina ne događa po onome što su zastupali herodovci, zeloti, pismoznanci ili veliki svećenici, nego putem obraćenja, koje je promjena srca, okrenutost prema Bogu i oblikovanje života po ispravnoj savjesti. Istaknuo je kako je danas u Hrvatskoj usred ideoloških i drugih podjela i sukoba potrebno proročkom snagom naviještati obraćenje. Izrazio je uvjerenje da u dvojici novih svećenika Požeška biskupija postaje snažnija u tom navjestiteljskom poslanju. Dodao je da će dvojica svećeničkih kandidata snagom Duha u svetom ređenju biti pridruženi Kristu Glavi, postati njegova živa slika u svijetu i pomagati ljudima da u Isusu Kristu i njegovoj pobjedi nad zlom i smrću spoznaju istinu o sebi, te ih slavljenjem svetih otajstava činiti dionicima Isusova spasenjskog otajstva. Poželio je ređenikima da opunomoćeni Duhom Svetim hrabro danas krenu iz požeške Katedrale u svijet biti vjernim Isusovim svjedocima a sve nazočne pozvao da im svojom vjerničkom plemenitošću i dobrotom, napose molitvom pomognu da ostanu vjerni Božjem izabranju, pozivu i poslanju.

Na svršetku misnog slavlja biskup je čestitao novim svećenicima, njihovim roditeljima i drugim članovima obitelji, župnicima i vjernicima njihovih župa, poglavarima Bogoslovnog sjemeništa. Dvije župljanke katedralne Župe Sv. Terezije Avilske odjevene u narodne nošnje čestitale su novozaređenim svećenicima i uručile im buket cvijeća. Biskup je dodao čestitke svećenicima jubilarcima, među kojima je prelat Vjekoslav Marić sa svojih 67 godina svećeništva a prelat Stipo Josipović pedeset godina. Slavlje prezbiterstva uzveličao je Mješoviti katedralni zbor pod ravnanjem Maria Večerića.

Kardinal Bozanić čestitao Ramazanski bajram vjernicima islamske vjeroispovijesti

Zagreb, 24.6.2017. (IKA) - Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić uputio je čestitke za Ramazanski bajram predsjedniku Mešihata Islamske vjerske zajednice muftiji dr. Azizu Hasanoviću i vjernicima islamske vjeroispovijesti u Republici Hrvatskoj.

„Prigodom velikog muslimanskog blagdana Ramazanskog bajrama, kojim završava mjesec posta i molitve, upućujem Vama i svim vjernicima islamske vjere u Republici Hrvatskoj najsrdačnije čestitke. Želim Vam sretan i blagoslovljen Bajram te da uz Božju pomoć ovaj blagdan bude bogat duhovnim plodovima i učvrsti zajedništvo, miroljubivost i toleranciju u našem društvu”, istaknuo je u čestitki kardinal Bozanić, priopćio je Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije.

Svećeničko ređenje u Splitu

Nadbiskup Barišić u konkatedralnoj crkvi Sv. Petra zaredio za prezbitere Gabrijela Kambra, Luku Stipinovića i Marija Lemu

Split, 24.6.2017. (IKA) - „Danas, na svetkovinu rođenja sv. Ivana Krstitelja, redimo za svećenike trojicu đakona, koji su simbolično predstavljeni u pšenici pred oltarom koja će postati kruh, kruh života – ugradit će svoj život u dar euharistije, kazao je splitsko-makarski nadbiskup i metropolit Marin Barišić predvodeći 24. lipnja u konkatedralnoj crkvi Sv. Petra u Splitu euharistijsko slavlje u tijeku kojega je za prezbitere zaredio trojicu đakona, dvojicu na naslov Splitsko-makarske nadbiskupije: Gabrijela Kambra (iz župe sv. Martina u Rudi) i Luku Stipinovića (iz župe sv. Lovre u Stobreču) te na naslov Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja Marija Lemu (iz župe sv. Petra ap. Kaštel Novi, a rodom s Visoke kraj Nevesta). U slavlju, koje je svojim pjevanjem uvećao Mješoviti pjevački konkatedralni zbor sv. Petra, sudjelovala su 44 svećenika, među njima provincijal Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja fra Joško Kodžoman, generalni vikar Splitsko-makarske nadbiskupije mons. Miroslav Vidović, dekan Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Splitu prof. dr. fra Anđelko Domazet i brojni profesori, odgojitelji don Boris Vidović i fra Domagoj Volarević te brojna rodbina, prijatelji, župnici i župljani župa iz kojih potječu te u kojima su ređenici obnašali službu đakona.

Nadbiskup Barišić u propovijedi je govorio o naravi svećeničkoga poziva i poslanja kroz lik Ivana Krstitelja. Podsjetio je na Isusove riječi: „Zaista, kažem vam, između rođenih od žene ne usta veći od Ivana Krstitelja. A ipak, i najmanji u kraljevstvu nebeskom veći je od njega!“ „Ivan je bio iznenađenje ali i velika radost za svoje roditelje i rodbinu. Pitali su se što će od njega biti, ali ubrzo su vidjeli da ruka Gospodnja bdije nad njim. Sv. Augustin za njega reče da je znak drevnosti i nagovještaj novosti“, kazao je nadbiskup te dodao da je poziv Božji dar i da je Bog posijao sjeme, klicu duhovnoga zvanja u njihovo srce, a da mu oni najbolje mogu odgovoriti potpunim predanjem i povjerenjem.

Danas na poseban način mi, svećenici, osjećamo svoju ograničenost, ali i veličinu Božjega dara koji nam je povjeren da u Njegovo ime možemo izgovarati riječi: „Ovo je tijelo moje, ovo je krv moja“ ili „ja te odrješujem od grijeha tvojih“. Svjesni smo da ne možemo sami odgovoriti na Božji poziv, ne možemo ispuniti niti službu sluge, a kamoli biti Njegovi prijatelji. „Ivan Krstitelj, Isusov preteča, pokazao nam je kojim stavom trebamo pred Gospodinom, riječima: 'Nisam dostojan sagnuti se i odrješiti mu remenje na obući',“ naglasio je nadbiskup, dodavši da se ohološću ne služi ni Gospodinu ni ljudima.

„Poziv je plod Božje milosti i ljubavi. On hoće da budemo prijatelji, svjetlo i spasenje braći i sestrama kojima smo poslani. Svećenik je ljubav srca Isusova, on je 'glasnik' kojega Gospodin šalje ispred sebe, glasnik života, onaj koji naviješta Radosnu vijest spasenja, odgaja za ljubav, vjernost i slobodu a najviše sam to svjedoči životom i djelom“, kazao je nadbiskup, istaknuvši da takvoga svećenika trebaju svi ljudi. Oni očekuju prijatelja, ali iznad svega svjedoka Isusa Krista, koji će duhovno, moralno, iskreno i vjerno živjeti svoj poziv i poslanje i koji će u Riječi Božjoj pronalaziti smisao. „Riječ Božja nije vam dana da je čuvate i da je samo naviještate nego da i ona vas čuva. Budite svjedoci i navjesticitelji Božje riječi ali i svjedoci zajedništva te pomiritelji različitosti. Vi ste duhovski proizvod“, poručio je nadbiskup, ohrabrivši ih da se ne boje križeva i poteškoća jer će ih Gospodin pratiti svojom milosnom rukom, davati im

snagu kako bi s Njegovom pomoću rasli u mudrosti, dobi i milosti.

Nadbiskup je zahvalio svima koji mole za nova duhovna zvanja i koji su sudjelovali u razvitku zvanja kod te trojice mladića, zazvao je na mladomisnike zagovor svetaca da ih svojim primjerom nadahnjuju te svojim zagovorom prate i očuvaju vjernima. „Neka vaš svećenički život bude poticaj novim naraštajima za nova duhovna zvanja“, zaželio je metropolit Barišić mladomisnicima.

Nakon homilije uslijedili su obredi svećeničkog ređenja, koje je tumačio mr. don Mario Buljević, vicerektor Centralnoga bogoslovnog sjemeništa u Splitu. Nakon prostracije, nadbiskup je pomazao sv. uljem ruke ređenika, darovao im pliticu i kalež te položio ruke na njihove glave, a okupljeni svećenici molili su za nove prezbitere te su polaganjem ruku izrazili zajedništvo s njima, pružajući im na taj način ohrabrenje i podršku u važnoj zadaći koja je za njih tim danom započela. U nastavku euharistijskog slavlja mladomisnici su se pridružili nadbiskupu za stolom Gospodnjim. Nakon popričesne molitve i himna „Tebe, Boga hvalimo“, svoju riječ zahvale i čestitke nadbiskupu, novim prezbiterima, njihovim roditeljima, rodbini i prijateljima uputio je provincijal Kodžoman.

Slavlje svećeničkog ređenja u Sisku

Biskup Košić u katedrali Uzvišenja sv. Križa za svećenike zaredio Vedrana Pejaka Pašića i Danka Bizjaka

Sisak, 24.6.2017. (IKA) - Sisački biskup Vlado Košić predvodio je u subotu 24. lipnja u katedrali Uzvišenja sv. Križa u Sisku svečano misno slavlje tijekom kojeg je za svećenike zaredio Vedrana Pejaka Pašića iz župe Srca Isusova u Vinkovcima i Danka Bizjaka iz župe Mučeništva sv. Ivana Krstitelja u Zapolju. U koncelebraciji bili su kancelar Sisačke biskupije mons. Marko Cvitkušić, duhovnik Nadbiskupijskoga bogoslovnog sjemeništa u Zagrebu vlč. Vlado Razum, rektor Međubiskupijskog sjemeništa u Zagrebu preč. Matija Pavlaković, vlč. Ladislav Dort iz Vinkovaca, fra Josip Poletto iz Zapolja te pedesetak svećenika Sisačke biskupije. Na početku homilije biskup je podsjetio kako danas Katolička Crkva slavi svetkovinu Rođenja sv. Ivana Krstitelja, a sisačka Crkva slavi primanje u sveti red novih prezbitera. „Po ovom svetom sakramentu, koji vam daje ne tek jednokratnu milost nego vam se utiskuje u dušu biljeg, tj. trajni karakter pripadnosti Kristu u novoj službi koja vam on sam po Crkvi daje. Drago mi je što mogu predvoditi ovo slavlje koje smatram najvažnijim događajem u svakoj pastoralnoj godini – svećeničko ređenje - jer o tom Kristovom daru ovisi naša Crkva i njezina budućnost. Bez svećenika naime Crkva ne bi mogla živjeti niti izvršavati Kristovo poslanje koje joj je on, kao njezin utemeljitelj i glava, dao na dan svoga uzašašća kada je apostolima rekao: 'Pođite po svem svijetu i propovijedajte evanđelje svemu stvorenju.' (Mk 16,15), sv. Matej dodaje Isusove riječi koje konkretiziraju što to znači propovijedati evanđelje: 'učinite mojim učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga i učeći ih čuvati sve što sam vam zapovjedio'. Dakle, od početka života Crkve apostoli i njihovi nasljednici i suradnici izvršavaju tu Kristovu zapovijed, preuzimajući na sebe odgovornost za to poslanje koje su primili. I vi se, dragi ređenici, danas uključujete u to poslanje ulaskom u ministerijalno svećeništvo koje se sastoji u participaciji na Kristovoj službi proroka, svećenika i kralja. Tako vi nećete od sada nastupati u svoje ime, nego u ime Krista, našega Gospodina. Kada ćete propovijedati i tumačiti Evanđelje, kada ćete slaviti svetu Euharistiju i podjeljivati druge sakramente, činit ćete to in persona Christi capitis – u

ime Krista Glave", poručio je biskup ređennicima.

Govoreći o svetkovini rođenja sv. Ivana Krstitelja biskup je istaknuo kako ona osobitu pozornost stavlja na proročki vid službe svetoga reda. „Svećenik – prezbiter služba je u Crkvi koju obilježuju upravo čudesa kakva su se zbivala u životu današnjeg svetog Ivana Krstitelja: on je bio poslan naviještati dolazak Krista – Mesije, on je hrabro svjedočio o moralnim vrijednostima i potrebi obraćenja svih koji su mu dolazili u judejsku pustinju, koje je on krstio u rijeci Jordanu, a hrabro se suprotstavio i samom kralju koji ga je zbog toga dao zatvoriti i na kraju pogubiti. Ivanovo djelovanje mogli bismo svesti pod naziv koji je on sam primijenio na sebe: 'glas koji više u pustinji', a to je bio glas koji je upozoravao da je potrebno pripremiti staze Gospodinu koji dolazi. Meni osobito imponira kod svetog Ivana to što je on znao svoje granice. On se nije izdavao za onoga tko nije, premda su mu mnogi dolazili i pitali ga, je li on Krist, je li on Mesija, je li on prorok. On je odbacio to identificiranje s Kristom te je pokazao na Isusa iz Nazareta nazivajući ga: 'Evo, Jaganjca Božjega! Evo onoga koji oduzima grijeha svijeta!' Time je jasno rekao, nije zaniijekao, tko je on: znao je da nije Krist i nije si to poslanje prisvajao".

U nastavku biskup je poručio Danku i Vedranu da neka im za radost u životu bude dovoljno to što su prezbiteri. „Vršiti ćete službu koju ću vam povjeriti u ime Crkve. Kad je mladi svećenik Alojzije Štepinac, nakon završenog studija i mlade mise u Rimu, došao u Zagreb, nadbiskup zagrebački Antun Bauer imenovao ga je nadbiskupovim ceremonijarom. U svome pismu, koje je potom napisao svojim kolegama s kojima je studirao, rekao je: 'Vi se sigurno pitate što mi je povjereno i koju službu ću vršiti. Nadbiskup me imenovao svojim obredničarem, ceremonijarom. Koliko ću godina vršiti tu službu, to je nevažno. Ja se ravnám po onoj riječi sv. Franje Saleškoga: nil petere nil recusare – ništa ne tražiti, ništa ne odbiti. Je li srce zadovoljno, to je posve nebitno. Važno je da služim kao svećenik Kristov, tamo gdje me Crkva šalje.' Ja bih ovome dodao: u svakoj župi, u svakom selu i gradu, u svakoj zajednici su naši vjernici koji imaju pravo na svećenika, na sakramente i mi smo im poslani, nas šalje Crkva i to je naše poslanje. Bilo ono ovdje, bilo ondje, to je svejedno. Nigdje neću biti sam, nigdje napušten. Sa mnóm je moj biskup, sa mnóm su moji kolege svećenici, sa mnóm su moji vjernici, a iznad svega sa mnóm je uvijek moj Gospodin kojemu služim. Budite radosni! I budite svjesni da ste ono što jeste, ni više ni manje, upoznajte sebe i ne budite ono što niste. Poput sv. Ivana Krstitelja kojega danas slavimo, budite proroci koji naviještaju Krista Gospodina a koji se sami trebaju umanjivati, a rasti treba samo Gospodin", zaključio je biskup. Misno slavlje animirao je Biskupijski zbor pod ravnanjem prof. Jelene Blašković i orguljašku pratnju vlč. Roberta Jakice.

Posveta crkve Sv. Ivana Krstitelja u Puli

Pula, 24.6.2017. (IKA) - U Puli je na blagdan rođenja sv. Ivana Krstitelja, 24. lipnja, posvećena nova župna crkva Sv. Ivana Krstitelja. Misno slavlje posvete, uz koncelebraciju tridesetak svećenika, predvodio je porečki i pulski ordinarij Dražen Kutleša. Uz relikvije sv. Ivana Krstitelja iz stare crkvice, u oltar su ugrađene i relikvije bl. Miroslava Bulešića. Koncelebranti su u svečanoj procesiji prošli trijemom crkve gdje su biskupu, pred zatvorenim i svečano urešenim vratima crkve, uz prigodni govor, ključeve crkve predali župljani, bračni par Dolores i Vedran Vojnić. Biskup je u prvom dijelu homilije govorio o liku i djelu sv. Ivana Krstitelja, čiju zaštitu na njegov blagdan dolazimo tražiti. O razlozima zašto se sv. Ivana štuje kroz dva tisućljeća je što je

on činio sve sasvim suprotno od onoga što mi danas činimo i želimo. On je prezirao materijalno, živio je, po današnjim kriterijima vrlo čudno, u pustinji, posve isposnički, no on je svojim životom pokazao što je bitno u čovjekovu životu. Htio je ljudima pokazati da je materijalno, za što se mi borimo, prolazno i da to čovjek kada umre ne može ponijeti s ovoga svijeta. Tražio je i žudio za neprolaznim, za vječnim vrednotama. Sv. Ivan je ljudima govorio ono što im treba reći, a ne ono što oni žele čuti, za razliku od nas danas koji se na sve načine, i po cijenu istine, ne želimo nikome proturječiti. Sv. Ivan je zato i stradao. Svi smo mi dakle pozvani jednostavno govoriti Istinu i biti vjerodostojni, istaknuo je biskup. Sv. Ivan bio je nadalje ponizan, posve svjestan i vjeran svojoj ulozi: došao je navijestiti Isusa Krista i potom se povukao. I mi smo danas pozvani na poniznost, iako se ta vrlina danas smatra slabošću. Sv. Ivan nas poziva na jednostavnost, i na prepoznavanje onih jednostavnih, istinskih vrednota potrebnih za spasenje.

I ova posveta crkve jest jedna znak – povezanosti s Bogom; svaki je čovjek po svojoj naravi okrenut prema Bogu, djeca od kada progovore, postavljaju pitanja, i na neki način posvetiti posebna mjesta gdje se ljudi mole i gdje na poseban način žele iskazati svoju vjernost Bogu. Kada gledamo crkve diljem svijeta, vidimo da su one izraz ljudi koji su ih pravili i izraz onoga vremena u kojemu su živjeli: željeli su ono najljepše i najbolje posvetiti Bogu, upravo iz njihove ljubavi prema Bogu te crkve postaju i kulturna baština svakoga naroda. Danas ova župna zajednica, sa svojim župnikom i ponosno posvećuje ovu crkvu, uzdižući svoje molitve i zahvalu za ovaj hram koji je izgrađen trudom svih onih koji su u tome sudjelovali. Nije toliko bitna njegova znamenitost, već je daleko važnije to zajedništvo župe koje se slijeva u ovu župnu crkvu, da svi kao jedno upućujemo molitve Bogu. Ova crkva poziv vjernicima na molitvu, na postizanje svetosti, i da tu svetost postizemo u zajedništvu, i da jedni druge izgrađujemo. Da bi čovjek mogao posvjedočiti postojanje dva načina: riječima i djelom. Vaša vjera donijela je ploda, a to je ovaj hram koji posvećujemo Bogu. Polazući u ovaj oltar moći bl. Miroslava Bulešića, koji je svoj život položio za svoje ideale, želimo se podsjetiti da je i naš život prolazan i da se u ovom hramu Božjemu želimo moliti za svoju vjeru i vjeru svojih bližnjih, da svi skupa možemo napredovati u mudrosti i znanju. Današnji će dan biti upisan u povijest ove župe, postat će to svetkovina za ovu župu kada će se slaviti obljetnica posvete crkve, zaključio je biskup te pozvao sve da mole za svoje žive i pokojne te na nakanu prosperiteta te župne zajednice.

Prije euharistijske izmoljene su litanije Svih svetih i posvetna molitva, te je održan sam obred posvete oltara i crkve: pomazanje oltara i zidova crkve, paljenje tamjana na oltaru, pokrivanje oltara bijelim platnom te donošenje upaljenih svijeća na oltar. Sve je to prigodnim pojašnjenjima i tumačenjima popratio preč. Josip Kolega, duhovnik pulskog Biskupijskog misijskog sjemeništa „Redemptoris Mater". Biskup je nakon pomazanja oltara pomazao i posvetni križ na zidu lijevo od oltara, a ostala dva pomazao je pulski dekan preč. Milan Mužina. Nakon donošenja upaljenih svijeća na novoposvećeni oltar, svijeće pored zidova crkve upalio je župnik o. Đuro Hontić.

Nakon popričesne molitve relikvije su do oltara donijeli Marko Drmić i Đino Peruško, koji su ujedno bili i kumovi crkve, te su kasnije potpisali Povelju o posveti. Relikvije su u oltar postavili stric i nećak, Božo i Vjeko Divković, čije su građevinske tvrtke izvele građevinske radove na crkvi. Relikvije sv. Ivana Krstitelja iz stare crkve postavljene su sa stražnje strane, a bl. Bulešića s prednje strane oltara. Potom

je pročitana Povelja posvete crkve, a tijekom potpisivanja pročitana je povijesni pregled župe i crkve.

U ime Grada Pule misi je nazočila dogradonačelnica Elena Puh Belci, a u ime Istarske županije zamjenik župana Fabrizio Radin. Prije samog kraja prigodnim zahvalama svima koji su na bilo koji način dali svoj doprinos u izgradnji crkve i realizaciji proslave zahvalio je župnik Hontić. Po završetku mise vjernici su pristupili čašćenju relikvija bl. Bulešića, koje je za tu prigodu, u prikladnom relikvijaru dostavila Vicepostulatora za kanonizaciju bl. Miroslava Bulešića. Misno slavlje glazbeno je animirao župi zbor uz orguljsku pratnju župljanke mr. art. Elda Krajcar Percan te kantori pulskog sjemeništa.

Posveti crkve prethodila je trodnevna duhovna priprema koju je vodio fra Nikola Šantek. Svake večeri trodnevnice misu je animirala neka od zajednica aktivnih u župi, a nakon krunice i misnog slavlja, prikazan jedan prigodni dokumentarni film koji je temom ili redateljem povezan s tom župom.

Promocija polaznika vojnih škola HVU-a „Dr. Franjo Tuđman“ ponovno u Vukovaru

Vukovar, 24.6.2017. (IKA) - U Vukovaru, gradu heroju, uoči Dana državnosti Republike Hrvatske, 24. lipnja, održana je svečana promocija polaznica i polaznika vojnih škola HVU-a dr. Franjo Tuđman. Posljednji put je ta svečanost održana u Vukovaru 2011. godine. Dvodnevni program ovogodišnje svečanosti započeo je 23. lipnja u juturnjim satima polaganjem vijenaca i paljenjem svijeća na vukovarskom Memorijalnom groblju i na spomen-obilježju Ovčara. Vijence su položili i svijeće zapalili predstavnici HVU-a general pukovnik Slavko Barić (zapovjednik HVU-a), zamjenik zapovjednika brigadni general Zdravko Klanac i načelnik centra vojnih škola. Molitvu je predvodio vojni biskup u RH Jure Bogdan i generalni vikar VO o. Jakov Mamić, OCD. Nakon obilaska i molitve na groblju uslijedila je, za sve polaznike vojnih škola, njihove zapovjednike i nastavno osoblje, svečana koncelebrirana misa u crkvi Sv. Filipa i Jakova. Misu je predslavio biskup Bogdan u zajedništvu s vukovarskim franjevcima, generalnim vikarom Mamićem, pastoralnim vikarom za MORH i vojnim kapelanom u MORH-u i GS OS RH don Markom Medom i vojnim kapelanom na HVU-a dr. Franjo Tuđman o. Zoranom Vujičićem, DI.

Biskup je u propovijedi rekao kako o razlozima izbora Vukovara za svečanu promociju polaznika Vojnih škola 2017. godine, u kontekstu nacionalnog blagdana, Dana državnosti Republike Hrvatske, nije potrebno posebno govoriti. „Pomisao na ovaj simbol-grad, njegove patnje i stradanja, pomisao na branitelje, na njihovo junaštvo, referendum o samostalnosti i demokratski izbor samostalnosti, apokaliptičku provalu neshvatljive mržnje i neviđeni otpor rađanju novog svijeta na kraju drugog tisućljeća pobuđuje posebna čuvstva, što je teško izreći... Čuvanje vlastitog doma i obitelji, obrana identiteta, ljudskog, civilizacijskog, hrvatskog, katoličkog... ubijeni, nestali, ranjeni na duši i tijelu. Nacionalno zajedništvo, solidarnost, okrenutost prema nebu, vapaji u nevolji, zahvalnost i za najmanje dobročinstvo. Vukovar! Dolina suza! Krunica u ruci, krunica oko vrata, krunica u džepu... krunica kao popudbina s kojom se odlazi na onaj svijet, samo su neke misli koje prolaze kroz naše srce, kroz naše pamćenje osobno i kolektivno. I dobro je to čuvati. I ne smije se zaboraviti. Zbog objektivne istine. Ali ne samo i toliko zbog povijesti nego još više radi budućnosti! U ovome gradu, na svakom pedlju njegove zemlje, ovdje u Božjemu hramu svetih Filipa i Jakova, svjedoku patnji i razaranja, osjećamo

posebno poštovanje prema njegovim ljudima, stanovnicima, svima... Iz povijesti svijest! Iz svijesti jasan pogled i čvrsti i sigurni korak prema sutra. Zato smo tu. Ovdje smo radi naše budućnosti. Molitva nije ne može biti protiv nikoga! Ona je uvijek za svakoga! Dok velikome Bogu zahvaljujemo za mnoga dobra ostvarena u ne malim kušnjama, mi molimo za našu budućnost. Za budućnost ovdje na zemlji, u hrvatskoj Domovini. Za budućnost, konačnu i sretnu, u eshatonu, u vječnosti...".

Potom je biskup nastavio svoju homiliju o Srcu Isusovu koje se toga dana slavi. „Srce je simbol naših osjećaja, ljubavi, najintimnijeg dijela naše osobnosti. Srce predstavlja ono što čovjeka čini čovjekom. Srce je također mjesto naših želja i naših težnji. Ima li nešto što može u potpunosti zadovoljiti ljudske težnje? Jedan veliki tražitelj sreće, ljubavi i istine – sv. Augustin sazeo je ljudski život u jednu rečenicu: 'Nemirno je srce naše, dok se ne smiri u Tebi, Gospodine'. To može samo Onaj koji je stvorio ljudsko srce, a to je – milosrdni i dobri Bog... Kad slavimo Presveto Srce Isusovo, slavimo Božju beskrajnu ljubav koja je radi nas ljudi i radi našega spasenja postala čovjekom. Slavimo Onog koji ostavlja čitavo stado samo da pronađe jednu izgublenu ovcu. On je Pastir Dobri koji život svoj daje za nas i vodi nas na izvore života. 'Štujući Srce Isusovo, ne samo da puni zahvalnosti priznajemo Božju ljubav, nego otvaramo se sve više toj ljubavi kako bi ona u sve većoj mjeri oblikovala naš život', istaknuo je biskup Bogdan.

Nakon mise sudionici su iz crkve prošli u svečanome mimohodu kroz grad Vukovar do velikog središnjeg križa u luci na Dunavu koji je podignut u spomen na žrtve domovinskog rata pale za slobodnu Hrvatsku. Tamo su položili vijence i zapalili svijeće, a vojni biskup je predmolio molitvu za sve poginule i nestale u domovinskom ratu.

U poslijepodnevni satima na trgu Republike Hrvatske priređen je prigodni program za sve Vukovarce, goste, uzvanike i polaznike vojnih škola. Moglo se je pogledati izložbu vojnog naoružanja OS RH, akrobatski nastup pilota HRZ-a „Kрила oluje“, akrobatsko-ceremonijalne radnje Počasno zaštitne bojne i nastup zagrebačkih mažoretkinja. Obilna kiša i nevrijeme omeli su večernji koncert orkestra Oružanih snaga RH na središnjem gradskome trgu.

U subotu 24. lipnja u memorijalnom centru Domovinskog rata održana je svečana promocija 167 polaznika vojnih škola HVU-a. Uz polaznike, njihove obitelji, rodbinu i prijatelje na svečanosti su bili: predsjednica RH i vrhovna zapovjednica OS RH Kolinda Grabar Kitarović, potpredsjednik vlade RH i ministar obrane Damir Krstičević, načelnik GS OS RH general zbora Mirko Šundov, ministar branitelja Tomo Medved, biskup Bogdan, generali HV-a, vukovarski gradonačelnik Ivan Penava, saborski zastupnici i visoki dužnosnici i predstavnici iz javnog, društvenog, političkog, znanstvenog, kulturnog i gospodarskog života RH, županije i grada.

Nakon prijavka brigadnog generala Zdravka Klanca Predsjednici i vrhovnoj zapovjednici i pregleda svečanog postroja polaznica i polaznika vojnih škola započela je svečanost promocije polaznika, promaknuća u više dočasničke i prve časničke činove kao i pohvale i nagrade najboljim polaznicima. Tijekom svečanosti promovirani su polaznici visoke dočasničke izobrazbe, intergranske zapovjedno-stožerne škole, temeljne časničke izobrazbe i pilota i ratne škole. Prigodne govore održali su zapovjednik HVU-a general pukovnik Slavko Barić, načelnik GS OS RH general zbora Mirko Šundov, ministar obrane Damir Krstičević, Predsjednica Grabar Kitarović.

Biskup Mrzljak predvodio slavlje 40. obljetnice kapele u Jerovcu

Jerovec, 24.6.2017. (IKA) - Na blagdan sv. Ivana Krstitelja, 24. lipnja svečano je u pitoresknom ivanečkom mjestišcu Jerovcu proslavljena 40. obljetnica izgradnje kapele posvećene sv. Ivanu Krstitelju. Euharistijsko slavlje predvodio je varaždinski biskup Josip Mrzljak uz kojeg su suslavili dekan Gornjovaraždinskoga dekanata preč. Valent Pošavec, domaći župnik Dragutin Joč, domaći sin na službi u Željezanskoj biskupiji vlč. Zdravko Gašparić te drugi svećenici iz dekanata. Na početku mise sve je srdačno pozdravio domaćin vlč. Joč, župnik župe svetog Bartola apostola iz Kamenice pod koju i spada kapela u Jerovcu. Četrdeset godina nije baš neko dugo vremensko razdoblje, ali izgraditi crkvu i imati prostor gdje će se vjernici redovito, tijekom 40 godina, svake nedjelje, blagdana, pa i češće okupljati i slaviti Boga, to je za žitelje ovog područja od prevelikog značaja. Baš zato ovim svetim misnim slavljem želimo reći jedan veliki Bogu hvala, kazao je župnik Joč.

Varaždinski biskup u uvodu mise zahvalio na dobrodošlici te podsjetio da slave velikoga Božjeg ugodnika sv. Ivana Krstitelja, koji je od davnina čašćen u tom kraju. Kadgod se okupljamo na misi, Bogu zahvaljujemo, jer prepoznajemo Njegovu dobrotu, a na poseban način zahvaljujemo mu na ovih 40 godina, sjećajući se i svih onih koji su ugradili i dio svojega života u oju kapelu.

U homiliji mons. Mrzljak istaknuo je važnost sv. Ivana Krstitelja u povijesti spasenja. Važan je po tome što je kao zadnji prorok Staroga zavjeta mogao pokazati i prepoznati Isusa. Izraelski narod očekivao je da će Bog sići na Zemlju i da će ih pohoditi. I mi danas kada zamišljamo kako bi to izgledalo da Bog side na Zemlju, očekivali bismo možda neke snažne događaje, nešto spektakularno. Ali Bog dolazi kao malo dijete, kao Isus iz Nazareta, sin Marije i Josipa. Mnogi su stoga sumnjali. Tada se pojavljuje Ivan koji poziva ljude da se najprije u poniznosti okupe pred Bogom, da priznaju svoje ljudske slabosti i grijeha te da se obrate. On nam pokazuje Isusa. Kako je to važna zadaća - prepoznati Boga koji dolazi u ovaj naš svijet. Zato uloga svetog Ivana Krstitelja danas nije ništa manja nego što je bila u njegovo vrijeme. Prepoznati Božji dolazak u 21. stoljeće! Prepoznajemo li danas Njegov dolazak? I što je potrebno učiniti da bismo ga prepoznali? Bog dolazi u skrovitosti, u euharistiji, u svojoj Riječi, u svakome onome koji je potreban naše pomoći. Sada ga valja prepoznati. Zato i mi moramo slušati glas Ivana Krstitelja: Obratite se, priznajte ljudske slabosti i moći ćete Ga prepoznati, istaknuo je biskup. Dodao je kako je Ivan rastao kao i svako drugo dijete. Evanđelist Luka zapisuje kako je Ivan rastao i duhom jačao. Da bi dijete raslo potrebno ga je hraniti i brinuti se o njemu, ali važno je i ovo drugo - duhom jačati. Potreban je duhovni odgoj naše mlade djece. Previše zaboravljamo na to da čovjeka treba odgajati dobrotom, ljubavlju, poštenjem i istinom. Kada govorimo o vjeronauku u školama, želimo da naši mladi ne ostanu samo na tjelesnom razvoju i znanju, već da steknu znanje o glavnim i temeljnim istinama naše vjere. Sveti Ivan Krstitelj živio je prije 2000 i nešto godina. To je daleka prošlost, ali i sadašnjost. To je danas. I mi danas nismo sabrani ovdje samo zato da se sjećamo njega, nego da vidimo može li on u našem vremenu, našem društvu, u našoj domovini nešto poručiti svakome od nas, poručio je biskup Mrzljak.

Na slavlju su se okupili brojni vjernici iz Jerovca i okolnih mjesta, kao i pripadnici oružanih snaga RH, kuburaši iz kuburaških udruga iz okolnih naselja, članovi lovačkih društava, dobrovoljnih vatrogasnih društava, ali i brojni drugi gosti iz društvenog i političkog života.

Rijeka: Vlč. Marko Gregić i vlč. Ivan Marković zaređeni za svećenike

Rijeka, 24.6.2017. (IKA) - Riječki nadbiskup i metropolit Ivan Devčić zaređio je 24. lipnja u katedrali Sv. Vida u Rijeci dvojicu novih svećenika za Riječku nadbiskupiju: vlč. Marka Gregića i vlč. Ivana Markovića. U propovijedi poručio je da Bog nikoga ne izabire za tu uzvišenu službu zbog njegovih zasluga ili posebnih sposobnosti, nego isključivo zato jer je to njegova sveta volja. „Zbog toga će sv. Pavao, svjestan kako ničim nije zaslužio da mu Gospodin povjeri apostolsku službu, o sebi reći: 'Milošću Božjom jesam što jesam' (1 Kor 15, 10). Ali on ne ostaje na tome nego odmah dodaje: 'i njegova milost prema meni ne bijaše zaludna; štoviše, trudio sam se više nego svi oni – ali ne ja, nego milost Božja sa mnom' (1 Kor 15, 10).“ Sv. Pavao želi reći kako sve što mi činimo jest i nije naše djelo. Naime, naše je djelo ukoliko se trudimo surađivati s milosnim darom, a nije naše, ili nije barem samo naše, ukoliko ga bez tog dara ne bismo mogli učiniti, pojasnio je nadbiskup. Ne smijemo to nikad zaboraviti jer u mjeri u kojoj nam se to bude događalo, srce će nam obuzeti oholost koja je izvor svih grijeha i svakog otpada od Boga. U tom smislu i vama, dragi ređenici, u ovom svetom času ne mogu ništa bolje poželjeti nego da budete ponizni suradnici Gospodnji, uvijek svjesni da ste primili sve što jeste i što imate. Ređenici je poručio da su izabrani i pozvani biti Isusovim pretečama i kao takvi pomagati ljudima da se susretnu s njime, prinoseći također, poput starozavjetnih svećenika, žrtvu za svoje grijeha i grijeha ljudi, ali ne žrtvu ovnova i jaraca nego onu koju je Isus Krist jednom zauvijek prinio za nas na drvetu križa. Njega slijediti u vjernosti Ocu nebeskom i braći ljudima, njegove osjećaje nositi u srcu i naviještati njegov nauk. A to će se dogoditi ako vam Riječ Božja ne bude samo na usnama nego i u srcu, kazao je propovjednik. Na kraju se obratio svakom ređeniku, najprije vlč. Ivanu Markoviću rekavši da njegovo ime znači: „Bog je milostiv.“ „Roditelji Ivana Krstitelja tako su ga nazvali jer im se Bog smilovao i u starosti im ga darovao. Ali Ivan je bio ne samo 'dijete milosti' nego i njezin uporan i dosljedan navjestitelj svima. I jednom od vas ređenika roditelji su dali to lijepo ime – Ivan. Možda nisu znali njegovo hebrejsko značenje, ali su sigurno vjerovali da je svako dijete Božji dar, najveći dar što ga Bog ljudima ovdje može dati. Zato ti, dragi Ivane Markoviću, od srca želim da uvijek ostaneš 'dijete Božje milosti' i da kao takav neumorno svjedočiš milost Božju prema svakom čovjeku.“

Vlč. Marku Gregiću poželio je isto što i Ivanu, jer pravo je ime onoga po kome se zoveš bilo Ivan, a Marko je bio njegov latinski nadimak. „Prema tome, dragi Marko, i ti si Ivan, jer se zoveš po nadimku onoga koji se pravim imenom zvao Ivan. Zbog toga želim da i po Tebi mnogi otkriju kako je Bog milostiv, ono što su roditelji Ivana Krstitelja otkrili u trenutku njegova rođenja. Budi i ti 'Ivan', onaj po čijem će govoru i djelovanju ljudi spoznati neizmerno Božje milosrđe. A to će se događati ako se obojica budete stalno ugledavali u sv. Pavla i sv. Ivana Krstitelja, kao i u mnoge druge svetce na čelu s Isusovom i našom Majkom Marijom, jer oni milost Božju nisu primili uzalud. Trudite se stoga da milost svećeničkog poziva ni prema vama ne bude zaludna nego da u vama i s vama donese obilne plodove.“

Na kraju mise nadbiskup je čestitao ređenici, njihovim roditeljima, obiteljima kao i sjemenišnim odgajateljima te ih preporučio u molitve mnogobrojnim okupljenim vjernicima. Podsjetio je na važnost obitelji kao prvog prenositelja vjere i potaknuo vjernike na molitvu kako bi hrvatske obitelji mogle biti kršćanske u kojima se rađaju duhovna zvanja.

Ispred ređenika, zahvalnu riječ uputio je vlč. Ivan Marković.

Kardinal Bozanić predvodio Misu za domovinu u zagrebačkoj katedrali

„Ondje gdje se slabi uporište narodne opstojnosti iz kojega raste svaka druga snaga narod je najranjiviji. A istinski življena vjera snaga je i pojedinaca i naroda”

Zagreb, 25.6.2017. (IKA) – Na Dan državnosti, u nedjelju 25. lipnja, zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić predvodio je u zagrebačkoj prvostolnici svečano euharistijsko slavlje s nakanom molitve za Domovinu. U koncelebraciji bili su križevački vladika Nikola Kekić, vojni ordinarij Jure Bogdan, prvi tajnik Apostolske nuncijature mons. Janusz Stanislaw Blachowiak, generalni tajnik HBK preč. Petar Palić, predstojnik Ekonomata i Financijskog uređa HBK mons. Enco Rodinis, kao i rektor Hrvatskoga katoličkog sveučilišta dr. Željko Tanjić. Misi su nazočili predstavnici državnih vlasti predsjednica RH Kolinda Grabar Kitarović, predsjednik Hrvatskog sabora Gordan Jandroković, predsjednik Vlade RH Andrej Plenković, saborski zastupnici, predstavnici izvršne i sudbene vlasti, Hrvatske vojske i policije, hrvatski branitelji i njihove obitelji, kao i predstavnici znanstvenih, obrazovnih i kulturnih institucija. Na početku mise uz riječi pozdrava kardinal Bozanić svima je čestitao Dan hrvatske državnosti.

Danas, na dan proslave Dana hrvatske državnosti s pouzdanjem u Gospodina u zahvalnosti za dar Domovine i slobode kojoj su se mnogi posvetili iz ljubavi prema Bogu i bližnjima, ne štedeći ni svoje živote, molimo radost našem zajedničkom hrvatskom domu u kojemu živimo kao vjernici katolici s ostalim hrvatskim državljanima, rekao je na početku homilije kardinal, te istaknuo kako „danas mislimo i na dane vezane uz početke nove, suvremene hrvatske povijesti kada su se miješali iznimni osjećaji radosti zbog slobode Domovine i osjećaji nejasnoća pred prijetnjama koje su najavljivale veliku ugroženost života hrvatskih ljudi i buduća neizreciva stradanja. Spominjući se tih dana, zahvalni smo što je postojala snaga koja je ponavljala Isusove riječi 'Ne bojte se onih koji ubijaju tijelo, ali duše ne mogu ubiti' (Mt 10, 26)". U tom je kontekstu osvrćući se na misno evanđelje naglasio kako Isus hrabreći svoje učenike tri puta ponavlja riječi „Ne bojte se!", a upravo njih u Bibliji nalazimo 365 puta, „slikovito rečeno da bi osnažile i označile svaki dan godine". Kardinal istaknuo i neka obilježja hrvatskog naroda koja otkrivaju kakva je njegova duša, što mu daje identitet i po čemu je prepoznatljiv, jer „istodobno lakše vidimo što mu prijete, što ga razara i što je pogubno za njegovu dušu. Svakomu tko voli svoj narod stalo je da živi u radosti i da izbjegava opasnosti".

Meni se čini da se nalazimo na stanovitoj prijelomnici, važnoj za hrvatski identitet, što je usko povezano s događanjima u svijetu, a posebno u Europi. Identitet je neizostavan za plodonosno življenje zajedništva s drugima. Svijest o vlastitom nacionalnom identitetu gaji samopouzdanje i povjerenje kao temelj društvene kohezije. Tko ne vrednuje i ne poznaje vlastiti identitet, tko se ne prizna onim što jest, što ga čini prepoznatljivim, tko se odriče vlastitosti koje su njegovane kao dragocjenosti, neće znati poštivati i ispravno vrednovati ni tuđe dragocjenosti, povijestio je kardinal. Rekao je da se „takvi odmaci na najskrivnijoj razini događaju i u odmicanju od kršćanstva. A svatko tko pošteno zaviri u dušu hrvatskoga naroda pronaći će jaku obilježenost kršćanstvom, katoličanstvom, počevši od nama dragih običaja, pa do arhitekture, umjetnosti i književnosti. Ondje gdje se slabi uporište narodne opstojnosti iz kojega raste svaka druga snaga narod je najranjiviji. A istinski življena vjera snaga je i pojedinaca i naroda". U tom je kontekstu upozorio i na zbujujuće tvrdnje u našoj javnosti kojima se vjeru želi prikazati

nazadnom, a Crkva proglasiti kočničarkom napretka, te je upitao: „Ako je Crkva takva, kako to da je Crkva utemeljiteljica i učilišta i bolnica i sirotišta i znanstvenih institucija, kako to da se u krilu Crkve promicalo opismenjavanje, poučavalo kako obrađivati zemlju i oplemenjivati prostor, cijeniti kulture i biti susretištem naroda?"

Kardinal Bozanić istaknuo je zatim iz pastoralne perspektive deset postulata koje drži vrijednima pozornosti za naš kršćanski život i očuvanje duše hrvatskog identiteta. Kao prvi postulat naglasio je odnos prema životu. „Za dušu je pogubno da život odijelimo od otajstva i umjesto da se divimo Božjemu daru života, čovjeka promatramo kao gospodara života". Nadalje je upozorio da je pogubnost za dušu naroda zanemarivanje stvorenosti, odrednica koje se nalaze u odnosu muškarca i žene, u njihovoj ljubavi kojom grade obitelj i surađuju u stvarateljskome Božjem djelu. „Za dušu naroda pogubno je urušavati obitelj ili je odvojiti od postulata upisanih u našu suvremenost". Stoga je ohrabrio obitelji koje su dragocjenost hrvatskoga naroda i društva, te im zahvalio za svjedočenje otvorenosti životu koje traži velike žrtve.

Treća je opasnost za naš hrvatski identitet da se ne spominjemo svoga hoda u povijesti, da prepuštamo zaboravu svoju prošlost, da ne razmatramo Božji plan i svoj put sa svim teškoćama i stranputicama, milostima i darovima, da ne tražimo istinu svoje povijesti. Prošlost bez istine postaje razornom snagom u sadašnjosti. Na to se lako nadovežu ideologije i iskrivljeni pogledi, jer su dobiveni s pogrešnih motrišta. Za hrvatsku dušu pogubno je proglašavati prihvatljivim bilo koji totalitarizam i njegove promicatelje, dok istodobno imamo sjajne primjere sebedarja u Domovinskom ratu, u kojemu su se čudesno povezale najljepše hrvatske vrline, rekao je kardinal. Kao četvrti postulat istaknuo je demografiju koja je pokretana nadom. „Narod koji ne prepoznaje vrijednost života, obitelji i svoje povijesti, ostaje bez nade, a cilj je sveden na preživljavanje. Taj gubitak nutarnjega smisla, samopouzdanja i povjerenja najveća je kočnica u demografskome razvoju i nije to moguće ostvariti isključivo gospodarskim mjerama".

Također je kao jedan od postulata istaknuo rad „koji svoj razlog ima u dostojanstvu čovjeka". Podsjetio je kako je naš narod toliko puta pokazao svoju marljivost i stoljeća za nama pokazuju ljubav prema radu koji nije bio svrha samomu sebi. „Hrvati i Hrvatice su priznati, uspješni i poželjni radnici u tuđim zemljama. Čini se kao da u Hrvatskoj nema mjesta za takav pristup. Kako je moguće da se ne mogu stvoriti preduvjeti za potvrđivanje dostojanstva rada u našoj Domovini? Koliko god se činilo da je negdje drugdje lakše doći do novca, sreća je više od toga, u sreću pripada i Domovina. Zato je važna poniznost i napor koji neće dopustiti sebičnosti da prevlada, nego će stvoriti prostor za dostojanstvo radnika u našoj Domovini. U tome je pak nužno otvoriti prostor za pomoć iseljenih Hrvata koji su, i u novim naraštajima, svjesni svoje povezanosti i poziva". Nastavljajući na prethodni postulat, istaknuo je gospodarstvo i njegovo sraštavanje s društvom. Zbog toga što se gospodarstvo, a osobito financije odmaknulo od cjeline društva, dogodila su se bolna raslojavanja i razlike, bez posebne osjetljivosti za opće i zajedničko dobro. „Potrebno je državno suočenje s gospodarskim klijentelizmom koji vuče duge veze iz prošlosti. To je pitanje duhovnosti koja traži putove da se društvo ne razgradi na odvojene dijelove u trajnoj napetosti i sukobu; da ne postane slabo društvo, neobranjeno pred raljama profita, koje guta divljina ljudske sebičnosti", istaknuo je.

U postulatima je kardinal spomenuo i mlade koji su

pokretani oduševljenjem i snovima. „Ne smijemo našoj djeci i mladima oduzimati snove. Umjesto da se mlade ohrabruje i da se grade mostovi za prenošenje vrijednosti iz naraštaja u naraštaj, nude im se iskustva odbijanja i razočaranja". Mladima je kardinal poručio: „Vama Bog povjerava snagu hrabrosti, snova i kreativnosti da se usudite tražiti nove putove i da u sebi otkrivete ljubav prema Domovini, jer ljubav ne razočarava. I ako u starijima nađete razlog za razočaranje, ne gledajte naše nemogućnosti, nego dar Isusa Krista. Njemu dopustite da uđe u vaše živote". U nastavku je spomenuo kako je u sadašnjemu trenutku osobito potrebno promicati odgoj i obrazovanje i kao prostore njegovanja duše hrvatskoga identiteta. „Nije čudno što se na tome području prelamaju mnoga pitanja i što se iz raznih interesnih tabora za budućnost nastoje ugraditi postulati koji uime slobode i neodređene širine nazora zanemaruju krilo i kolijevku vjere u kojoj je odnjihan i po kojoj je stasao naš narod. Odmaknuti se od kršćanske kulture na tome području najprije zbunjuje a zatim zlostavlja dušu našega naroda".

Kardinal je nadalje istaknuo i važnost svjedočenja za vjeru i vrijednosti u znanosti i kulturi, jer „one nikada nisu neutralne, ali se neće odreći značenja pojedinih spoznaja u širem okviru". Podsjetio je da smo baštinitelji divnoga blaga tisućljetne hrvatske kulture, ali „ona djeluje mrtvo, ako je sami ne usvojimo i ne svjedočimo. Pogubno je za dušu naroda kulturu odvojiti od svjedočanstva, jer to je najbrži put odumiranja nas samih". Na kraju je kardinal upozorio na pogubnost neprihvatanja ljudi u potrebi. „Taj je postulat povezan s prvim, stvarajući tako prsten koji u svim točkama pokazuje povezanost s ostalim točkama", jer ako ne vidimo bližnje koji trebaju našu pomoć, ne vidimo Boga ni njegovo otajstvo života. Hrvatska duša pokazuje svoju ljepotu i snagu upravo u brizi za tijelo i dušu ranjenih i slabih. Ima puno dobra, obećavajućih inicijativa i razloga nade u našoj sadašnjosti. Stoga je potrebno imati uvijek valjane kriterije za razlikovanje putova, te širiti samopouzdanje i povjerenje u hrvatskom društvu. Treba ustrajno i strpljivo graditi hrvatsko zajedništvo koje je sposobno shvatiti, prihvatiti i uključiti drugoga i drugačijega, zaključio je kardinal Bozanić, te zazvao blagoslov Presvete Bogorodice Marije, najvjernije odvjernice Hrvatske, i bl. Alojzija Stepinca, svjedoka istine i čiste savjesti, kako bi dobri Bog obilno blagoslovio nas i našu domovinu Hrvatsku.

Nakon popričesne molitve, kardinal je svima zahvalio na sudjelovanju na euharistijskom zahvalnom slavlju, te svima preporučio da u ove dane više paze na svoje zdravlje. Nakon blagoslova, vjernici su predvođeni Muškim katedralnim zborom pod ravnanjem mo Miroslava Martinjaka svečano otpjevali himnu „Lijepa naša domovino".

Biskup Košić predvodio Misu za domovinu

Molimo se osobito da u našoj Domovini bude djece, da mladi ljudi ostanu u Hrvatskoj, molimo se za ljude na vlasti da osiguraju uvjete za sve da mogu raditi i živjeti od svoga rada, da mogu uzdržavati obitelj i svoju djecu, da ih mogu školovati i da čitav naš narod napreduje u miru i slozi, u domoljublju i čovjekoljublju

Sisak, 25.6.2017. (IKA) - „Danas naša Domovina slavi Dan državnosti. Naime, na današnji je dan, 25. lipnja 1991. Hrvatski sabor donio Odluku o suverenosti i samostalnosti Republike Hrvatske kao neovisne države. Usput budi rečeno da su iz sabornice izišli oni zastupnici koji nisu željeli samostalnu Hrvatsku. Prije je toga na referendumu koji je održan 19. svibnja te 1991. godine glasovala ogromna većina naroda – više od 93%. No, premda je narod slavio i očekivao da će samostalna država Hrvatska, po demokratski iskazanoj

volji naroda, započeti mirno svoj samostalni život, već sljedeći dan, 26. lipnja u našoj Glini započeo je nametnuti rat, brutalna agresija Srbije na Hrvatsku, u kojoj je stradalo silno mnogo naših ljudi, prema Institutu društvenih znanosti Ivo Pilar, bilo je 15.970 žrtava rata na hrvatskoj strani, od toga 8147 palih branitelja, 6605 ubijenih civila te 1218 nestalih osoba, od toga više od 600 civila. Svi znamo što se i zašto to sve događalo, pa ipak još postoje neki koji to niječu i izvrću činjenice", podsjetio je na početku homilije sisački biskup Vlado Košić predvođeci na Dan državnosti, u nedjelju 25. lipnja, svečano Misno slavlje za domovinu. U koncelecijaciji bili su kancelar mons. Marko Cvitkušić i katedralni župnik preč. Marko Karača, a misi su uz vjernike nazočili i predstavnici državne, županijske i gradske vlasti.

U nastavku biskup je upozorio kako bi i za II. svjetski rat i poraće i za Domovinski rat trebalo konačno napraviti službenu istinitu reviziju povijesti. „Neki se groze riječi 'revizija povijesti', što i ne bi bilo dobro kada bi se izvrtala istina koja se dogodila. Međutim, nama se još uvijek nameće neistinita povijest koju u svakom slučaju treba revidirati jer je samo istina temelj svakog razvoja i napretka. Dobro znamo da su nam o II. svjetskom ratu i poraću lažnu povijest nametnuli u Jugoslaviji komunisti, a nažalost i događaje iz nedavnoga Domovinskog rata iskivljuju oni koji ne vole samostalnu hrvatsku državu. To bi trebalo promijeniti, po uzoru na Poljsku koja je 2016. godine donijela tzv. antikomunistički zakon koji zabranjuje veličanje osoba, događaja, simbola iz komunističkog razdoblja. Jedino u tom slučaju, naime kada bi i Hrvatska to učinila, bi i oni koji ne vole današnju samostalnu Hrvatsku trebali prestati s lažima. To je dakle nužno, samo se pitamo, imamo li mi takvu vlast koja će to učiniti, kao što je to učinila Poljska".

Biskup je rekao kako se danas moli i za domovinu Hrvatsku, njezine državljane, za sve seljake i građane, za djecu i mlade, za roditelje i starce. „Molimo se osobito da u našoj Domovini bude djece, da mladi ljudi ostanu u Hrvatskoj i ne odlaze u tuđinu, molimo se za ljude na vlasti, da osiguraju uvjete za sve koji žive u Hrvatskoj da mogu raditi i živjeti od svoga rada, da mogu uzdržavati obitelj i svoju djecu, da ih mogu školovati i da čitav naš narod napreduje u miru i slozi, u domoljublju i čovjekoljublju. Da bi pak moglo biti domoljublja i čovjekoljublja, potrebno nam je na prvom mjestu Bogoljublje jer čovjek koji Boga ne priznaje niti voli, ne može poštovati ni voljeti druge ljude, pa ni sebe samoga, a kamoli svoju domovinu. Stoga danas i ima javnih osoba koji bez srama ističu da ne vole domovinu – čak govore kako je to neki relikv prošlosti, da je to nažalost i u suvremenom životu nepotrebno, ima nažalost i mnogo medijskih djelatnika koji bez imalo nacionalnog osjećaja svojim djelovanjem zagađuju prostor domovinskog života, tako da bismo željeli da se već jednom omogući onima, kojih je sigurno većina, da oni govore o ljubavi prema Domovini, o ljubavi prema svakom čovjeku, o obitelji i roditeljima koji vole djecu i koji imaju brojnu djecu, o djeci i mladima koji vole svoje roditelje, da ukupno ozračje u našoj Domovini bude pozitivnije", ustvrdio je biskup.

Govoreći o pročitanoj Božjoj Riječi, biskup je rekao kako se pročitano može primijeniti i na našu Domovinu i ispravan odnos prema našem narodu. „Prorok Jeremija (Jr 20,10-13) govori o negativnom govoru u svome židovskom narodu: 'Čuh klevete mnogih: 'Užas odasvud! Prijavite! Mi ćemo ga prijaviti.' Svi koji mi bijahu prijatelji čekahu moj pad. 'Možda ga zavedemo, pa ćemo njim ovladati i njemu se osvetiti!' Nije li to posve nevjernički stav? Proroka žele ušutkati tako da ga kleveću, da šire dezinformacije, negativno raspoloženje – kako je oko nas posvuda samo užas, da nema ništa dobra (!), te čak i bivši prijatelji čekaju

njegov pad i žele ga zavesti. Naš papa Franjo često govori kako je razorno ogovaranje i kako je otrovno međusobno klevetanje. A danas je to gotovo normalno. Posvuda se ljude osuđuje, izriču se teške optužbe a bez argumenta, te samo zato što se netko ne slaže s drugim, ovaj mu radi o glavi i želi njegov pad. Pitamo se zašto bi netko želio zavesti bližnjega? Uvesti ga u zlo i propast. To svakako nije ni ljudski ni kršćanski. Isus nam je dao zapovijed ljubavi prema bližnjemu koju je proglasio čak jednakom kao i zapovijed ljubavi prema Bogu. Mogli bismo reći: bez ljubavi prema čovjeku, ljubav prema Bogu je laž. To možemo primijeniti i na Domovinu. Ako ne ljubimo sami sebe i svoju Domovinu, ne možemo ljubiti ni druge ljude i narode pa to znači da ne možemo ljubiti ni Boga. Blaženi naš kardinal Alojzije Stepinac rekao je jednom akademikarima kako ljubav prema domovini nije samo dopuštena, nego ona je zapovjedenja! Jer kako će Bog dati svoju milost nekome koji prezire narav, a koja je pretpostavka milosti. Tako da su naravne stvari nužni preduvjet svakom nadnaravnom poretku i daru", poručio je biskup te dodao kako se mi danas ponovno nalazimo u borbi za obranu naše Domovine. „Većina naših hrvatskih branitelja nosila je krunicu oko vrata i bila za dom spremna umrijeti. Tada Crkva nije bila ni nepoželjna ni nazadna jer smo zajedno ginuli, bili u progonstvu, brinuli se za prognanike i izbjeglice, hrabрили i pridizali ljude i borili se za slobodu. To nam danas oni koji nikada nisu ništa žrtvovali za Domovinu ne priznaju niti ih to zanima. Mnoge danas zanima samo vlastiti interes, a briga za narod i Domovinu uglavnom je u srcu branitelja i malih ljudi koji njeguju u duši vjernost i čestitost. Molimo danas Gospodina da takvi prevladaju, da nam Domovina opet bude ponosna, da se više i mi sami ponosimo djelima koja nam je Gospodin učinio i čini. Molimo Gospodina za sve poginule za Domovinu, molimo im mir i vječnu nagradu, a nama da ih ne zaboravimo niti njihove ideale te i mi svojim zalaganjem učvrstimo samopouzdanje i napredak svojoj domovini Hrvatskoj".

Misno slavlje animirao je Mješoviti zbor katedralne župe uz orguljašku pratnju i vodstvo prof. Jelene Blašković.

Misa za Domovinu u hvarskoj katedrali na Dan državnosti

Hvar, 25.6.2017. (IKA) - Na Dan državnosti, 25. lipnja, Misu za domovinu u hvarskoj katedrali predvodio je hvarsko-bračko-viški biskup Slobodan Štambuk. U propovijedi podsjetio je vjernike na vrijeme početka Domovinskog rata, kada ih se u katedrali okupilo mnoštvo na ispraćaju budućih vojnika s otoka Hvara koji su trebali krenuti na Velebit radi obrane Hrvatske. Tom prigodom biskup Štambuk rekao je budućim braniteljima: „Idite na Velebit braniti svoj Hvar, svoje obitelji, ali i domove svih hrvatskih obitelji i domovinu Hrvatsku." Kao primjer gdje potražiti pomoć u životnim teškoćama hvarski biskup je spomenuo proroka Jeremiju koji se u životu susretao s velikim teškoćama, ali nije očajavao nego molio: „Sa mnom je Gospodin kao snažan junak zato će moji progonitelji posrnuti i ne će me nadvladati." Prije odlaska na bojišnicu biskup Štambuk je budućim hvarskim vojnicima podario krunice sa željom da im molitva u teškim trenucima pomogne da ostanu dobri ljudi. Bili su to teški dani, ali i dani ponosa, što nažalost danas često zaboravljamo. Skloni smo kritizirati vladajuće strukture zbog svega negativnog što se događa u našem društvu umjesto da se zapitamo što mi sami možemo učiniti ne samo za sebe osobno nego i za Hrvatsku. Svatko od nas na svom poslu može učiniti nešto dobro i pozitivno. Hvarski biskup posebno je preporučio roditeljima da svoju djecu

pouče o ljubavi prema domovini tako da nikada ne zaborave kojem narodu pripadaju. Stoga bi bilo dobro da ne odlaze na ekskurzije u inozemstvo, već da najprije bolje upoznaju svoju domovinu Hrvatsku. Zaključujući propovijed mons. Štambuk preporučio je vjernicima da nastoje živjeti istinskim kršćanskim životom kako bi uistinu bili dostojni mnogih hrvatskih branitelja koji su nesebično položili svoje živote za sve nas, i zahvaljujući kojima danas živimo u slobodnoj i neovisnoj državi Hrvatskoj.

Biskup Mrzljak predvodio slavlje u Gotalovu

Gotalovo, 25.6.2017. (IKA) - U crkvi Sv. Ivana Krstitelja u nedjelju 25. lipnja u podravskom pograničnom mjestu Gotalovu varaždinski biskup Josip Mrzljak predvodio je misno slavlje uz svetkovinu zaštitnika. Koncelebrirali su domaći sin iz Gotalova umirovljeni svećenik mons. Alojzije Petrović i župnik župe Sveta tri kralja u Goli pod koju spada Gotalovo Siniša Preiner. Tom je misom ujedno svečano proslavljen završetak obnove crkve, a obilježene su još neke važne obljetnice. Vjernici iz Gotalova tako su proslavili čak 185 godina od prvoga podignutog raspela usred sela, kao i 120. obljetnicu novog kamenog križa ograđenog željeznom ogrodom usred sela pred školom. Jubilaru 100. obljetnicu obilježilo je kameno raspelo na groblju koje je postavljeno 1917. godine zahvaljujući tadašnjem župniku Jurju Župancu i gotalovečkoj obitelji Josipa Večenaja. Neki stariji mještani sjećaju se i postavljanja oltarne slike svetog Ivana Krstitelja koja je postavljena prije 80 godina. Najsvježija obljetnica je ona novopodignutog raspela u gornjem kraju sela 1997. godine, dakle prije točno 20 godina.

Sve je prisutne pozdravio domaći župnik Preiner. Ovo slavlje je veliko, jer se obilježava 190 godina postojanja naše župe. Dokaz je to da je radišnim i jednostavnim ljudima ovoga kraja već gotovo dva stoljeća stalo do slavljenja Boga. Zato se ovom svetom misom želimo prisjetiti svih koji su svoje živote utkali u povijest župe Gola, kao i svih ljudi koji su svoje živote i djeliće vremena posvetili izgradnji duhovnog i materijalnog dijela ovog našeg mjesta. Želimo zahvaliti i što smo uz pomoć Varaždinske biskupije uspjeli dovršiti obnovu našeg crkvenog tornja, istaknuo je vlč. Preiner, posebno zahvalivši biskupu što „ne zaboravlja ove malene i daleke krajeve i ove jednostavne ljude koji stoje pred vama, a koji se trude slijediti Isusa Krista".

Varaždinski biskup čestitao je svim mještanima dan njihove župe, ali i Dan državnosti. Država to nisu samo zemaljske granice koju možete ovdje svaki dan vidjeti. Država to smo mi. Mi koji živimo u toj našoj domovini Hrvatskoj i zato je to blagdan svih nas. Prigoda je to da molimo za ovo mjesto, za župu, ali i za cijelu nam domovinu Hrvatsku, kazao je biskup. U propovijedi mons. Mrzljak istaknuo je da toga dana osim sv. Ivana Krstitelja i Dana državnosti slave i najstariji kršćanski blagdan - nedjelju. Prvi kršćani nisu imali drugih blagdana osim nedjelje. Isusovi učenici već 2000 godina neprestano se svake nedjelje nalaze da bi slušali riječ Božju i slavili žrtvu Kristovu. Onim prvim nedjeljama nakon Uskrsa nisu imali sve zapisano u knjizi Evanđelja i Svetoga pisma, već su prepričavali događaje. Prisjećali su se svega što je Isus govorio, kako je poučavao i što je činio. Na poseban način su činili ono što im je i On rekao: „Ovo činite meni na spomen". To je ta naša nedjeljna euharistija. Tek nakon nekoliko desetljeća, evanđelisti su zapisali sve ove riječi koje su oni ponavljali i bili su svjesni kako su te riječi snagom Duha Svetoga upućene svakom čovjeku. To nije nešto što pripada prošlosti, nego je to sadašnjost. I danas, nakon skoro 2000 godina, to je sadašnjost. Božja riječ je nama danas upućena! Sjećali su se prvi kršćani i Ivana

Krstitelja koji je bio onaj koji je pripravljaio ljude da prepoznaju Isusa. Proroci su neprestano kroz Stari zavjet navješćivali: „Bog će ispuniti svoje obećanje. On će nas pohoditi i doći će k nama". Kada čovjek očekuje da se Bog objavljuje i da djeluje, očekivao bi nekakve spektakularne događaje. No, Bog dolazi u obliku malog djeteta u Betlehemu, kao Isus iz Nazareta, sin jednog stolara i Marije. Nije bilo lako prepoznati Sina Božjega. Zato je Ivan Krstitelj imao jako važnu zadaću kada je mogao reći: „Evo ga, to je taj. Onaj koji oduzima grijeh svijeta". Ivan je pozivao ljude da se obrate od svojih zlih djela i da priznaju ljudsku malenost, jer tek tada mogu prepoznati Boga. Ako je čovjek pun sebe i misli da sve može, teško će prepoznati Boga koji dolazi čovjeku. Zato je važan preduvjet poniznosti i priznanje grešnosti, slabosti i nemoći. Jako je važno prepoznati Boga koji dolazi u ovom našem vremenu. Dakako da je tu potreban odgoj u vjeri. Kada se Ivan rodio mnogi su se pitali: "Što će biti od ovog djeteta". Zar nije to pitanje za svakoga čovjeka? Za Ivana je zapisano da je rastao i duhovno jačao. Kada gledamo naše mlade i pitamo se što će biti od ove djece, sigurno znamo što treba činiti. Treba ih odgajati, ali i duhovno jačati. To može biti onda kada se sastajemo nedjeljom u crkvi. Kada dovodimo djecu u crkvu, ona ne razumiju gotovo ništa, no vide svoje roditelje, bake i djedove i znaju da je to nešto važno. Ovdje se jača i duhovno bogati. To je duhovna snaga koju može dati Crkva koja slijedi Ivana Krstitelja. Jer kao što je Krstitelj u svoje vrijeme mogao pokazati na Isusa, tako i Crkva nastavlja njegovo djelo i želi danas pokazati Boga koji dolazi i ulazi u naš svijet. Istina koja se zove Isus Krist je neprestano upućena čovjeku, poručio je biskup Mrzljak.

Na misi i ivanjskom proštenju okupio se velik broj vjernika iz Gotalova, a stigli su i predstavnici Gyekenyesa, prijateljskog gradića iz susjedne Mađarske udaljenog svega nekoliko kilometara. U vrijeme kada je državna granica „pojačana" bodljikavom žicom, stanovnici pograničnih mjesta poručuju: „Granica nije prepreka da ljudi ne bi bili prijatelji".

Čestitka predsjednika HBK za Ramazanski bajram

Zagreb, 25.6.2017. (IKA) - Predsjednik Hrvatske biskupske konferencije zadarski nadbiskup Želimir Puljić uputio je u povodu Bajrama čestitku muftiji Azizu Hasanoviću i Islamskoj zajednici u Hrvatskoj.

„Ramazan kao mjesec Allahove milosti i oprosta osobito je blagoslovljeno vrijeme kada se muslimani diljem svijeta lišavaju zemaljskih užitaka kako bi ojačali svoj duh. Post, naime, kao ramazanski obred ostavlja pozitivan utjecaj na ljudski organizam, te pomaže učiti se strpljivosti i izdržljivosti. Plodovi takvih dnevnih vježbi doprinose da ljudi postanu solidarni s gladnima i siromasima u našoj sredini i diljem svijeta. U povodu Ramazanskog bajrama izvolite, poštovani muftija ef. Hasanoviću, primiti moje čestitke s dobrim željama da vrijeme posta i ramazanske molitve urodi obiljem blagoslova i dobrih djela svima koji su tih dana s vjerom, žrtvom i molitvom proveli dane Ramazana. Ne trebam isticati da Katolička Crkva s poštovanjem gleda na sve koji se mole i klanjaju 'jedinomu Bogu, milosrdnom i svemogućem stvoritelju neba i zemlje' (Nostra Aetate 3).

Prenesite, molim Vas, moje čestitke svim vjernicima Islamske zajednice u RH sa željom neka s katolicima nastoje oko izgradnje općeg dobra, međusobnog razumijevanja i promicanja socijalne pravde, čudoređa, mira i slobode", stoji u čestitki predsjednika HBK nadbiskupa Puljića koju prenosi Tiskovni ured HBK.

Zahvalni susret župnog zajedništva u Novoj Vesi

Uz pjevanje župnih zborova posebnu je pozornost privukao dokumentarni film mons. Nedjeljka Pintarića „Zagrebačka Sikstina" o kapeli „Vjeronanja" u župnoj crkvi

Zagreb, 25.6.2017. (IKA) - Nakon večernjeg misnog slavlja koje je u nedjelju 25. lipnja predvodio mons. Nedjeljko Pintarić, župljani župe sv. Ivana Krstitelja u zagrebačkoj Novoj Vesi u velikom su broju sudjelovali u zahvalnom susretu župnog zajedništva i prigodnoj svečanosti u spomenna 670. obljetnicu župe i 230. obljetnicu oslika kapele „Vjeronanja" u novoveškoj župnoj crkvi.

„Možemo li zamisliti život naših starih purgera iz Nove Vesi prije 670 ljeta, naše sugrađane, građane, obrtnike, svećenstvo i mnoge druge stanovnike našega maloga Zagreba, koji je brojio tek nekih 3000 žitelja, kako izlaze iz svojih drvenih kućica i mlinova uz potoke Ribnjak i Medveščak ili iz vinograda što se uzdizalo na padinama iznad njih, te hitaju k sv. Ivanu na molitvu i zagovor? Gdje je onih novoveških 20 postolara, 6 kovača, 4 zlatara, 4 lončara, 2 sedlara i 3 mesara iz toga vremena kada je bila izgrađena prva mala crkvice godine 1347. i osnovana župa u Liepoj Vasi. Gdje su se nalazile njihove radionice i trgovine? Možda blizu naše crkve ili tamo dalje prema gradskim vratima Kaptola", zapitala se voditeljica programa dr. med. Ivana Nola, osvrćući se na povijest župe sv. Ivana Krstitelja u Novoj Vesi, posebice arhiđakona goričkog Ivana, koji je 9. kolovoza 1347. zamolio Zagrebački Kaptol da udijeli novoveškoj općini na zgodnom mjestu zemljište na kojem bi on o svom trošku podigao crkvu.

Molba je pozitivno odgovorena i već 6. prosinca 1347. zagrebački biskup Jakov II. daje potrebna prava novoveškoj crkvi, ažupa dobiva ubrzo i prvog župnika – imenom Blaž, kojega su potvrdili biskup Jakov II. i Zagrebački Kaptol.

Dr. Nola podsjetila je da je Hrvatski Sabor svetog Ivana Krstitelja 1754. godine proglasio zaštitnikom Kraljevine Hrvatske te je tako na poseban način uz sv. Josipa potaknuta molitva i ufanje toj dvojici svetaca u državnim i osobnim potrebama, podsjetivši da je oko 1785. godine srušena oronula gotička grobljanska crkvice Sv. Ivana Krstitelja i da je na istom mjestu oko 1790. godine uslijedila izgradnja nove ljepše, prostranije i umjetnički opremljenije današnje prelijepje crkve u Novoj Vesi.

Dogodilo se sve u vrijeme zaslužnoga biskupa Maksimilijana Vrhovca i župnika Mije Sinkovića, po kojemu i ulica uz crkvu nosi ime, podsjetila je dr. Nola kazavši da su ostali zabilježeni vrijedni domaći majstori - kamenoresci Jakov i Pavao, klesari Friedl i Tomo, stolari Ivan i Josip, majstori Franjo i Josip te slikari Anton Lerchinger, Anton Arher, Marko Antonini i Ivan Mertz, koji su radili na crkvi koju je posvetio biskup Maksimilijan Vrhovac.

Na području župe živjelo je puno poznatih i uvažanih ljudi, od prebendara Prvostolne crkve, među kojima je i velezaslužni povjesničar Zagrebačke nadbiskupije Ivan Krstitelj Tkalcčić, kroz dvije redovničke zajednice koje u Novoj Vesi imaju svoje samostane: Kćeri Božje Ljubavi i Služavke malog Isusa, odgojene su brojne zauzete žene, a zaslužni laici od glazbeno nadarenih obitelji glazbenika, književnika, umjetnika do drugih javnih zaslužnika dali su svoj doprinos mnogim poljima crkvenog i kulturnog života, podsjetila je dr. Nola, kazavši da svatko od njih pridonio svojim malim kamenčićem mozaiku trajanja i opstanka župe i crkve.

U prigodnom koncertu župnih zborova pod ravnanjem s. Kristine Maslač sudjelovali su Dječji zbor, Mladi zbor i Odrasli zbor, uz orguljsku pratnju bogoslova Ivona Fabijanica.

Dječji zbor izveo je skladbe „Kad Tvoje Ime odzvanja" i „Svanuo je divan novi dan" s. Tihane Strancarić. Mladi zbor izveo je skladbu „Klanjam Ti se Oče" tekstopisca i skladatelja Tima Hughesa te „Hvalospjev" u aranžmanu Emilia Kutleše. Odrasli zbor je izveo skladbe „Tebi pjevam" s. Fidelis Leventić te „K'o košuta" Franza Schuberta.

Nakon koncerta uslijedilo je prikazivanje dokumentarnog filma „Zagrebačka Sikstina" kojeg je priredio mons. Nedjeljko Pintarić u prigodi 230. obljetnice oslika kapele. „Kapela 'Vjerovanja' u župnoj crkvi Sv. Ivana Krstitelja jedinstveno je takvo ostvarenje u Zagrebu, cijeloj Zagrebačkoj nadbiskupiji, a i mnogo šire. Mogli bi reći, ono što je Sikstinska kapela za Vatikan, za Zagreb i Hrvatsku može biti kapela Vjerovanja u novoveškoj župnoj crkvi", istaknuto je u filmu o kapeli koju je dao oslikati župnik Mijo Sinković 1787. godine po zagrebačkom slikaru Antunu Archeru, na način da je slikar u petnaest slika oslikao „Vjerovanje apostolsko", povezujući veoma vješto pojedine članke Vjerovanja u teološki dobro promišljenu cjelinu. Kapela je prizidana crkvi sa sjeverne strane i u nju vodi kameni portal iz svetišta, duga je 6 m, a široka 5 m. U njoj se nalazi žrtvenik, na kojemu je kako svjedoči vizita iz 1810. godine, relikvija Sv. Križa. Iznad žrtvenika nalazi se povelika slika koja prikazuje Isusovo skidanje s križa, a koju je naslikao 1798. godine slikar Ivan Mertz u Budimpešti, gdje ju je nabavio župnik Sinković, i veoma je spretno objedinjena s ostalim temama Vjerovanja.

Godinu oslika toga djela svjedoči natpis ispisani nad vratima kapelice s kronogramom, u kojem pojedina naglašena slova upućuju na zajednički zbir godine oslika kapele. Tekst na latinskom jeziku, u prijevodu glasi: „Pravomu Bogu i pravomu čovjeku Isusu Kristu, Nazarećaninu, milostivom osloboditelju svijeta i izvrsnom začetniku spasenja".

Zahvalivši mons. Nedjeljku Pintariću za pastoralnu pomoć u župi te stručnu suradnju u organizaciji zahvalne svečanosti, dr. Nola je zajedno s vjeroučenicom Antonelom Rene Brkić de Torres predala prigodni dar, spomenuvši i suradnike mons. Pintarića tekstopisca Zdenka Galića i fotografa Zvonimira Atletića.

Nakon filma udruženi zborovi zapjevali su pjesmu sv. Ivanu Krstitelju „Svom te dušom pozdravljamo, zaštitniče sveti naš, o Ivane Krstitelju, od ljubavi Božje sjaš", koju su prihvatili pjevati i svi nazočni u crkvi.

Olužno nevrijeme koje je u večernjim satima zahvatilo zagrebačko područje nije nimalo naštetilo svečanosti jer su već svi uzvanici bili okupljeni u crkvi, a po završetku slavlja kiša je prestala te su svi nastavili druženje u perivoju crkve, okrijepivši se domaćim kolačima i ostalim darovima vrijednih ruku župljanki i župljana.

Razgovor o lijepim slikama i porukama kapele „Vjerovanja" nastavljen je i nakon svečanosti jer su mnogi istaknuli da unatoč tome što već desetljećima žive u Novoj Vesi i što svakodnevno dolaze na misu i molitvu krunice u crkvu, nisu znali da se u crkvi nalazi tako vrijedno umjetničko blago s tako dubokom i jednostavnom vjerničkom porukom.

Misa zahvalnica za službu nuncija D'Errica u Hrvatskoj
Svakome napose i svima zajedno - a preko vas, svemu Božjem narodu u Hrvatskoj neka mi bude dopušteno ponoviti: hvala, hvala za sve, od srca hvala. Došlo je vrijeme da si kažemo doviđenja. Nije mi to jednostavno izreći, nakon više od jedanaest godina služenja hrvatskom narodu i kad bi ovisilo o meni - još dugo bih ostao ovdje, istaknuo nadbiskup D'Errico na zahvalnom slavlju u zagrebačkoj katedrali

Zagreb, 26.6.2017. (IKA) – U prigodi Papina dana i oproštaja apostolskog nuncija nadbiskupa Alessandra D'Errica na završetku njegove službe u Republici Hrvatskoj u zagrebačkoj katedrali je u ponedjeljak 26. lipnja služena misa zahvalnica. U koncelebraciji s nuncijem D'Erricom bio je zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić, kao i drugi hrvatski biskupi predvođeni predsjednikom Hrvatske biskupske konferencije zadarskim nadbiskupom Želimirom Puljićem, splitsko-makarskim nadbiskupom Marinom Barišićem, riječkim nadbiskupom Ivanom Devčićem i đakovačko-osječkim nadbiskupom Đurom Hrančićem. Koncelebrirali su i banjolučki pomoćni biskup Marko Semren, provincijali redovničkih zajednica sa sjedištem u republikama Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini, te sedamdesetak svećenika. Na misi su se okupile i brojne redovnice predvođene potpredsjednicom Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica s. Miroslavom Bradica, te predstavnici državnih i gradskih vlasti, znanosti i kulture, kao i veći broj veleposlanika akreditiranih u Republici Hrvatskoj. Misi je nazočio i zagrebačko-ljubljanski metropolit Srpske pravoslavne Crkve Porfirije.

U pozdravu kardinal Bozanić podsjetio je kako je prije 25 godina, 13. siječnja 1992., Sveta Stolica priznala Republiku Hrvatsku kao suverenu i neovisnu državu, a 29. veljače iste godine imenovala je prvog apostolskog nuncija u osobi mons. Giulija Einaudija. „Danas smo okupljeni na ovom misnom slavlju da zahvalimo Bogu za dar službe mons. D'Errica u Hrvatskoj i da preporučimo Bogu njega i njegovo daljnje služenje u Crkvi", istaknuo je kardinal Bozanić.

U propovijedi nadbiskup Puljić istaknuo je da se Crkva kako bi uspješno i odgovorno izvršila svoje poslanje ne treba zadovoljiti površnim naviještanjem i trenutačnim uspjesima, već i u neuspjesima otkrivati putanju osmišljenja svoga rada. Crkva „ne može ostati po strani kad je u pitanju čovjek, njegova sloboda i dostojanstvo, kao i njegovo vječno spasenje, jer Crkva zna da joj je biti kvasac, sol zemlje i svjetlo svijeta i to po konkretnim kršćanima u zadanim socijalnim uvjetima, kao i u društvenim, političkim i ekonomskim strukturama, jer drugog joj puta nema", rekao je nadbiskup Puljić. Odgovarajući na pitanje „Što nam je kao predvodnicima i vjernicima Božjega stada danas činiti", istaknuo je da trebaju požuriti među ljude koji su u opasnosti zastraniti pred stupicama zavodljivih ideologija. Isto tako valja nama, biskupima, svećenicima i Bogu posvećenim osobama, izvesti na pučinu, te odvažno plivati protiv struje i ne bojati se usprotiviti stavovima koji odudaraju od duha evanđelja. To je snaga koja ne dolaze od nas već od Duha Svetoga i ne očituje se u agresivnosti i nasilju, nego u uspravnom držanju i poniznom podnašanju udaraca kada treba trpjeti. Stoga, neka nam i kao vjernicima i kao službenicima koji svoje poslanje činimo u Božje ime, ne dodija u mukotrpnom radu činiti dobro i zalagati se za Božja i ljudska prava i dostojanstvo".

Oproštaj od mons. Alessandra D'Errica, koji je mandatom Svetoga Oca pet godina boravio među nama, pruža nam prigodu vidjeti koliko smo išli ususret i bili suputnici današnjem čovjeku kako traži papa Franjo. Mons. D'Erricu

zahvaljujemo što je nastojao biti prijenosnikom Papinih poruka na sve tri razine s državom, s društvom i s onima koji ne pripadaju Katoličkoj Crkvi i poticati sve nas da ostanemo vjerni i zauzeti učenici u Isusovoj školi. Isusovi učenici se prepoznaju po trostrukoj ljubavi koja ispunja njihovo srce - prema euharistiji s kojom je neraskidivo povezano naše i ministerijalno i opće svećeništvo. Osobito kada svećenik ustupa svoj glas Kristu koji izgovara riječi pretvorbe; prema Blaženoj Djevici Mariji svakom vjerniku i svećeniku predstavlja idealan životni plan i program duha ljubavi, poslušnosti, poniznosti, služenja i predanja, a treća ljubav jest ona prema Pastiru sveopće Crkve, prema Svetom Ocu koja je oduvijek bila odlika naših vjernika i svećenika.

Nadbiskup Puljić također je podsjetio da je u povijesti Crkve bilo mnogo svetaca koji su očitovali osobitu ljubav prema Petrovu nasljedniku. Među njima je spomenuo sv. Franju Asiškoga koji je na koljenima tražio blagoslov za svoj Red i svoju braću, te sv. Ignacija Lojolskog koji je za isusovce uveo četvrti zavjet poslušnosti prema papi. „Bl. Alojzije Stepinac uzor biskupima i svećenicima podnio je pravo mučeništvo zbog ljubavi i vjernosti Rimskome biskupu, a blaženi Ivan Merz utisnuo je generacijama hrvatske katoličke mladeži osobitu ljubav prema euharistiji, apostolatu i Svetom Ocu. Stoga, neka nam proslava Papina dana bude poticajom još više rasti u ljubavi prema euharistiji, prema BDM i prema Papi”.

Na kraju homilije, nadbiskup Puljić obratio se nunciju D'Erricu riječima: „Hvala Vam što ste i nas sve poticali da budemo i ostanemo vjerni, odani i zauzeti učenici u Isusovoj školi”, a sve pozvao da proslava Papina dana s opraštanjem od dosadašnjeg apostolskoga nuncija bude poticaj da još više kao pojedinci, Crkva i narod ljubimo i častimo Presvetu euharistiju, Blaženu Djevicu Mariju i Svetoga Oca, Isusova vidljivoga namjesnika na zemlji.

Nakon poprične molitve u ime hrvatskoga redovništva riječ zahvale nunciju D'Erricu uputila je s. Miroslava Bradica. „Zahvaljujem Vam za svu Vašu pažnju koju ste velikodušno iskazivali prema nama, Bogu posvećenim osobama. Uvijek ste se rado odazivali na sve naše pozive, slušali ste naše probleme, hrabрили nas i savjetovali da još radosnije i s više predanja slijedimo karizme naših utemeljitelja, kako bismo doista bili prepoznatljivi u svijetu današnjice. Na mnogobrojnim redovničkim skupovima kojima ste nazočili govorili ste nam o veoma važnoj ulozi redovništva unutar mjesne Crkve i velikoj zadaći obnove i preporoda koju Bog očekuje upravo od nas. Vođeci smjernicama Papa Franje kojima ste uvijek bili vjerni trajno ste nas poticali da na izazove današnjeg vremena odgovorimo otvorenošću Bogu, služenjem braći i svima bez razlike, s posebnom pažnjom na rubne, koji su daleko od vjere. Hvala Vam za sve Vaše očinske poticaje da u potpunosti vršimo svoje redovničko poslanje. Obećavamo mi redovnice i redovnici iz Hrvatske da ćemo Vas trajno pratiti u svojim molitvama. Želimo Vam puno uspjeha na Vašoj novoj dužnosti koju Vam je Sveti Otac Franjo povjerio na Malti i u Libiji”.

Na kraju mise, okupljenima se obratio i sam nuncij. Podsjetio je kako je točno prije pet godina u sarajevskoj katedrali predvodio sam svečano slavlje na završetku intenzivnih godina koje je proveo s hrvatskim narodom u Bosni i Hercegovini i u Crnoj Gori. „Božja je providnost odredila da moj dolazak u Zagreb bude u posebno važnom trenutku za Hrvatsku. Misli mi prije svega odlaze na 1. srpnja 2013. godine kada je Hrvatska okrunila uspjehom završetak svog dugog puta Europskih integracija, na svečana slavlja u siječnju ove godine prigodom 25. obljetnice priznanja Hrvatske, na mnogo toga što je učinjeno ovih godina za jačanje demokratskih institucija”. Spomenuo je, i

važne događaje u proteklih pet godina na crkvenoj razini: pet biskupskih imenovanja, Sporazum između Filozofskog fakulteta Družbe Isusove i državnog Sveučilišta u Zagrebu, radni susreti Mješovite komisije hrvatskih i srpskih stručnjaka za ponovno zajedničko iščitavanje uloge lika bl. Alojzija Stepinca, posjeti visokih hrvatskih dužnosnika Vatikanu i posjet nekolicine kardinala Rimske kurije Hrvatskoj.

Osim toga, gledajući unatrag na sve što se zbivalo, držim da je uz ove „velike” događaje, bilo i drugih manje upečatljivih, diskretnih, ali i oni su od velike važnosti za misiju koju mi je Sveti Otac povjerio. Osvrćem se posebno na kontakte koje sam nastojao uspostaviti s civilnim i vjerskim vlastima, s ciljem stvaranja kulture dijaloga, skladne društvene atmosfere, vjerske tolerancije i dobrih ekumenskih i međureligijskih odnosa. Po mom viđenju, to je bio i ostao prioritet, ako se uistinu ima na srcu društveni, socijalni i vjerski proces mlade demokracije. Često sam isticao da trebamo više razgovarati o onome što nam je zajedničko, umjesto onoga što nas dijeli; bilo bi mnogo bolje ostaviti po strani napetosti i naslijeđene predrasude iz prošlosti te se zauzimati za zajedničko traženje pravednih rješenja za izazove s kojima se zemlja suočava. To želim danas iznova naglasiti, s velikim poštovanjem i s punim povjerenjem u snažan potencijal Hrvatske i hrvatskog naroda. Dobro vam je poznato da sam ovih godina nastojao učiniti sve što sam mogao, i ne samo kako bih uspostavio dobre odnose s civilnim vlastima i s osobama koje su se više zauzimale na polju dijaloga. Za dužnost sam si istodobno uzeo da češće posjećujem biskupije, redovničke zajednice i civilne ustanove. Primali ste me u svoje kuće, otvarali ste mi svoje srce. Dakle, kod vas i s vama sam mogao bolje upoznati bogatu društvenu baštinu, snažnu tradiciju vjere i vjernosti Apostolskoj Stolici te ljepote ove zemlje. Stoga uz zahvalu Vječnom Gospodaru povijesti, želim izraziti svoju duboku zahvalnost za bratsko prijateljstvo koje ste mi pružali, za razumijevanje na koje sam nailazio, za podršku i duhovnu blizinu kojom ste me pratili, dobrodošlicu kojom ste me primili, također u ponekad i vrlo osjetljivim prigodama. Svakome napose i svima zajedno - a preko vas, svemu Božjem narodu u Hrvatskoj neka mi bude dopušteno ponoviti: hvala, hvala za sve, od srca hvala. Došlo je vrijeme da si kažemo doviđenja. Nije mi to jednostavno izreći, nakon više od jedanaest godina služenja hrvatskom narodu. Rekao sam to i poglavarima Svete Stolice. Rekao sam - kad bi ovisilo o meni - još dugo bih ostao ovdje. Stoga u ovom trenutku, pomalo bolnog opraštaja, želim se preporučiti u vaše molitve. Siguran sam da ćete me snažnim molitvama pratiti u mom novom poslanju. Molim vas, molite za mene zagovor blaženog Alojzija Stepinca koji je bio zaštitnik mog služenja u Hrvatskoj, a živo se nadam da će uskoro biti pribrojen zboru Svetih. Molim vas također da se često pomolite za mene Duhu Svetom, jer je on nebeski zaštitnik mog biskupskog služenja. Kako vam je poznato, moje biskupsko geslo je 'Veni Sancte Spiritus'. Molim vas izrecite Mu često ovaj zaziv-molitvu zajedno sa mnom. Siguran sam da će obilato uroditi dobrim plodovima: ne samo za mene, nego i za vas, za Hrvatsku, za Republiku Maltu i za Libiju”, rekao je na kraju nuncij D'Erico.

Nakon blagoslova, nuncij D'Errico se uputio na grob bl. Alojzija Stepinca gdje je zamolio njegov nebeski zagovor.

Crkva u Hrvata

Hodočašće katoličkih vrtića Grada Zagreba i okolice putevima Drinskih mučenica

Sarajevo, 18.6.2017. (IKA) - U organizaciji Povjerenstva za predškolski odgoj pri Hrvatskoj konferenciji viših redovničkih poglavara i poglavarica, pedesetak djelatnica katoličkih vrtića Grada Zagreba i okolice, 17. i 18. lipnja hodočastilo je putovima Drinskih mučenica. Hodočašće je vodila ravnateljica Dječjeg vrtića sv. Josipa s. Danijela Koprek, FDC. Prva odrednica bio je Caritas Vrhbosanske nadbiskupije gdje se nalazi Dječji vrtić „Svete obitelji“ gdje je hodočasnice dočekala ravnateljica s. Kata Ostojčić s djelatnicima i volonterima. Osim okrijepe, bila je prigoda razgledati prostore vrtića i kapelu gdje se nalazi oltarna slika blaženih Drinskih mučenica. Sljedeća odrednica bilo je Vrelo Bosne koje je sve oduševilo svojom ljepotom, zelenilom, mirom i žuborom vode, gdje je svaka hodočasnica mogla doživjeti Boga-Stvoritelja ljepota. Nakon razgledavanja Sarajeva, hodočasnice su se okupile na euharistijskom slavlju u crkvi Kraljice svete Krunice, te pobožnosti pred oltarom blaženih Drinskih mučenica.

Drugi dan hodočašća bio je obilježen strahopoštovanjem i tugom kako čovjek može učiniti zlo drugom, nevinom čovjeku. Put je vodio u Goražde, gdje su hodočasnice obišle bivšu vojarnu, sadašnju osnovnu školu gdje su na prozor s kojeg su sestre skočile stavile pet lampiona. vidjele prozor s kojeg su sestre skočile. Uz pjesmu i litanije Blaženicama, u šutnji su zazvale Blaženice za njihov zagovor i zahvale im na predanju i ljubavi koju su gajile prema pozivu i zavjetu čistoće pokazujući nam svojom smrću kako nas ništa ne može rastaviti od ljubavi Kristove. U otajstvenoj tišini, potom su se uputile prema spomen obilježju gdje je stavljeno cvijeće i svijeće, a potom s nutarnjom sjetom hodočasnice su sišle do obale Drine, rijeke koja je postala grobnicom za tolike tisuće nevinih ljudi. Pet sestara iz različitih redovničkih zajednica bacilo je pet ruža u rijeku Drinu u spomen blaženicama. Put je nastavljen u Pale, gdje je u drvenoj kapeli Sv. Josipa euharistijsko slavlje predvodio generalni tajnik BK BiH mons. Ivo Tomašević. Posljednja postaja bilo je mjesto Kalovita brda, gdje je bio tadašnji samostan sestara iz kojeg su nasilno prognane i krenule na svoj četverodnevni križni put. Sudionice hodočašća zahvalu su izrekle i s. Katarini Pišković, voditeljici Povjerenstva za predškolski odgoj pri HKVRPP koja je predložila hodočašće Drinskim mučenicama.

Korejski hodočasnici posjetili Banjolučku biskupiju

Banja Luka, 20.6.2017. (IKA/TABB) - Hodočasnici iz Seoula iz Južne Koreje posjetili su u ponedjeljak 19. i utorak 20. lipnja središte Banjolučke biskupije. Skupina hodočasnika stigla je u Banju Luku u sklopu svoga hodočašća u Međugorje. Predvođeni vlč. Antoniom, vlč. Danielom i prevoditeljicom Martom Nam Kiok posjetili su katedralu Sv. Bonaventure gdje su odmah po dolasku slavili misu. U ime odsutnog banjolučkog biskupa Franje Komarice, dočekao ih je njegov osobni tajnik Boris Jorgić. U homiliji vlč. Jorgić im je rastumačio ukratko povijest biskupije i katedrale te uputio na patnju i mučeništvo, koje je Banjolučka biskupija pretrpjela kroz posljednja dva rata. Istaknuo je i molitvenu i duhovnu povezanost, koju je Banjolučka biskupija ostvarila s potpuno uništenom biskupijom Pyongyang te pozvao vjernike hodočasnike da nastave ono djelo koje su mučenici ove dvije biskupije

svojim mučeništvom i potvrdili.

Nakon mise hodočasnike je u Ordinarijatu biskupije primio banjolučki pomoćni biskup Marko Semren koji je uputio prigodnu pozdravnu riječ. Istaknuo je da je zadivljen djelovanjem Duha Svetoga kroz molitvu i pjesmu hodočasnika, gdje je osjetio povezanost svih nas kršćana.

Osim središta biskupije hodočasnici su posjetili i mučeničku župu i svetište sv. Terezije od Djeteta Isusa. Dočekao ih je župnik mons. Ivica Božinović koji im je rastumačio povijest ovog svetišta i župe te pokazao mjesto mučeničkog ubojstva nekadašnjeg župnika vlč. Filipa Lukende i redovnice Cecilije Grgić.

Nakon posjeta župi Presnače hodočasnici su se uputili u župu Šurkovac.

Bugojno: Tri zlatne mise i susret duhovnih zvanja skopaljske doline

Bugojno, 21.6.2017. (IKA) - Skopaljska dolina s gradovima Bugojnom i Uskopljem duhovno je bogata sa svojih 55 svećenika, 46 redovnica i četvoricom bogoslova. U srijedu 21. lipnja u župama Bugojno i Skopaljska Gračanica održan je po treći put susret duhovnih zvanja skopaljske doline. Poseban naglasak ove godine stavljen je na proslavu zlatnih misa, 50 godina svećeništva, trojice svećenika rodnom iz skopaljske doline, koji su ove godine i organizatori susreta. To su vlč. Luka Brković, rodnom iz župe Rostovo i župnik u župi Marijin Dvor u Sarajevu; don Josip Barišić, rodnom iz župe Bugojno i župnik u župi Čilipi – Dubrovačka biskupija, i vlč. Vinko Radić, svećenik rodnom iz župe Bugojno sada umirovljen.

Susret je počeo zahvalnom misom u župi Bugojno koju je kao gost predvodio kotorski biskup Ilija Janjić. Uz brojne svećenike i redovnice na misi su se okupili i brojni vjernici župe Bugojno i okolnih župa. Sve ih je pozdravio župnik domaćin fra Zoran Tadić, koji je izrazio svoju radost i zadovoljstvo što se ovoliki broj svećenika i redovnica okupio u crkvi Svetog Antuna Padovanskog, te što ta generacija zlatomisnika slavi svoj jubilej upravo u Bugojnu. U ime slavljenika pozdrav je uputio vlč. Vinko Radić, citirajući sv. papu Ivana Pavla II. koji je rekao da je starost dar Božji. U propovijedi biskup je pozdravio sve svećenike i redovnice koji su se okupili u sklopu susreta duhovnih zvanja skopaljske doline. Pozdravio je i sve vjernike, a na poseban način majku zlatomisnika don Josipa Barišića Mariju, koja je u svojoj 96. godini dočekala slavlje pedesete godine misništva svoga sina Josipa. Posebno je dirljivo bilo kada je biskup u propovijedi zapjevao pjesmu: „Svećenika Majko svojoj Crkvi daj, oni će nas Majko voditi u raj“. Zahvalio je slavljenicima na njihovu pedesetogodišnjem svećeničkom služenju. Na kraju mise sve su pozdravili i zahvalili se i druga dva slavljenika vlč. Luka Brković i don Josip Barišić. U toj generaciji godine 1967. u Đakovu zaređena su šesnaestorica svećenika. Od njih su zlatnu misu dočekala osmorica i bili su prisutni na slavlju u Bugojnu.

U poslijepodnevnom satima druženje je nastavljeno za obiteljskim stolom u dvorani župe Skopaljska Gračanica. Zlatomisnici Luka, Josip i Vinko zahvalili su svima na dolasku, a posebno onima koji su pomogli oko organizacije susreta. Kako svećenici i redovnice nisu u prilici često doći u svojoj zavičaj, bila je to jedinstvena prilika da se mnogi ponovno vide i obidu svoj kraj i rodbinu.

Vlč. Ivan Popić položio licencijati na Papinskom Institutu Ivana Pavla II. za studij braka i obitelji

Rim, 21.6.2017. (IKA) - U srijedu 21. lipnja na Papinskom Institutu Ivana Pavla II. za studij braka i obitelji, pri Papinskom Lateranskom sveučilištu vlč. Ivan Popić, svećenik Požeške biskupije, obranio je licencijatsku radnju kao završetak dvogodišnjeg studija braka i obitelji. U svečanom činu obrane pisanoga rada s temom *I coniugi – cooperatori dell'amore di Dio Creatore (FC, 28). Prospettive teologiche e compito pastorale a partire da Familiaris consortio* sudjelovali su, u svojstvu ispitne komisije, mentor prof. Juan Jose Perez – Soba, prof. Luigi Zucaro, član, prof. Maria Luisa di Pietro, član - predsjednica komisije. Obrana licencijatske radnje odvijala se u dva dijela počevši s *lectio coram* s temom „La ecclesologia di communione come principio pastorale” u kojem je Popić na spomenutu temu održao izlaganje u trajanju od dvadeset minuta, a nakon izlaganja spomenute teme uslijedila je diskusija sa članovima komisije u vezi izloženog predavanja, pisane radnje te različitih drugih pitanja s obzirom na materiju koju je ispitanik studirao tijekom dvogodišnjeg studija.

Licencijatski rad je podijeljen u tri poglavlja u kojima je licencijant, služeći se dostupnom literaturom, istraživanjima i teološko – filozofsko – antropološkim dostignućima nastoji prikazati izvorni Božji plan s čovjekom u pitanjima braka i obitelji. U prvom poglavlju pod teološko – antropološkim vidom obrađuje se stvarnost stvorenosti ljudske osobe na sliku Božju s naglaskom na tijelo kao datost koja objašnjava cjelovitost i kompleksnost ljudske osobe, njezina dostojanstva te različitost muškarca i žene.

Drugo poglavlje donosi, kao središnju tvrdnju, zajedništvo muškarca i žene kao „*communio personarum*” gdje, slijedeći antropološke datosti ljudske osobe u svjetlu čina stvaranja na Božju sliku i Božje objave u osobi Isusa Krista, zajedništvo muža i žene dobiva svojstvo kršćanskoga poziva, posebnoga poziva na sudjelovanje u ljubavi Boga Stvoritelja pod vidom stvaranja, ljubavi i plodnosti u ostvarenju izvornoga Božjega plana. Sakrament ženidbe, seksualnost kao odnosna datost promatrana pod vidom međusobnog razmjenjivanja dara ljudske osobe u ljubavi i slobodi te hermenutika darivanja promatrana pod trinitarnim i obiteljskim vidom neke su od tema koje na sintetički način prikazuju teološku istinu o ljudskoj ljubavi u Božjem promislu.

Treće poglavlje nosi pastoralne odrednice te u svjetlu teoloških datosti obrađenih u prva dva poglavlja, želi pružiti pastoralne smjernice s obzirom na stvarnost braka i obitelji kao istinskog kršćanskoga poziva u službi otvorenosti životu kao Božjem daru te obitelji kao prvoj i osnovnoj zadaći ljudskoga društva kao jedinom načinu izgradnje civilizacije ljubavi u svjetlu poziva na svetost. Radnja završava s temom i pozivom pape Ivana Pavla II., „*Obitelji, postani ono što jesi!*”!

Pri kraju akademskog čina obrane spomenute radnje, nakon duže i plodne diskusije, Popić je zahvalio ponajprije dobrome Bogu za sve trenutke i nove spoznaje tijekom studijskog boravka u Rimu, osobito na iskazanom povjerenju biskupa Antuna Škvorčevića, profesorima na Papinskom Institutu Ivana Pavla II., na poseban način mentoru, prof. Juan Joseu Perezu – Sobi na njegovoj spremnosti, otvorenosti i svim dragocjenim savjetima i pomoći koju mu je pružio prilikom pisanja radnje, te svima koji su ga podržavali na bilo koji način, zaželjevši da Institut Ivana Pavla II., po svojim profesorima i studentima, i dalje vjerno vrši svoje poslanje svjedočeći integralnu istinu o braku i obitelji.

Proslavljena 25. obljetnica uvođenja vjeronauka u škole u Bosni i Hercegovini

Sarajevo, 21.6.2017. (IKA/KTA) - Svečanim euharistijskim slavljem u crkvi Kraljice svete Krunice na Banjskom Brijegu i prigodnim programom u Katoličkom školskom centru sv. Josipa u Sarajevu 21. lipnja obilježena je 25. obljetnica ponovnog uvođenja vjeronauka u škole. Organizator obilježavanja bio je Nacionalni katehetski ured Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine (NKU BK BiH).

Misu u samostanskoj crkvi kćeri Božje ljubavi posvećenoj Kraljici svete Krunice, koja je i svetište blaženih Drinskih mučenica, predvodio je đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić, predsjednik Vijeća za katehizaciju i novu evangelizaciju Hrvatske biskupske konferencije i predsjednik Komisije za katehizaciju Vijeća europskih biskupskih konferencija, u zajedništvu s vrhbosanskim nadbiskupom metropolitom i predsjednikom Biskupske konferencije BiH kardinalom Vinkom Puljićem, biskupom mostarsko-duvanjskim i apostolskim upraviteljem trebinjsko-mrkanskim Ratkom Perićem, predsjednikom Vijeća za katehezu i novu evangelizaciju BK BiH, te banjolučkim pomoćnim biskupom Markom Semrenom. Koncelebriralo je 16 svećenika, među kojima provincijal Franjevačke provincije Bosne Srebrene fra Jozo Marinčić, ravnatelj NKU BK BiH i predstojnik Katehetskog ureda Vrhbosanske nadbiskupije vlč. Tomislav Mlakić te pročelnik Katehetskog biskupijskog ureda iz Mostara don Ante Pavlović i predstojnik Katehetskog ureda iz Banje Luke don Marko Vidović kao i predstojnik Nacionalnoga katehetskog ureda Hrvatske biskupske konferencije vlč. Ivica Pažin. Na euharistijskom slavlju okupili su se brojni katehete i katehistice iz svih biskupija u Bosni i Hercegovini, a pridružile su im se i redovnice raznih družbi među kojima provincijska predstojnica Školskih sestara franjevki Bosansko-hrvatske provincije i dopredsjednica Konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica BiH s. Kata Karadža i provincijalna poglavarica sestara milosrdnica Provincije Majke Divne s. Julijana Djaković te predstojnica Ureda za vjeronauk u školi Zagrebačke nadbiskupije s. Blaženka Valentina Mandarić.

U pozdravu nadbiskup Hranić zahvalio je Gospodinu za milost koju im je udijelio da i kroz vjeronauk u školi mogu „kroz posljednjih 25 godina biti korisni u djelu evangelizacije naše drage djece i mladeži, u humanizaciji i evangelizaciji odgojno-obrazovnog sustava ove drage zemlje i naše bosansko-hercegovačke javnosti”. „Krist je svoje apostole poslao da naviještaju evanđelje svim narodima na zemlji. Crkva se ne smije i ne može odreći toga navjestiteljskog poslanja te je u njegovu ostvarenju pozvana koristiti sve mogućnosti koje joj se nude. Hvala Gospodinu što je, osim nas svećenika i časnih sestara, u evangelizacijsko poslanje i službu naviještanja uključio i vas brojne vjernike laike”, kazao je nadbiskup Hranić. „Božja providnost htjela je da 25. obljetnicu vjeronauka u školi obilježavamo na spomendan sv. Alojzija Gonzage, zaštitnika mladeži. Njegova majka Marta usađivala je od malena u njegovo srce iskustvo voljenosti od Boga, ljubav prema molitvi, prema trajnom obraćenju i prema svjedočkom životu kao odgovoru na dar njegove ljubavi i zajedništva. Sv. Alojzije živio je u iskustvu i uvjerenju da nema ništa ljepše od iskustva dodirnutosti Isusom Kristom. Ali zbog toga nije prestao poštovati načine izražavanja pobožnosti i odnos s Bogom kod drugih ljudi, što je bilo veoma značajno u vrijeme neposredno nakon crkvenog raskola i tridentske obnove Crkve! Ovu obljetnicu i druge jubileje ne obilježavamo da bismo se u njih povlačili, nego da bismo iz njih rasli u budućnost”, istaknuo je nadbiskup Hranić

uvodeći u misno slavlje.

U propovijedi biskup Perić pojasnio je zašto je Majka Crkva izabrala blagoslovnu formulu molitvenog zaziva koji na svršetku mise, u kojoj se dijeli sakrament sv. krizme, biskup s mitrom na glavi, raširenih ruku izgovara nad krizmanicima, a u kojem ih se potiče da se „ne stide pred svijetom ispovijedati Krista rassetoga” i to u svečanu trenutku kada su razdragani pomazanci primili sedmoliki pečat Duhovih darova kao što su: strah Božji, jakost, savjet, razbor, koji su dani upravo protiv takva stida. „Stid se javlja kada nismo autentični i identični, kada neistinu govorimo, kada smo falsifikati, farizeji, licemjeri; kada smo bezočnici; kada nas netko uhvati u grijehu”, kazao je biskup Perić te podsjetio da se i Petar, prvak apostolski, ključar Crkve i namjesnik Isusova na zemlji, pred sluškinjama uprljanih haljina i čizama stidio Isusa Krista u Kajfinoj sudnici. „Koliko maturanata uzima, gdje je moguće, izbornu maturalnu radnju iz vjeronauka? Ili vjeronauk kao jedan od četiri maturalna predmeta? Možda bi on i uzeo takvu radnju, ali se možda stidi religiozne teme, stidi se osobe Isusa Krista, koji je za njega, za mene i za tebe izišao na drvo križa da rekne dotad nečuvane riječi: 'Oče oprostí im jer ne znaju što čine!'", kazao je biskup Perić. Istaknuo je da je Crkva uzela „Krista rassetoga u njegovoj najtragičnijoj sceni i najsramotojnjoj pozi ovoga svijeta - na križu, raspeta između neba i zemlje, među dvojicom razbojnika, gol i bos, crv a ne čovjek, i stavila ga na sve crkve i crkvene zidove; vjernici toga Krista rassetoga stavili na raskrižja i brda da se pred njim klanjamo i križni put obavljamo; a ti takvu svoju sliku ne bi nikada poslao ni u kakve novine uza svoj intervju da se objavi. A, eto, mi toga Krista rassetoga uzeli da se njime dičimo, a ne stidimo!" Vjeroučitelje i vjeroučiteljice na kraju je potaknuo: „Ako želiš Božji blagoslov, ne stidi se pred svijetom Krista rassetoga nego odanom ljubavlju vrši njegove zapovijedi! Sretno ti bilo! Crkva te treba i moli za tebe!”

Liturgijsko pjevanje animirali su Pivači sv. Jakova iz Šibenika i Skupina Dominik iz Žepča pod ravnanjem sestre milosrdnice M. Blanke Iličić. Nakon euharistijskog slavlja uslijedio je prigodni program u dvorani Katoličkog školskog centra Sv. Josip i prigodni domjenak.

Obljetnica Merčeve beatifikacije proslavljena na Filipinima

Quezon City, 22.6.2017. (IKA) – Četrnaesta obljetnica beatifikacije bl. Ivana Merza 22. lipnja svečano je proslavljena u Centru bl. Ivan Merz na Filipinima u organizaciji Vicepostulature te volontera i štovateljima blaženog Ivana. U znak zahvalnosti u povodu 14. obljetnice beatifikacije bl. Ivana kojega je u Banjoj Luci, u njegovu rodnom mjestu, blaženim proglasio sveti papa Ivan Pavao II., misno slavlje predslavio je o. Macias Wency Serafica, svećenik Manilske nadbiskupije, župnik župe sv. Izidora Farmera. U homiliji predstavio je život blaženog Ivana i dao ga za uzor onima koji služe u Crkvi, osobito na Filipinima na kojima je proglašena Godina župa i župnih zajednica. Propovjednik je naglasio kako smo i svi mi danas pozvani na služenje i svetost poput bl. Ivana, i to izlaskom na ulice kako bismo približili i vratili vjernike k Isusu.

Nakon mise vicepostulator Dave Dela Cruz zahvalio je svima prisutnima, a posebno onima koji dolaze prvi put u centar; pritom je najavio da bi do siječnja sljedeće godine Centar bl. Ivana Merza trebao imati više prostora za prihvat vjernika ali i za formaciju onih koji žele služiti i biti "apostoli mladih" nadahnuti karizmom bl. Ivana.

Vicepostulator je pozvao sve prisutne da nastave pomagati, kako duhovno tako i financijski, proces za kanonizaciju bl.

Ivana Merza, ali je i izrazio nadu, s obzirom na činjenicu da je na Filipinima sve više štovatelja bl. Ivana da je to znak da će se on uskoro ubrojiti među svete. Na kraju mise za štovatelje bl. Ivana izmoljena je molitva za ozdravljenje i pomazanje uljem blagoslovljenim relikvijom bl. Ivana Merza.

Proslava Dana hrvatske državnosti u Berlinu

Berlin, 22.6.2017. (IKA) - U povodu Dana hrvatske državnosti proslave se održavaju u Hrvatskim katoličkim misijama, župama i zajednicama, kao i u hrvatskim veleposlanstvima diljem svijeta. Tako su na ovogodišnjem primanju koje je 22. lipnja organiziralo Hrvatsko veleposlanstvo u Berlinu na čelu s veleposlanikom Rankom Vilovićem u Bärensaalu, na povijesnoj lokaciji Altes Stadthaus, uz berlinskoga biskupa Dr. Heinera Kocha te uz predstavnike njemačke vlasti, politike i društva, sudjelovali apostolski nuncij u Njemačkoj mons. Nikola Eterović, hrvatski svećenici don Josip Dukić i fra Edvard Sokol te predstavnice župskoga vijeća HKM-a Berlin Anica Krstanović i Martina Čosić. Svi uzvanici izrazili su ponos i zadovoljstvo prisjećajući se prethodnih 26 godina samostalnosti i suverenosti Republike Hrvatske.

Bajramska čestitka kardinala Puljića

„Posebno je važno da iz vjere u jednog Boga ugrađujemo Božji zakon u međuljudske odnose i stvaranje stabilnosti i perspektive za ovo društvo u svojoj različitosti”

Sarajevo, 23.6.2017. (IKA/KTA) - U povodu Ramazanskog bajrama vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić uputio je čestitku reis-ul-ulemi Islamske zajednice u Bosni i Hercegovini mr. Huseinu Kavazoviću i svim muslimanima koje kao poglavar predvodi.

„Nakon ramazanskog posta vi muslimani s radošću dočekujete slavlje Bajrama”, napisao je kardinal Puljić i poželio da „iz vjere u Boga budemo graditelji mira i sigurnosti u ovoj zemlji koja proživljava još teške posljedice nemilog rata”. „Posebno je važno da iz vjere u jednog Boga ugrađujemo Božji zakon u međuljudske odnose i stvaranje stabilnosti i perspektive za ovo društvo u svojoj različitosti, koje se treba temeljiti u jednakopravnosti”, ističe se u čestitki kardinala Puljića.

Hodočašće hrvatskih katoličkih misija iz Austrije u Mariazell

Misu predvodio dr. Tomislav Markić, ravnatelj Dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu

Mariazell, 24.6.2017. (IKA) - Na svetkovinu rođenja sv. Ivana Krstitelja, 24. lipnja, održano je godišnje hodočašće hrvatskih katoličkih misija iz Austrije, na kojemu su sa svojim svećenicima i redovnicama sudjelovali vjernici iz misija u Beču, Grazu, Salzburgu, Linzu i Sankt Pöltenu. Hodočasnici, kojih je bilo više od pet stotina, pridružili su se hrvatski katolici i iz drugih dijelova Austrije, posebno iz Gradišća, odakle su došle služavke Maloga Isusa, kao i Tamburica Vlahija iz Bandola, koji su glazbeno oblikovali Misno slavlje. Na hodočašću je sudjelovala i veleposlanica Republike Hrvatske u Austriji Vesna Cvjetković.

Sve okupljene na početku je pozdravio superior o. Michael Staberl, a zatim i organizator hodočašća, delegat hrvatske inozemne pastve za Austriju fra Ilija Mijatović, voditelj HKM Sankt Pölten. Misu je na milosnom oltaru bazilike predvodio dr. Tomislav Markić, ravnatelj Dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu. U homiliji je na temelju evanđeoskih

ulomaka prikazao život i djelovanje sv. Ivana Krstitelja, koji je baš kao i blažena Djevica Marija, cijeli svoj život stavio u službu Isusu i njegovoj poruci. Nazočne je po Ivanovu primjeru potaknuo prepoznati u vlastitim životima potrebu obraćenja, svjedočenja i križa koji čini da naša vjera postaje zrelija i po kojemu bivamo spašeni.

Hodočasničko zajedništvo nastavljeno je uz okrepu koju je priredilo Hrvatsko kulturno društvo iz Linza. Na završetku hodočasnici su se uspeli na Kalvariju u Mariazellu te putem zajednički izmolili križni put prema tekstu fra Zvezdana Linića. Svi sudionici složni su u namjeri da i sljedeće godine zajedno hodočaste u Marizell te tako ovo njihovo okupljanje posljednje lipanjske subote postane tradicionalno.

26. hrvatski folklorni festival s 4. dječjim festivalom hrvatskih katoličkih misija i zajednica u Njemačkoj

Offenbach, 24.6.2017. (IKA) - Tradicionalni 26. hrvatski folklorni festival, u sklopu kojeg je održan 4. dječji hrvatski folklorni festival, održan je u subotu 24. lipnja u Kultur - und Sportzentrum „Martinsee“ u Heusenstammu kod Offenbacha na Majni u organizaciji Hrvatskoga dušobrižničkog ureda iz Frankfurta na Majni. Na festivalu je nastupilo deset dječjih folklornih skupina iz hrvatskih katoličkih misija (HKM) i zajednica (HKZ) u Njemačkoj. Prije festivala Službu riječi predvodio je dušobrižnik u Hrvatskoj katoličkoj župi Frankfurt am Main fra Ivan Čikara, koji je na temelju evanđeoskog teksta o rođenju Ivana Krstitelja kazao kako su se mladi na festivalu okupili iz raznih hrvatskih misija u Njemačkoj, koji sada ovdje svi zajedno slavimo Boga na blagdan sv. Ivana Krstitelja, velikog čovjeka, koji je svojim životom proslavio Gospodina. „Pokušajmo danas razmisliti, ne samo o Ivanovu rođenju opisanom u Evanđelju, već o njegovoj cjelokupnoj osobnosti i njegovoj ulozi u povijesti spasenja“, kazao je istaknuvši kako nam se događi da i sami u puno životnih situacija ne povjerujemo Bogu. „Bog nam po svojoj dobroti ne može učiniti ništa loše, a ako mi prema njemu učinimo nešto loše, on nam po svojoj milosti oprašta. Jedina naša ovozemaljska ljudska mudrost jest u tome da se mi ograničeni ljudi prepustimo neograničenom vječnom i beskonačnom Bogu, jer on zna zašto nas je stvorio iz ljubavi, zna zašto nam daje određene situacije u našem životu, a zna i obećao je da će nas spasiti. Bog nam daje samo ono najbolje“, istaknuo je fra Ivan Čikara. U Službi riječi pjesmom je sudjelovala skupina mladih iz Hrvatske katoličke misije Offenbach, a u molitvi vjernika mladi iz Hrvatske katoličke župe Frankfurt am Main.

Nakon Službe riječi pozdravljena je Domovina himnom „Lijepa naša“ uz pratnju skupine mladih iz Offenbacha. Pozdravne riječi uputili generalni konzul Generalnog konzulata RH u Frankfurtu Vladimir Duvnjak i gradonačelnik Heusenstamma Halil Öztas, koji su poželjeli sudionicima festivala puno uspjeha. Festival je otvorio delegat za hrvatsku pastvu u Njemačkoj vlč. Ivica Komadina, koji je izrazio radost dolaskom mladih na festival u pratnji voditelja njihovih folklornih skupina, roditelja, svećenika, pastoralnih suradnica i suradnika (redovnica i laika), braće i sestara i prijatelja, te ljubitelja hrvatske folklorne baštine. Zahvalio je fra Ivanu Čikari na predvođenju Službe riječi i čestitao mu imendan uz prigodni dar.

U prosudbenoj komisiji bili su prof. Srebrenka Šeravić, folkloristica i bivša rukovoditeljica Odjela za kulturu Hrvatske matice iseljenika, i Iva Cvetko, koreografkinja i stručna voditeljica prema kriterijima Hrvatskoga društva folklornih koreografa i voditelja, koje su došle iz Zagreba.

Folklorne skupine pjesmom i plesom pokazale su bogatstvo hrvatske tradicijske kulture, koja se njeguje u hrvatskim krajevima. Folklorna skupina HKM Offenbach izvela je dječje pjesme i igre Baranje. Folklorna skupina HKM Gelsenkirchen-Bochum izvela je pjesme, plesove i igre Međimurja - „Piceki i koke“. Folklorna skupina HKZ Stuttgart-Bad Cannstatt izvela je pjesme i plesove Slavonije - „Slavonski motivi“. Folklorna skupina HKZ Ravensburg izvela je pjesme i plesove Međimurja. Folklorna skupina HKZ Main-Taunus/Hochtaunus izvela je plesove Baranje. Folklorna skupina HKM Darmstadt izvela je plesove Međimurja. Folklorna skupina HKZ München izvela je kolo iz Runovića - „Igraj kolo naokolo“. Folklorna skupina HKZ Frankfurt am Main izvela je pjesme i plesove iz Međimurja - „Raca plava“. Folklorna skupina HKM Mainz izvela je pjesme i plesove Hercegovine - „Lindö“. Folklorna skupina HKZ Filderstadt izvela je dječje igre, pjesme i plesove Međimurja.

Na kraju je delegat Komadina zahvalio svim sudionicima i okupljenima, a potom su članice prosudbene komisije prof. Srebrenka Šeravić i Iva Cvetko uručile zlatne medalje predstavnicima skupina. Program je vodila Branka Barišić. Prof. Šeravić zahvalila je sudionicima festivala na izvrsnom nastupu, a nakon festivala članovi prosudbene komisije su voditeljima folklornih skupina osobno uputili stručnu riječ glede nastupa njihove skupine. U zabavnom dijelu nastupili su Tamburaški sastav iz HKZ Filderstadt „Ruža“ i DJ Ivan Bilandžija.

Trojezična misa u Vaihingenu na Enzu

Stuttgart, 25.6.2017. (IKA) - U Vaihingenu na Enzu nedaleko od Stuttgarta 25. lipnja slavila se trojezična nedjeljna misa na njemačkom, talijanskom i hrvatskom jeziku. Mjesna katolička crkva Sv. Antuna bila je dupkom puna vjernika. Uz župnike istoimene domaće njemačke župe Hans-Petera Bruckera i đakona Franz Vaniceka te svećenika talijanske katoličke zajednice Antonina Grassiaja, dio mise na hrvatskom jeziku služio je fra Josip Bebić, župnik hrvatskih katoličkih zajednica Bietigheim-Bissingen, Illingen i Vaihingen/Enz. Spomenute zajednice djeluju u sklopu njemačkih dekanata Ludwigsburg i Mühlacker i biskupije Rottenburg-Stuttgart u saveznoj zemlji Baden-Württemberg.

Tijekom mise molitvu vjernika uime hrvatske katoličke zajednice pročitala je Mihajela Nosić, druga predsjedateljica pastoralnog vijeća i sakristanka hrvatske katoličke zajednice Sv. Ante Padovanski Vaihingen/Enz. Miješanom župnom zboru pridružili su se i članovi zbora katoličke zajednice. Liturgijsko pjevanje uljepšano je, uz navedena tri jezika, izvedbom pjesmama i na engleskom jeziku. Po završetku misnoga slavlja u župnom dvoru upriličeno je cjelodnevno druženje uz prigodan program i specijalitete triju nacionalnih kuhinja. Pod geslom „Zajedno smo domovina“ susret katoličkih zajednica završio je koncertom serenada. Hrvati katolici su uz ovogodišnje druženje svečano proslavili i Dan državnosti Republike Hrvatske.

Takvi susreti održavaju se dvaput godišnje, na svetkovinu Tijelova i na spomendan sv. Ante ili u prvoj ili drugoj nedjelji nakon sv. Antuna.

Inozemne vijesti

Jordanski kralj primio izaslanstvo jeruzalemskih kršćana i muslimana

Amman, 18.6.2017. (IKA) - Zaštita muslimanskih i kršćanskih svetih mjesta u Jeruzalemu prioritet je monarhije Hašemita koja podupire stvaranje nezavisne palestinske države s Istočnim Jeruzalemom kao glavnim gradom. Tim se riječima jordanski kralj Abdullah II. 18. lipnja u glavnom gradu Ammanu obratio izaslanstvu jeruzalemskih kršćana i muslimana.

Jordanski monarh primijetio je da se obveza prema kršćanskim i muslimanskim zajednicama prvenstveno sastoji u zaštiti statusa quo u odnosu prema svim jednostranim mjerama koje imaju za cilj izmijeniti tradicionalno upravljanje svetim mjestima u Jeruzalemu, kao i u utvrđenim mjerama koje osiguravaju pristup vjernicima iz različitih vjerskih zajednica.

Kralj Abdullah ponovno je ustvrdio da će jedino stvaranje nezavisne palestinske države u skladu s međunarodno definiranim i određenim smjernicama doista osigurati nadilaženje sukoba koji muče to područje. Članovi izaslanstva, među kojima je bio i biskup William Shomali, pomoćni biskup Latinskog jeruzalemskog patrijarhata, zahvalili su kralju Abdullahu na tome što je financirao projekt obnove svetišta Svetoga groba, prenosi Radio Vatikan.

Papin pohod Bozzolu i Barbiani

Hodočasnik stopama dvojice župnika koji su ostavili blistav, premda za neke nezgodan, trag u svojem služenju Gospodinu i Božjemu narodu

Vatikan, 20.6.2017. (IKA) - Hodočasnik stopama dvojice župnika koji su ostavili blistav, premda za neke nezgodan, trag u svojem služenju Gospodinu i Božjemu narodu, tako je papa Franjo opisao samoga sebe 20. lipnja kada je tijekom kratkoga, ali intenzivnog pohoda posjetio grob don Prima Mazzolarija u Bozzolu, a potom u Barbiani grob don Lorenza Milanija. Dati riječ siromašnima, jer bez riječi nema dostojanstva. I upravo je riječ ta koja će, kroz rad i potpunu pripadnost Crkvi u svjesnoj vjeri, moći otvoriti put prema punom građanstvu u društvu, rekao je Sveti Otac iskazujući poštovanje u spomen na don Lorenza Milanija, povodom 50. obljetnice njegova preminuća. Bio je svećenik, istaknuo je Papa a prenosi Radio Vatikan, koji je svjedočio kako se u darivanju sebe Kristu susreću braća u njihovim potrebama, i kako im se služi da bi se zaštitilo i promicalo njihovo ljudsko dostojanstvo. Njegovo potpuno posvećivanje školi, za don Milanija nije bilo drugačije od poslanja svećenika, nego konkretni način obavljanja toga poslanja: dati riječ siromašnima. To na neki način vrijedi i za naše doba, u kojemu posjedovanje riječi čini mogućim razlučivanje među brojnim i često zbrkanim porukama koje nam se nameću, te olakšava izražavanje dubokih želja vlastita srca, kao i očekivanja pravednosti brojne braće i sestara koji čekaju pravdu. Dio humanizacije koju tražimo za svaku osobu na ovoj zemlji, uz kruh, dom, posao i obitelj, jest i pravo na riječ kao sredstvo slobode i bratstva, istaknuo je Sveti Otac.

Papa Franjo je iz Barbiane zahvalio i svima koji odgajaju nove naraštaje. Teško je to poslanje ali puno ljubavi, jer bez ljubavi se ne može poučavati. Obrativši se potom nazočnim svećenicima, od kojih su neki bili u sjemeništu s don Milanijem, Papa je istaknuo da kod don Lorenza sve nastaje iz njegova svećeništva koje svoje korijene ima u vjeri. Don

Lorenzo je bio žedan apsolutnosti, istaknuo je Papa te dodao – i uči nas također da Crkvu volimo, kao što ju je on volio, prostodušno i iskreno, što može izazvati napetosti, ali ne raskide i napuštanja. Volimo Crkvu, i učinimo da ju i drugi vole, pokazujući ju kao brižnu majku svih ljudi, posebice najsiromašnijih i najslabijih, i to u društvenom, osobnom i vjerskom životu, potaknuo je Papa. Crkva koju je don Milani pokazao svijetu ima to majčinsko i brižno lice, sklono svima dati mogućnost da susretnu Boga, te tako dati vrijednost vlastitoj osobi u svom njezinom dostojanstvu.

Prije pohoda grobu don Milanija u Barbiani, Papa je posjetio grob don Prima Mazzolarija u Bozzolu. Neka Crkva više ne zanemaruje pastire kao što je don Primo Mazzolari, „nezgodni“ svećenik, jer je živio blizu siromašnima, i uvijek u traženju onih „dalekih“, kazao je papa Franjo u župnoj crkvi Sv. Petra, gdje je don Mazzolari bio župnik. Tom je prigodom kremonski biskup Antonio Napolioni najavio otvaranje postupka za beatifikaciju don Prima Mazzolarija, koji će započeti 18. rujna.

Pohod koji je trebao biti „privatan“, postao je pučko slavlje, slavlje puka don Mazzolarija. Nakon ulaska u crkvu Sv. Petra, Papa se poklonio pred Gospinim kipom, a potom je otišao na grob don Mazzolarija gdje se zadržao u molitvi. Bila je to jednostavna, ali istodobno vrlo snažna gesta, jer je bila znak zagrljaja Petrova nasljednika s „nezgodnim“ svećenikom, katkada neshvaćenim jer je bio proročki. Sveti je Otac u zanosnom govoru o don Mazzolariju odmah istaknuo da je trag koji ostavljaju svećenici poput don Mazzolarija blistav, iako nezgodan, te je napomenuo kako su župnici, kada su oni lice klera koji nije klerikalno, snaga Crkve u Italiji. Don Primo je bio smatran „župnikom Italije“, kazao je Papa te podsjetio na riječi Pavla VI. koji je priznao da je teško pratiti proroka kao što je župnik iz Bozzola.

Njegova riječ, izgovorena ili napisana, napomenuo je Papa, crpila je jasnoću misli i uvjeravajuću snagu iz vrela Riječi živoga Boga, iz Evandjelja, slavljenoga u sakramentalnim gestama koje nikada nisu bile svedene na jednostavni obred. Don Mazzolari nije se sklanjao od rijeke života, od trpljenja svojega naroda. Osim toga, nije žalio za Crkvom iz prošlosti, nego je nastojao promijeniti Crkvu i svijet kroz zanosnu ljubav i bezuvjetno predanje. Papa je potom upozorio na tri puta koji napuštaju evanđeoski pravac. To je prije svega 'previđanje', 'ne prljanje ruku' gledajući svijet s prozora. Takvo ponašanje umiruje savjest, ali nije nimalo kršćansko. Drugo pogrešno ponašanje je 'separatistički aktivizam', primijetio je Sveti Otac. Zauzimamo se u ustanovljivanju katoličkih ustanova poput banaka i zadruga, ali bismo se tako mogli naći u elitnoj kršćanskoj zajednici koja podupire interese i klijentelu s katoličkom etiketom. Treća je pogreška dehumanizirajuća nadnaravnost, pokušaj spiritualizma koji daje prednost pobožnostima pred apostolatom.

I don Mazzolari je mislio na Crkvu na izlasku, kada je svećenicima govorio da valja izići iz kuće i iz crkve, ako Božji narod više ne dolazi u nju – napomenuo je potom Papa te dodao – Don Mazzolari je bio župnik, uvjeren da sudbine svijeta dozrijevaju na periferiji, te je od svojega čovjštva učinio sredstvo Božjega milosrđa. S pravom su ga nazivali 'župnikom dalekih', jer ih je uvijek volio i tražio; pazio je da ne utvrdi za stolom metodu apostolata koja će vrijediti za sve ljude i zauvijek, nego je predlagao rasuđivanje kao put tumačenja duše svakog čovjeka. Tražio je da se ne opterećuju leđa siromašnih ljudi, i taj je apel snažno ponavljao potičući talijanske svećenike, ali i one u cijelom

svijetu. I ako je zbog takvoga otvaranja bio pozivan na odgovornost, živio ju je na nogama, kao odrasla osoba, ali istodobno na koljenima pred svojim biskupom kojega nije nikada prestao voljeti, primijetio je Papa.

Potičem vas, braćo svećenici, da slušate svijet – tko živi i radi u njemu – kako biste preuzeli na sebe teret svakog pitanja o smislu i o nadi, ne bojeći se prijeći pustinje i sjenovita područja – rekao je papa Franjo. Tako možemo postati siromašna Crkva za siromašne, i sa siromašnima, Isusova Crkva. Sveti je Otac pritom istaknuo da vjerodostojnost navještaja prolazi kroz jednostavnost i siromaštvo Crkve. Samo će se tako 'siromašan narod' moći ponovno dovesti u njegov Dom, a ne provodeći prozelitizam, koji nije kršćanski. Budite ponosni što ste dali takve svećenike, rekao je Papa obraćajući se izravno zajednici u Bozzolu. I nemojte se nikada umoriti da i vi postanete takvi svećenici i kršćani, iako to zahtijeva borbu sa samim sobom, nazivajući imenom kušnje koje nas napadaju, i dopuštajući da nas izliječi Božja nježnost. Ako uočite da niste usvojili lekciju don Mazzolarija, danas vas pozivam da ju čuvate kao blago. Neka nam Gospodin, koji je u svetoj Majci Crkvi uvijek pobuđivao pastire i proroke u skladu sa svojim srcem, danas pomogne da ih više ne zanemarujemo. Jer, oni su gledali daleko, i da smo ih nasljedovali, bili bismo si prištedjeli trpljenje i poniženja, istaknuo je papa Franjo.

Umro kardinal Ivan Dias

Nekadašnji prefekt Kongregacije za evangelizaciju naroda i umirovljeni nadbiskup Mumbaija u Indiji

Vatikan, 20.6.2017. (IKA) - Kardinal Ivan Cornelius Dias, nekadašnji prefekt Kongregacije za evangelizaciju naroda i umirovljeni nadbiskup Mumbaija u Indiji, umro je 19. lipnja u Rimu u 81. godini života, objavio je Radio Vatikan. Kardinal Dias rođen je 1936. u Mumbaiju, a za svećenika je zaređen 1958. Na Laternaskom sveučilištu doktorirao je iz kanonskog prava, a 1964. stupio je u diplomatsku službu Svete Stolice u kojoj obnašao različite dužnosti diljem svijeta. Od 2006. do 2011. bio je prefekt Kongregacije za evangelizaciju naroda i Veliki kancelar Papinskog sveučilišta Urbaniana.

Smrću kardinala Diasa, Kardinalski zbor ima 220 članova, od kojih njih 116 može birati papu.

Novi patrijarh Melkitske grkokatoličke Crkve Joseph Absi

Damask, 21.6.2017. (IKA) - Melkitski biskupi okupljeni na sinodi izabrali su 21. lipnja novog patrijarha. Riječ je o mons. Josephu Absiju, koji je do sada bio vikar u Damasku. On će naslijediti patrijarha Gregoriosa III. Lahama, čiju je ostavku papa Franjo prihvatio 6. svibnja ove godine.

Joseph Absi rođen je 1946. u Damasku, a za svećenika je zaređen 1973. Studij filozofije i teologije završio je u Harissi (Libanon), a stekao je i doktorat iz muzikologije i bizantske himnografije na sveučilištu Svetoga Duha u Kasliku, također u Libanonu. Bio je profesor filozofije na Institutu Sv. Pavla, i profesor grčkog i muzikologije na sveučilištu Svetoga Duha u Kasliku. Od godine 2001. bio je naslovni nadbiskup Tarsa. Grkokatolička melkitska Crkva, sa sjedištem u Damasku, jedna je od Crkava istočnog obreda ujedinjena s Rimom od 18. stoljeća. Okuplja 1,3 milijuna vjernika, uglavnom u Siriji, Libanonu, Svetoj zemlji te u dijaspori, osobito u SAD-u. Kao što je uobičajeno, sutradan po izboru patrijaraha istočnih crkava koje su u zajednici s Rimom, papa Franjo potvrdio je njegov izbor. „Vaša Blaženost izabrana je u osjetljivom trenutku za ranjivu Grko-melkitsku

Crkvu, kada su brojne kršćanske zajednice na Srednjem istoku pozvane da na poseban način svjedoče svoju vjeru u umrlag i uskrslog Krista. U ovim osobito teškim vremenima, pastiri su pozvani da očituju zajedništvo, jedinstvo, bliskost, solidarnost i transparentnost pred Božjim narodom koji trpi. Uvjeren sam da ćete u bratskom skladu sa svim ocima sinode, sa svom evanđeoskom mudrošću, znati biti ne samo 'otac i glava' u službi vjernika Grko-melkitske Crkve, već također vjeran i autentični svjedok Uskrsnuća, istaknuo je papa Franjo u pismu novom patrijarhu Melkitske grkokatoličke Crkve.

Novi predsjednik Papinske akademije znanosti Joachim von Braun

Vatikan, 21.6.2017. (IKA) - Papa Franjo imenovao je 21. lipnja prof. dr. Joachima von Brauna novim predsjednikom Papinske akademije znanosti. Dr. von Braun je redoviti profesor Ekonomije i tehnološke promjene, kao i ravnatelj Centra za razvoj i istraživanje pri Sveučilištu Bonn u Njemačkoj. U razgovoru za Radio Vatikan istaknuo je da će njegov cilj kao predsjednika Akademije biti pronalaženje rješenja za nejednakost i uništenje okoliša. Dr. von Braun naglasio je da Papinska akademija znanosti ima jedinstvenu ulogu u svijetu znanosti jer je riječ o „globalnoj akademiji" koja nije vezana ni uz jednu specifičnu naciju. Napomenuo je da Akademija ima 80 članova koji dolaze iz brojnih zemalja i pripadaju različitim vjeroispovijestima, a mnogi od njih su dobitnici Nobelove nagrade zbog svojih dostignuća u znanosti. To znači da je Akademija postala vrlo utjecajno tijelo u svijetu znanosti.

Dr. von Braun kazao je da se Akademija usredotočuje na važna pitanja s kojima se suočava čovječanstvo. Smatram posebno važnim da pronađemo rješenja za dva velika problema: prvi je nejednakost, odnosno manjak pravednosti, glad i siromaštvo, a drugi je problem uništenje okoliša i prirode. Budući da su te dvije teme međusobno povezane, akademici iz različitih znanstvenih područja mogu promotriti te probleme u novom svjetlu i ponuditi rješenja kako ih nadvladati, zaključio je von Braun.

Objavljen program Papina putovanja u Kolumbiju

Vatikan, 24.6.2017. (IKA) - Papa Franjo će 6. rujna otputovati u Kolumbiju, objavio je Tiskovni ured Svete Stolice, i istodobno objavio program putovanja. Dan poslije, u četvrtak 7. rujna, Papa će se susresti s državnim vlastima, posjetiti katedralu, te se u nuncijaturi susresti s biskupima i s upravnim odborom Vijeća biskupskih konferencija Latinske Amerike (CELAM). Poslijepodne istoga dana služiti će misu u parku Simon Bolívar. U petak 8. rujna, Sveti Otac otići će u grad Villavicencio, gdje će prijepodne slaviti misu i sudjelovati na velikom molitvenom susretu za nacionalno pomirenje. U subotu 9. rujna Papa će biti u Medellínu, gdje će biti održano još jedno euharistijsko slavlje i susret sa svećenicima, redovnicima, redovnicama, posvećenim osobama, sjemeništarima i njihovim obiteljima. Nedjelja je dan posvećen Cartageni, na čijem će Trgu svetoga Franje Asiškoga papa Franjo blagosloviti kamen temeljac za stanove za beskućnike, međunarodne mreže posvećenoga života Talitha Qum, koja se bori protiv trgovine ljudima. Nakon toga će predvoditi podnevnu molitvu Anđeoskoga pozdravljenja i posjetiti svetište svetoga Petra Clavera. Poslijepodne će služiti misu, nakon koje će se vratiti u Rim. Dolazak u rimsku zračnu luku Ciampino predviđen je za ponedjeljak 11. rujna, prenosi Radio Vatikan.

Prilog dokumenti

Ne ljubimo riječima, već djelima

Papina poruka za 1. svjetski dan siromašnih, 19. studenoga 2017.

1. „Dječice, ne ljubimo riječju i jezikom, već djelom i istinom" (1 Iv 3, 18). Ove riječi apostola Ivana izražavaju zapovijed prema kojoj nijedan kršćanin ne smije biti ravnodušan. Ozbiljnost kojom „ljubljeni učenik" predaje Isusovu zapovijed sve do naših dana još je snažnije naglašena suprotstavljanjem između praznih riječi koje su često na našim usnama i konkretnih djela koja smo si naprotiv pozvani postaviti kao mjerilo. Ljubav ne dopušta izgovore. Tko želi ljubiti kao što je Isus ljubio, mora se povesti njegovim primjerom, poglavito kada je riječ o ljubavi prema siromašnima. Način na koji je Sin Božji ljubio, uostalom, dobro je poznat, a Ivan na to jasno podsjeća. Ta ljubav počiva na dva nosiva stupa: Bog nas je prvi ljubio (usp. 1 Iv 4, 10.19), i ljubio nas je predavši potpuno samoga sebe, čak dotle da je položio svoj život za nas (1 Iv 3, 16). Takva ljubav ne može ostati bez odgovora. Iako se nudi jednostrano i ne traži ništa zauzvrat, ona ipak rasplamsava srce takvim žarom da se svaki onaj koji to u srcu oćuti osjeća dužnim uzvratiti na tu ljubav unatoč svojim ograničenjima i grijesima. A to se može dogoditi samo ako Božju milost, njegovu milosrdnu ljubav prihvatimo, što je više moguće, u svome srcu tako da ona potakne našu volju pa i naša čuvstva na ljubav prema Bogu samome i prema bližnjemu. Na taj način milosrđe koje izvire, tako reći, iz srca Presvetoga Trojstva može pokrenuti naš život i uroditi samilošću i djelima milosrđa prema braći i sestrama koji se nalaze u potrebi.

2. „Jadnik vapi, a Jahve ga čuje" (Ps 34, 7). Crkva je oduvijek shvaćala važnost ovog vapaja. Tome u prilog govori veliko svjedočanstvo koje nalazimo već na prvim stranicama Djela apostolskih, gdje Petar traži da se izabere sedmorica ljudi, „punih Duha i mudrosti" (6, 3), da preuzmu na sebe službu pomaganja siromašnima. To je zasigurno jedan od prvih znakova kojima se kršćanska zajednica predstavila svijetu: služenje siromašnima. Prva je zajednica shvatila da biti Isusov učenik znači pokazati bratstvo i solidarnost, kao odgovor na glavno Učiteljevo učenje koji je proglasio siromašne blaženima i baštinicima Kraljevstva nebeskog (usp. Mt 5, 3).

„Sva bi imanja i dobra prodali i porazdijelili svima kako bi tko trebao" (Dj 2, 45). U ovim riječima jasno uočavamo koliko su prvi kršćani bili time zaokupljeni. Evanđelist Luka, koji više nego bilo koji drugi sveti pisac govori o milosrđu, ne pretjeruje kada opisuje praksu dijeljenja u prvoj zajednici. Naprotiv, njegove su riječi upućene vjernicima svih naraštaja, a time i nama, kako bi nas podupro u našem svjedočenju i potaknuo našu brigu za one najpotrebnije. Istu poruku prenosi s jednakim uvjerenjem apostol Jakov koji u svojoj poslanici upotrebljava snažne i prodorne riječi: „Čujte, braćo moja ljubljena: nije li Bog one koji su svijetu siromašni izabrao da budu bogataši u vjeri i baštinici Kraljevstva što ga je obećao onima koji ga ljube? A vi prezreste siromaha! Ne tlače li vas upravo bogataši? Ne vuku li vas baš oni na sudove? [...] Što koristi, braćo moja, ako tko rekne da ima vjeru, a djela nema? Može li ga vjera spasiti? Ako su koji brat ili sestra goli i bez hrane svagdanje pa im tko god od vas rekne: 'Hajdete u miru, grijete se i sitite', a ne dadnete im što je potrebno za tijelo, koja korist? Tako i vjera: ako nema djela, mrtva je u sebi" (2, 5-6.14-17).

3. Bilo je, međutim, razdoblja u povijesti kada kršćani nisu u potpunosti poslušali taj poziv i kada su dopustili da ih zarazi svjetovni način razmišljanja. No, Duh Sveti nije propuštao dozivati im u pamet da moraju svoj pogled držati čvrsto upravljen u ono što je bitno. Podizao je, naime, muškarce i žene koji su na različite načine posvetili svoj život služenju siromašnima. Koliko su samo stranica, tijekom ove dvije tisuće godina povijesti, napisali kršćani koji su, u krajnjoj jednostavnosti i poniznosti te velikodušnom i kreativnom ljubavlju, služili najsiromašnjoj braći i sestrama!

Najistaknutiji primjer nam pruža Franjo Asiški, kojeg su slijedili mnogi drugi sveti muškarci i žene tijekom stoljeća. On se nije zadovoljio time da zagrlji gubavce i dadne im milostinju, već je odlučio poći u Gubbio da boravi s njima. On sam vidio je u tome susretu prekretnicu na svom putu obraćenja: „Dok sam bio u grijesima, bilo mi je veoma mrsko i gledati gubavce. I Gospodin sam dovede me među njih i ja sam im iskazivao milosrđe. I kad sam odlazio od njih, ono što mi se činilo mrskim pretvorilo mi se u duhovnu i tjelesnu slast" (Opor 1-3: FF 110). Ovo svjedočanstvo pokazuje preobražavajuću snagu ljubavi i kršćanskog načina života.

Ne možemo razmišljati o siromašnima jednostavno kao o korisnicima našeg povremenog volonterskog rada kojeg obavljamo jednom tjedno ili improviziranih djela velikodušnosti koja umiruju našu savjest. Ta iskustva, koja su svakako vrijedna i korisna da probude u nama osjetljivost za potrebe ljudi i nepravde koje su često njihov uzrok, morala bi zapravo voditi pravom susretu sa siromašnima i prerasti u dijeljenje koje postaje način života. Naša molitva i naš put učenja i obraćenja potvrđuju svoju evanđeosku vjerodostojnost upravo u takvoj ljubavi i zajedništvu. Ovakav način života donosi radost i mir duše, jer dotičemo vlastitim rukama Kristovo tijelo. Ako zaista želimo susresti Krista, moramo doticati njegovo tijelo u ranjenom tijelu siromašnih, kao odgovor na sakramentalno zajedništvo koje je darovano u euharistiji. Tijelo Kristovo, razlomljeno u svetoj liturgiji, može se vidjeti, po ljubavi i dijeljenju, na licima i osobama najranjivijih od naše braće i sestara. Opomena sv. Ivana Zlatoustog ostaje trajno aktualna: „Ako želite častiti Kristovo tijelo, nemojte ga prezirati kad je golo; ne častite euharistijskog Kristu svilenom odjećom, a zatim, pošto odete iz crkve, zanemarivati onog drugog Krista koji trpi hladnoću i golotinju" (Hom. in Matthaeum, 50.3: PG 58). Pozvani smo stoga pristupiti siromašnima, susretati ih, gledati ih u oči, zagrliti ih i tako im dati da osjete toplinu ljubavi koja razbija samoću. Njihova ispružena ruka također je poziv izaći iz naših sigurnosti i udobnosti i priznati vrijednost koju siromaštvo ima samo po sebi.

4. Nikada ne zaboravimo da je za Kristove učenike siromaštvo prije svega poziv da slijedimo Isusa siromašna. To znači ići za njim i uz njega, putom koji vodi do blaženstva Kraljevstva nebeskoga (usp. Mt 5, 3; Lk 6, 20). Biti siromašan znači imati ponizno srce koje zna prihvatiti vlastito stanje ograničenog i grešnog stvorenja kako bismo pobijedili napast svemoći, koja nas zavarava da smo besmrtni. Siromaštvo je stav srca koji priječi gledati na novac, karijeru, luksuz kao na ciljeve života i uvjete za sreću. Siromaštvo stvara uvjete za slobodno preuzimanje vlastitih osobnih i društvenih odgovornosti, unatoč svojim ograničenjima, uz povjerenje u Božju bliskost i pomoć

njegove milosti. Tako shvaćeno siromaštvo je mjerilo koje nam omogućuje prosuditi kako najbolje koristiti materijalna dobra i izgrađivati odnose s drugima koji neće biti egoistični i posesivni (usp. Katekizam Katoličke Crkve, br. 25-45).

Povedimo se, stoga, za primjerom svetoga Franje, toga svjedoka istinskog siromaštva. Upravo zato što mu je pogled bio čvrsto uperen u Krista, znao ga je prepoznati i služiti mu u siromašnima. Ako želimo dati djelotvorni doprinos promjeni povijesti i promicanju stvarnog razvoja, moramo poslušati vapaj siromašnih i zalagati se za to da se oslobode svoga stanja marginaliziranosti. Pozivam, istodobno, siromašne koji žive u našim gradovima i našim zajednicama da ne izgube osjećaj evanđeoskog siromaštva koje je dio njihove svakodnevice.

5. Poznato nam je koliko je teško u suvremenom svijetu jasno definirati siromaštvo. No, ono nas na bezbroj načina svakodnevno proziva, u tisućama lica obilježenih patnjom, isključenošću, zlostavljanjima, nasiljima, mučenjima i zatvaranjima, ratom, lišavanjem slobode i dostojanstva, neznanjem i nepismenošću, izvanrednim zdravstvenim situacijama i nezaposlenošću, trgovinom robljem i ropstvom, progonstvom i bijedom, prisilnom migracijom. Siromaštvo ima lice žena, muškaraca i djece izrabljivanih zbog niskih interesa, gaženih izopačenom logikom moći i novca. Kakav samo nemilosrdan i beskrajn popis možemo sastaviti kada tome pridodamo siromaštvo nastalo kao plod društvene nepravde, moralne degeneracije, pohlepe nekolicine izabranih i opće ravnodušnosti!

U našem vremenu, nažalost, dok se silno bogatstvo gomila u rukama povlaštene nekolicine, često kao plod ilegalnih aktivnosti i užasnog iskorištavanja ljudskog dostojanstva, prava je sablazan porast siromaštva u širokim slojevima društva u čitavom svijetu. Pred svim tim ne možemo ostati pasivni, a još se manje smijemo miriti s takvim stanjem. Na siromaštvo koje guši duh inicijative tolikih mladih ljudi, sprječavajući ih da nađu posao; na siromaštvo koje umrtvljuje osjećaj osobne odgovornosti, prebacujući odgovornost na drugoga i tražeći pogodnosti; na siromaštvo koje truje vrtutke sudjelovanja i sužava prostore stručnosti, umanjujući tako zasluge onih koji rade i proizvode; na sve te oblike siromaštva moramo odgovoriti novom vizijom života i društva.

Svi siromasi – kao što je volio reći blaženi Pavao VI. – pripadaju Crkvi po „evanđeoskom pravu“ (Govor na otvaranju drugog dijela Drugog vatikanskog koncila, 29. rujna 1963.) i obvezuju nas na temeljno opredjeljenje za siromašne. Blagoslovljene ruke koje se šire da prime siromaha i da im pomognu: to su ruke koje donose nadu. Blagoslovljene ruke koje nadilaze svaku barijeru kulture, vjeroispovijesti i nacionalnosti, izljevajući ulje utjehe na rane čovječanstva. Blagoslovljene ruke koje se otvaraju ne tražeći ništa za uzvrat, bez ikakvih „ako“, „ali“ i „možda“: to su ruke po kojima na braću silazi Božji blagoslov.

6. Na kraju Jubileja milosrđa želio sam Crkvi predložiti Svjetski dan siromašnih, tako da u cijelom svijetu kršćanske zajednice postaju sve više i sve bolje konkretni znak Kristove ljubavi prema posljednjima i najpotrebnijima. Svjetskim danima koje su pokrenuli moji prethodnici, koji su već zaživjeli u životu naših zajednica, želim da se doda i taj Dan, koji im pridodaje izvrsnu evanđeosku puninu, to jest Isusovu povlaštenu ljubav prema siromašnima.

Pozivam čitavu Crkvu kao i muškarce i žene dobre volje da se na taj dan okrenu svima onima koji pružaju svoje ruke i traže našu pomoć i solidarnost. Oni su naša braća i sestre, stvoreni i ljubljani od jednog Nebeskog Oca. Ovaj Dan želi

potaknuti u prvom redu vjernike da reagiraju na kulturu odbacivanja i rasipanja, te da usvoje i prigrlje kulturu susreta. Istodobno, taj je poziv upućen svima neovisno o vjerskoj pripadnosti; svi su pozvani na otvorenost i dijeljenje sa siromašnima kroz konkretne znakove solidarnosti i bratstva. Bog je stvorio nebo i zemlju za sve; nažalost, ljudi su podigli barijere, zidove i ograde, izdajući izvorni dar namijenjen cijelom čovječanstvu, bez ikakve iznimke.

7. Moja je želja da kršćanske zajednice, u tjednu koji prethodi Svjetskom danu siromašnih, koji ove godine pada na 19. studenoga, to jest Trideset i treću nedjelju kroz godinu, ulože napore kako bi omogućili trenutke susreta i prijateljstva, solidarnosti i konkretne pomoći. Mogu pozvati siromašne i volontere da sudjeluju zajedno u euharistiji te nedjelje, tako da učine još autentičnijom proslavu svetkovine Gospodina našega Isusa Krista, Kralja svega stvorenja, koja se slavi slijedeće nedjelje. Kristovo kraljevstvo pokazuje se u svem svom značenju upravo na Golgoti, kada Nevini prikovan na križu, siromašan, gol i lišen svega, utjelovljuje i otkriva puninu Božje ljubavi. Isusovo potpuno prepuštanje Ocu izražava njegovo krajnje siromaštvo i ujedno pokazuje moć te Ljubavi koja ga uskrišava na novi život na dan uskrsnuća.

Ako u našim četvrtima ima siromašnih ljudi koji traže zaštitu i pomoć, približimo im se te nedjelje: to će biti pogodan trenutak da se susretnemo s Bogom kojeg tražimo. Držeći se onoga što uči Sveto pismo (usp. Post 18, 3-5, Heb 13, 2), prigrlimo ih kao časne goste za našim stolom; oni mogu biti učitelji koji nam pomažu dosljednije živjeti svoju vjeru. Svojim povjerenjem i spremnošću da prihvate pomoć, pokazuju nam na miran i često radostan način koliko je nužno živjeti jednostavno i prepustiti se Božjoj providnosti.

8. U srcu mnogih konkretnih inicijativa koje će se moći provoditi na taj Dan treba uvijek biti molitva. Ne zaboravimo da je Oče naš molitva siromašnih. Naše traženje kruha, naime, izražava naše povjerenje u Boga za naše osnovne potrebe u životu. Sve što nas je Isus učio u toj molitvi izražava i objedinjuje vapaj svih onih koji pate zbog nesigurnosti života i manjka onoga što im je potrebno. Kada su učenici zamolili Isusa da ih nauči moliti, odgovorio je riječima siromašnih koji se obraćaju jednom Ocu u kojem se svi prepoznaju kao braća i sestre. Oče naš je molitva koja se izražava množini: kruh za koji molimo je „naš“, a to podrazumijeva dijeljenje, sudjelovanje i zajedničku odgovornost. U toj molitvi svi prepoznajemo potrebu za prevladavanjem svakog oblika sebičnosti, kako bismo ušli u radost uzajamnog prihvaćanja.

9. Pozivam subraću biskupe, sve svećenike i đakone, koji po svom pozivu imaju zadaću pomagati siromašne, kao i sve Bogu posvećene osobe i sve udruge, pokrete i volontere diljem svijeta, da se zauzmu da ovaj Svjetski dan siromašnih postane tradicija koja će biti konkretni doprinos evangelizaciji u današnjem svijetu.

Neka ovaj novi Svjetski dan, stoga, postane snažan podsjećaj našoj vjerničkoj savjesti, omogućujući nam sve više rasti u uvjerenju da nam dijeljenje sa siromasima omogućuje shvatiti najdublju istinu evanđelja. Siromašni nisu problem: oni su izvor na kojem se moramo napajati u našem nastojanju da prihvaćamo i živimo bit evanđelja.

Iz Vatikana, 13. lipnja 2017., Spomen sv. Antuna Padovanskog

Franjo

Sveci – svjedoci i suputnici nade (usp. Heb 11, 40-12, 2a)

Papina kateheza na općoj audijenciji u srijedu 21. lipnja 2017.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Na dan našeg krštenja iz grla okupljenih vjernika razlijegao se zaziv svetaca. Mnogi od nas su u to doba bili djeca, koju su roditelji donijeli na krštenje. Neposredno prije nego će izvršiti pomazanje s katekumenskim uljem, simbolom Božje snage u borbi protiv zla, svećenik je pozvao čitavu okupljenu vjerničku zajednicu da moli za one koji će netom zatim primiti krštenje, zazivajući zagovor svetaca. To je bilo prvi puta u našem životu da nam je darovano to društvo "starije" braće i sestara - svetaca - koji su prošli istim putem kojim mi prolazimo, koji su upoznali iste napore i žive zauvijek u Božjem zagrljaju. U poslanici Hebrejima se to društvo koje nas okružuje opisuje izrazom "toliki oblak svjedoka" (12,1). Eto što su sveci: mnoštvo svjedoka.

Kršćani u svojoj borbi protiv zla ne očajavaju. Kršćanstvo gaji nepokolebljivo povjerenje: ne vjeruje da negativne i razorne sile mogu pobijediti. Posljednju riječ nad čovjekovom povijesti nemaju mržnja, smrt i rat. U svakom trenutku našega života Božja ruka nam je na pomoći, no također diskretna prisutnost svih vjernika koji "su pred nama otišli obilježeni znakom vjere" (Rimski kanon). Njihova nam prisutnost govori prije svega da kršćanski život nije nedostižan ideal. I ujedno nas tješi: nismo sami, Crkvu čine, često bezimena, nebrojena braća i sestre, koji su otišli pred nama i koji su djelovanjem Duha Svetoga uključeni u ono kroz što u svom životu prolaze oni koji su još uvijek na ovoj zemlji.

Krštenje nije jedina prilika u kojoj se utječemo zagovoru svetaca koji označava hod kršćanskog života. Kada dvoje zaručnika posvećuju svoju ljubav u sakramentu ženidbe, za njih se ponovno – ovaj puta za njih dvoje kao bračni par – zaziva zagovor svetaca. Taj je zaziv izvor pouzdanja za dvoje mladih ljudi koji kreću na „put“ bračnoga života. Tko doista ljubi ima želju i hrabrost reći „zauvijek“ – "zauvijek" – ali zna da treba Kristovu milost i pomoć svetaca da može živjeti bračni život zauvijek. Ne kao što neki kažu: "dok traje ljubav". Ne: zauvijek! U protivnom bolje se ne ženiti. Ili zauvijek ili ništa. Zbog toga se u ženidbenom bogoslužju zaziva prisutnost svetaca. A u teškim vremenima treba imati hrabrosti uzdići oči k nebu, razmišljajući o tolikim kršćanima koji su prošli kroz veliku nevolju i sačuvali svoju krsnu haljinu bijelom, opravši je u krvi Jaganjčevoj (usp. Otk 7, 14): tako kaže Knjiga Otkrivenja. Bog nas nikada ne napušta: svaki put kad to zatrebamo, njegov će anđeo doći da nas podigne i udijeli nam utjehu. Ti "anđeli" ponekad imaju ljudsko lice i srce, jer su sveci Božji uvijek ovdje, skriveni u našoj sredini. To je teško razumjeti pa čak i zamisliti, ali sveci su prisutni u našem životu. A kada netko zazove nekog sveca ili sveticu, to je upravo zato što su nam blizu.

I svećenici čuvaju sjećanje na zaziv svetaca koji se moli nad njima. To je jedan od najdirljivijih trenutaka liturgije ređenja. Kandidati se prostru, licem okrenutim prema tlu, a čitava zajednica predvođena biskupom zaziva zagovor svetaca. Čovjek bi pod težinom povjerenog mu poslanja bio zgnječen, ali kad osjeti da čitav raj stoji iza njega, da mu Božje milosti neće uzmanjkati jer je Isus uvijek vjeran, to mu ulije spokoj i ohrabrenje. Nismo sami!

A što smo mi? Mi smo prah koji teži nebu. Naše snage su slabe, ali je moćno otajstvo milosti koje je prisutno u

životima kršćana. Mi smo vjerni na ovoj zemlji, koju je Isus ljubio u svakom trenutku svog života, ali znamo i želimo se nadati preobraženju svijeta, u njegovu konačnom ispunjenju gdje napokon neće biti više suza, zlobe i patnje.

Neka Gospodin dadne svima nama nadu svetosti. Ali netko bi me od vas mogao pitati: "Oče, može li se biti svet u svakodnevnom životu?" Da, da, može. "Ali znači li to da moramo moliti po cijeli dan?" Ne, to znači da moraš obavljati svoje dužnosti kroz dan: moliti, ići na posao, brinuti se o djeci. Ali sve to treba činiti srcem koje je otvoreno Bogu, tako da rad, također u bolesti i trpljenju, pa i u nevoljama, bude otvoren Bogu. I tako se može postati svetim. Neka nam Gospodin dadne nadu svetosti. Ne mislimo da je to teško, da je lakše biti zlotvor no svet! Ne. Moguće je postati svet jer nam Gospodin pomaže; On nam pomaže.

To je veliki dar koji svaki od nas može dati svijetu. Neka nam Gospodin udijeli milost da tako duboko vjerujemo u njega da postanemo slika Krista za ovaj svijet. Našoj su povijesti potrebni "mistici": ljudi koji odbijaju svaki oblik prevlasti, koji teže ljubavi i bratstvu. Trebaju nam muškarci i žene koji u svojem životu prihvaćaju također dio trpljenja, jer preuzimaju na sebe napor drugih ljudi. Bez takvih muškaraca i žena svijet ne bi imao nade. Zato vam želim – a želim to i sebi – da nam Gospodin dadne nadu svetosti. Hvala!

Teškoće i kušnje su dio evangelizacijskog djela

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji u nedjelju 25. lipnja 2017.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U današnjem Evanđelju (usp. Mt 10, 26-33) Gospodin Isus, nakon što je pozvao i poslao u svijet svoje učenike, poučava ih i priprema ih da se suoče s kušnjama i progonima na koje će nailaziti. Upustiti se u poslanje nije isto što i poduzeti turističko putovanje, te Isus opominje svoje: "Ne bojte se ljudi. Ta ništa nije skriveno što se neće otkriti [...]. Što vam govorim u tami, recite na svjetlu. [...] Ne bojte se onih koji ubijaju tijelo, ali duše ne mogu ubiti" (rr. 26-28). Mogu ubiti samo tijelo, nemaju moć ubiti dušu: tih se ne bojte! Isusov poziv u poslanje ne jamči učenicima uspjeh, jednako kao što ih ne štiti od neuspjeha i trpljenja. Oni moraju računati i na mogućnost odbacivanja, kao i progona. To pomalo ulijeva strah, ali to je istina.

Učenik je pozvan suobličiti vlastiti život Kristu, kojeg su ljudi progonili i koji je upoznao odbačenost, napuštenost i smrt na križu. Ne postoji kršćansko poslanje u znaku spokoja! Teškoće i kušnje su dio evangelizacijskog djela, a mi smo pozvani pronalaziti u njima priliku da potvrdimo vjerodostojnost svoje vjere i svojeg odnosa s Isusom. Moramo te teškoće promatrati kao mogućnost da budemo bolji misionari i da rastemo u povjerenju u Boga, Oca našega, koji ne napušta svoju djecu u vrijeme oluje. U teškoćama kršćanskog svjedočenja u svijetu, mi nikada nismo zaboravljeni, nego nam Otac uvijek brižno i spremno priskače u pomoć. To je razlog zbog kojeg Isus tri puta u današnjem Evanđelju umiruje svoje učenike riječima: "Ne bojte se!"

I u našem vremenu, braćo i sestre, svjedočimo progonima protiv kršćana. Molimo za našu braću i sestre koji su progongeni i slavimo Boga jer, unatoč svemu, nastavljaju hrabro i odano svjedočiti svoju vjeru. Njihov nam primjer

pomaže da bez oklijevanja stanemo na Kristovu stranu, odvažno ga ispovijedajući u svakodnevnim situacijama, pa i u naizgled mirnim sredinama. Naime, jedan oblik kušnje je također izostanak neprijateljstva i nevoljâ. Gospodin nas i u današnje vrijeme šalje ne samo kao "ovce među vukove", već i kao noćnu stražu među ljude koji ne žele da ih se probudi iz njihove svjetovne obamrlosti, koji ne poznaju riječ Istine Evanđelja, gradeći vlastite prolazne istine. I ako mi pođemo ili živimo u tim sredinama i govorimo riječi Evanđelja, nekima to smeta i neće na nas gledati blagonaklono.

No u svemu tome Gospodin nam nastavlja govoriti, kao što je govorio svojim učenicima: "Ne bojte se!". Ne zaboravimo te riječi: uvijek, kad nas snađe kakva nevolja, neki progon, nešto zbog čega trpimo, poslušajmo Isusov glas u srcu: "Ne bojte se! Ne boj se, samo naprijed! Ja sam s tobom!". Ne bojte se onih koji vam se rugaju i koji se loše odnose prema vama, ne bojte se onih koji vas ignoriraju ili onih koji vas "izvana" časte, a "iza leđa" se bore protiv Evanđelja. Mnogo je onih koji se pred nama smješkaju, ali se nama iza leđa bore protiv evanđelja. Svi ih poznajemo. Isus nas ne ostavlja same zato što smo mu dragocjeni. Zato nas ne ostavlja same: svaki je od nas dragocjen za Isusa i on nas prati na našem putu.

Neka nam Djeвица Marija, uzor poniznog i hrabrog prianjanja uz Božju riječ, pomogne shvatiti da se u svjedočenju vjere ne računaju uspjesi, već vjernost, vjernost Kristu, priznajući u svim, pa i u najtežim okolnostima, neprocjenjivi dar što smo njegovi učenici misionari.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

izražavam svoju blizinu stanovništvu kineskog sela Xinmo, koje je jučer stradalo u velikom odronu koji su uzrokovale jake kiše. Molim za poginule i povrijeđene te one koji su izgubili svoje domove. Neka Bog utješi obitelji i podupre spasioce. Papa vam je jako blizu!

Danas će u glavnom gradu Litve, Vilniusu, blaženim biti proglašen nadbiskup Teofilus Matulionis koji je 1962. godine ubijen iz mržnje prema vjeri, u dobi od gotovo 90 godina. Zahvaljujmo Bogu za svjedočanstvo toga nepokolebljivog branitelja vjere i čovjekova dostojanstva. Pozdravimo pljeskom njega i čitav litvanski narod!

Upućujem svoj pozdrav svima vama, Rimljanima i hodočasnici! Posebno pozdravljam vrhovnog nadbiskupa, biskupe, svećenike i vjernike Ukrajinske grkokatoličke Crkve kao i hodočasnike iz Bjelorusije koji se spominju 150. obljetnice kanonizacije svetoga Jozafata. U duhu se pridružujem bogoslužju koje ćete uskoro slaviti u bazilici sv. Petra, moleći od Gospodina za svakog pojedinog hrabrost kršćanskoga svjedočanstva i dar mira za voljenu Ukrajinu.

Prilog prikazi

Predsjednik HBK na predavljanju knjige „Hrvatska zajednica Herceg-Bosna i (pre)ustroj BiH“

Na predavljanju knjige „Hrvatska zajednica Herceg-Bosna i (pre)ustroj Bosne i Hercegovine“ autora dr. Mate Arlovića 20. lipnja u Nadbiskupijskom pastoralnom institutu u Zagrebu sudjelovao je i predsjednik HBK zadarski nadbiskup dr. Želimir Puljić. Nadbiskup je zahvalio na pozivu da na tom događaju uputi prigodnu poruku o toj važnoj temi za hrvatski narod, uz druge stručne predstavljače knjige. Hrvatski ustavni sudac Arlović autor je djela „Hrvatska zajednica Herceg-Bosna u postupcima (pre)ustrojavanja BiH do Washingtonskih i Daytonskih sporazuma – ustavnopravni aspekt“. „Nadati se kako bi ova pravna studija mogla pomoći ljudima od struke konstruktivno sudjelovati u transformaciji 'podijeljene zemlje' koja vapi za preobrazbom socijalnih struktura i međuljudskih odnosa. U tom vidu, ova pravna studija može dati pozitivan obol i intonaciju te biti dobar čimbenik pri stvaranju harmoničnog ustava u kompleksnom ozemlju Bosne i Hercegovine“, rekao je mons. Puljić prisutnima, istaknuvši da ta Arlovićeva znanstvena studija „može biti korisna pomoć u pravnoj zavrslami i borbi za dokazivanje istine na više razina“ glede prvostupanjske presude uznicima Hrvatima iz BiH.

„Knjiga na dokumentirani i znanstveni način dokazuje da Hrvatska zajednica Herceg-Bosna 'nije bila država u državi'. Nema nijednog pravnog akta iz kojeg bi proizlazilo 'da HZ HB negira vlast Bosne i Hercegovine'. A sudi ih se da su htjeli dio BiH odcijepiti i priključiti 'Velikoj Hrvatskoj'. Osnivanje HZ(HR)HB, k tomu, bilo je zasnovano na člancima Ustava SR BiH radi samoobrane i pružanja otpora moćno naoružanom agresoru“, rekao je nadbiskup Puljić. „Dr. Arlović, dakle, na znanstvenoj razini ekskulpira službenu politiku Republike Hrvatske i predsjednika dr. Franju Tuđmana te obara i dokazuje neutemeljenom tezu da je s Miloševićem u Karadžorđevu i Tikvešu dogovorio podjelu Bosne i Hercegovine. Tu tezu trajno ponavljaju nositelji velikosrpske politike kao i bošnjački fundamentalisti. Nerijetko joj nasjedaju i neki hrvatski javni djelatnici, novinari i anarhisti koji hrvatsku državu nisu ni željeli ni sanjali, a kamoli branili“, upozorio je mons. Puljić.

Tim dvjema pravnim premisama „obrane od neistina i predrasuda, čemu izvrsno može poslužiti ta znanstveno sročena knjiga, potkrijepljena pravnim dokumentima i argumentima“, nadbiskup je važnim istaknuo i inspirativni vid autora. „Kad se zateknemo u konkretnim okvirima gdje vlada dihotomija 'podijeljenog društva', osobito ako se radi o poznavatelju i promicatelju pravnog poretka, u čovjeku se javi želja potražiti ljude koji nisu opterećeni takvim podjelama, već su voljni i spremni promišljati i tražiti odgovarajući kolorit 'ustavnog dizajna za društvo i državu koja je podijeljena“, poručio je nadbiskup Puljić. Govorio je i o „nekim uspomenu na Haaško sudište“ i crkvenim načelnim stavovima, podsjetivši da je prvih godina rada Haaškog suda bilo velikih obrata i političkih lomova. „Imalo se dojam kako se Republiku Hrvatsku Haaškim sudom ucjenjuje. Kad se k tomu uzme u obzir pritiske i poruke koje su stizale iz nekih europskih i američkih središnjica, razumljivo je što je tada kardinal Franjo Kuharić govorio našim pregovaračima, neka se ni pred kim 'ne klanjaju i ne daju ucjenjivati: ni kreditima, ni obećanjima, ni ulaskom u EU'. 'Sloboda se ne prodaje ni za kakvo blago', davno je uklesano na tvrđave sv. Lovre. Tamo su nam stari

Dubrovčani ostavili trajnu opomenu u kamenu“, poručio je mons. Puljić. Glede političkog usmjerenja i djelovanja Haaškog suda, nadbiskup je svojevremeno svećenicima govorio kako im je osobito bila „potrebna sabranost, oprez i mudrost te jača i usrdnija molitva za domovinu, mir i za naše uznike u Haagu. Neka nam Duh Božji pomogne u ovom vremena pružati ljudima duhovnu okrepnu, radost i nadu koju samo Isus darovati može“ poručio je mons. Puljić na Dan ljudskih prava 10. prosinca 2005. g. „Šest godina kasnije, 2011. g., najavljuje se u medijima višegodišnja presuda hrvatskim generalima. A oni su zaslužni za oslobađanje domovine Hrvatske. Uz te najave oglašila se Komisija HBK Iustitia et pax te upozorila da „mnoga svjedočenja u Haagu daju naslutiti kako se „u optuživanju odlučuje pod političkim pritiscima s ciljem izjednačavanja žrtve i agresora te se iskrivljuju povijesne činjenice“. Na kraju Izjave „pozvalo se vjernike neka mole i poste za pravednu odluku, a hrvatske građane potaklo neka po objavljivanju presude zadrže mir i dostojanstvo“, rekao je mons. Puljić. Podsjetio je na komentar jednog od 'dežurnih novinara' koji je tada zapitao čitatelje: „Znači li to da hrvatski biskupi misle kako je kršćanske molitve i posta vrijedan samo sudski proces u kojem se optuženima stavljaju na teret zločini protiv čovječnosti i kršenje ratnih zakona? Ili misle da su posebni pozivi na molitvu i post potrebni samo kad se donose presude hrvatskim generalima?“ (Novi list 26. ožujka 2011. g.). A bivši predsjednik Stjepan Mesić iz ureda u Grškovićevoj odmah je izjavio da se 'pozivom vjernicima neka mole i poste za pravednu presudu hrvatskim generalima.. sugerira sumnja da presuda neće biti pravedna i dovodi u pitanje sam Haaški sud'. To je prema njemu 'eminentno politički potez koji s vjerom i s poslanjem Crkve nema nikakve veze'. Tako misli 'stručnjak za vezu i slanje dokumenata' iz svoga ureda te znalac socijalnog nauka Crkve i njenog poslanja“, rekao je nadbiskup Puljić na predavljanju knjige.

„Istina, ne spada na vjerske službenike 'izricati presude, voditi kampanje, uplitati se i udruživati u sindikalne i političke grupacije'. Ali nije im zabranjeno kao slobodnim građanima države koju su s vjernicima stvarali, izreći svoju prosudbu i zauzeti određene stavove. Kako glede na sudišta u Haagu, tako i glede naših generala. Razumjet ćete stoga što sam nakon vijesti o oslobađajućoj presudi Anti Gotovini i Mladenu Markaču, u petak 16. studenoga 2012. g. uskliknuo punim plućima: 'Raduj se, zemljo Hrvatska, jer ovom oslobađajućom presudom završava tvoja dugogodišnja muka u ratu i teškom poratnom vremenu. Ovim činom konačno je završen obrambeni rat u Hrvatskoj'. No, bitka za istinu, pravdu i slobodu na Haaškom tribunalu nije završena“, poručio je mons. Puljić.

Konstatirajući „višegodišnju pripremu optužnice za Hrvate iz BiH koji su se udružili u Hrvatsku zajednicu Herceg-Bosnu kako bi obranili svoja mjesta i ognjišta pred srpskom agresijom“, nadbiskup Puljić je rekao da se u tu borbu za istinu, čast i dostojanstvo hrvatskog naroda u BiH „ubraja i knjiga dr. Mate Arlovića kao izvrstan priručnik, ne samo za pravne stručnjake već i za javne djelatnike u politici i sudstvu, kulturi i obrazovanju. Stoga je s pravom rečeno kako knjiga zaslužuje najveću znanstvenu ocjenu“, rekao je predsjednik HBK i čestitao autoru Arloviću na tom stručno argumentiranom i vrijednom djelu, kao dodatnom prilogu istini u obrani opstojnosti hrvatskog naroda i BiH. (ika-ig/sd)